

IRIS

Κατερίνα Τσακίρη

ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ & ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ / ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2015

“Το Παράδοξο Ελαιώνας”

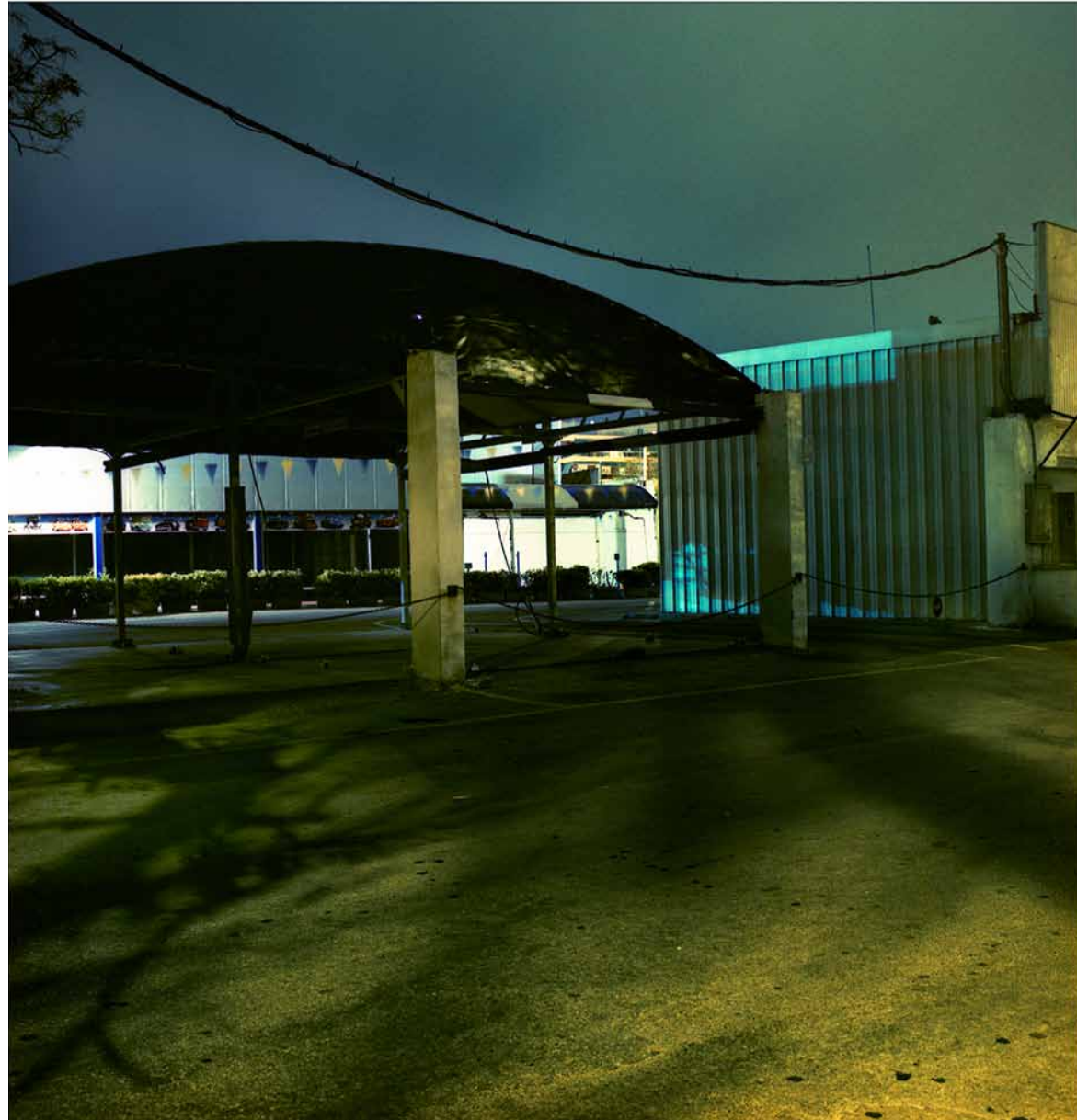
Ζήσης Βαρσαμακίδης

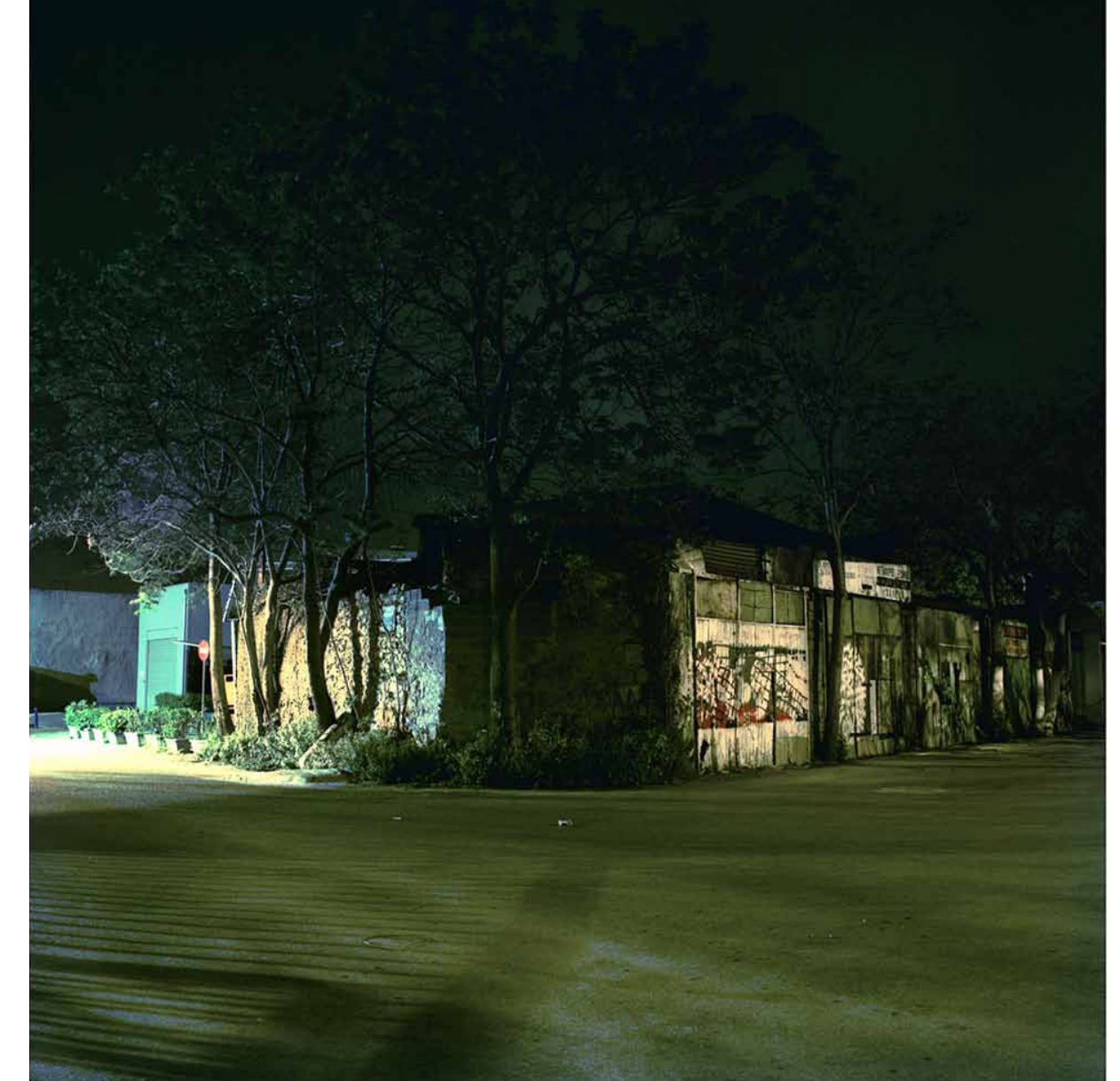
Αρχικά δεν γνωρίζω τι ήταν αυτό που με ώθησε να κάνω εικόνες της περιοχής, πριν από πέντε περίπου χρόνια. Ίσως να εύρισκε κωμικό το παράδοξο του, να ονομάζουμε ελαιώνα μια περιοχή χωρίς ελιές. Σταδιακά, και όσο παρατηρούσα την περιοχή, άρχισε να αλλάζει και ο τρόπος που νοηματοδοτούσα τα πράγματα. Όλα αυτά που αποθούσαμε (κρύβαμε) στο ασυνείδητο, βρισκόταν πάντα εκεί και εμφανιζόταν κατά καιρούς, αλλά δεν τους δίνουμε σημασία. Προσπάθησα, έτσι, να προσεγγίσω φωτογραφικά τον «Ελαιώνα» ως το ασυνείδητο της πόλης της Αθήνας, να δω τα Πράγματα που είχαμε αποθήσει.

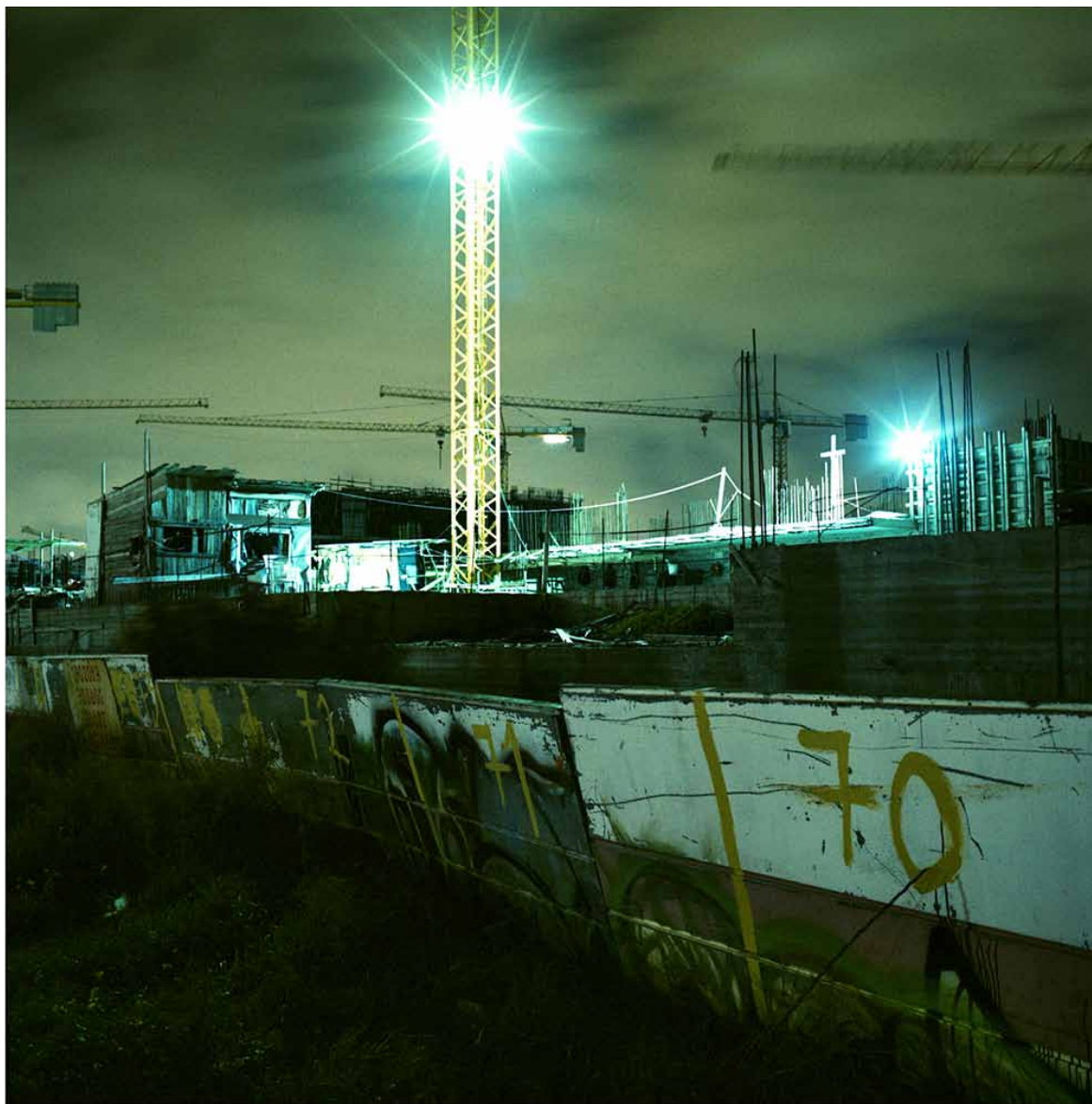
ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΚΩΣΤΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΑΘΗΝΑ, ΙΟΥΝΙΟΣ 2015

Ζήσης Βαρσαμακίδης, Το Παράδοξο του Ελαιώνα

Ζήσης Βαρσαμακίδης, Το Παράδοξο του Ελαιώνα

“Milieu de la Musique”

Αλίκη Κωστοπούλου

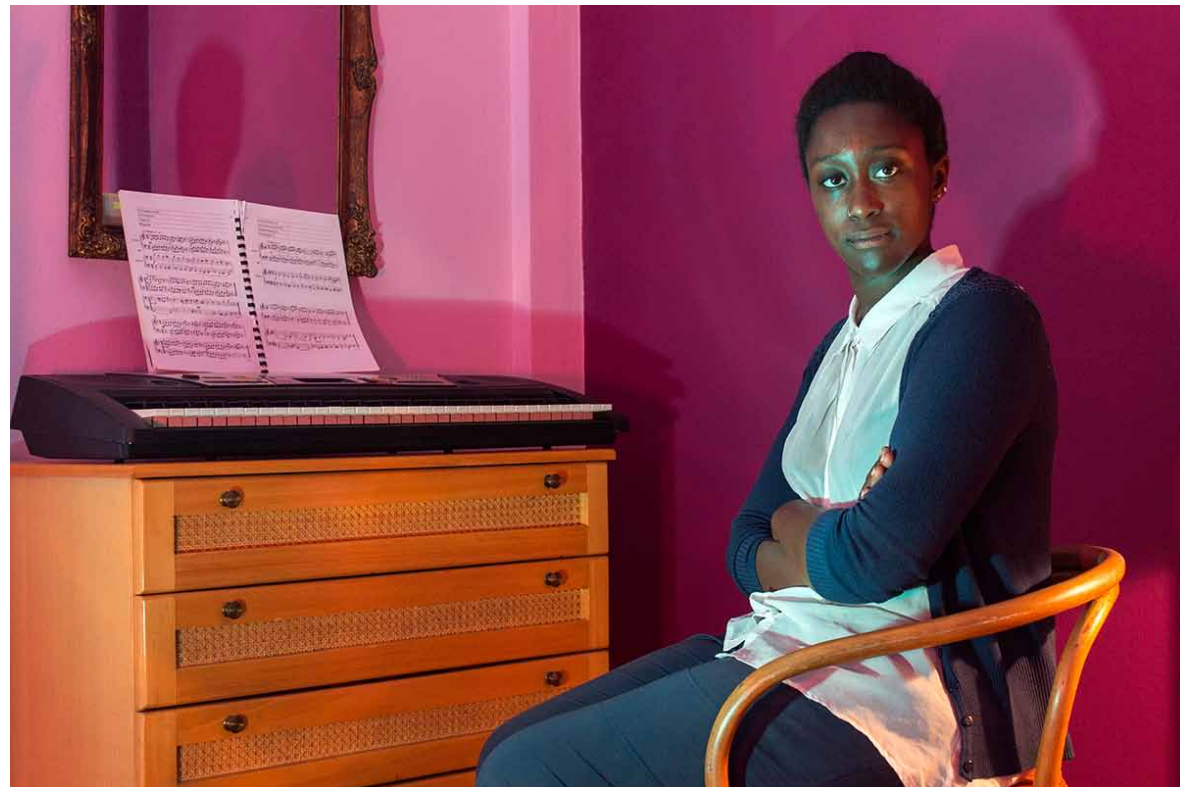

Η φωτογραφική μου δουλειά, “Milieu de la musique”, αφορά την φωτογράφιση νέων μουσικών στον προσωπικό τους χώρο (20 – 35 ετών), “περιβαλλόμενων” από τα αγαπημένα τους μουσικά όργανα και αντικείμενα.

Αναλαμβάνοντας να φωτογραφίσω τους ανθρώπους αυτούς, επιχειρώ να δηλώσω την ταυτότητα του καθενός και μουσική ιδιότητα, αλλά και – τελικά – τη δική μου, όντας και εγώ η ίδια σχετική με το αντικείμενο της μουσικής. Προκειμένου να γίνει κατανοητή η δουλειά αυτή, αλλά και να αιτιολογηθούν όλα εκείνα τα μέσα, όπου αξιοποίησα και η μορφή παρουσίασης των φωτογραφικών πορτραίτων, ακολουθεί μία έρευνα – μελέτη σχετικά με αυτά. Στο πρώτο κεφάλαιο της πτυχιακής μου εργασίας, όπου έχει τίτλο “Το πορτραίτο ως καλλιτεχνική έκφραση και τέχνη και η υπόστασή του, μέσα από τη φωτογραφία”, γίνεται σύντομη ιστορική περιήγηση σχετικά με την προϊστορία του φωτογραφικού πορτραίτου, έως και την παρουσία και εξέλιξή του. Έπειτα, ακολουθεί μία, μελέτη σχετικά με τις επιλογές του φωτογράφου και τη σημασία τους για το φωτογραφικό αποτέλεσμα. Το τρίτο κεφάλαιο φέρει τίτλο “Σκηνοθεσία και αφήγηση στο φωτογραφικό πορτραίτο”. Η σκηνοθεσία, ειδικά, στο φωτογραφικό πορτραίτο και η αφήγηση στη φωτογραφία, είναι σημαντικό να αναφερθούν, όντας σχετικά με τη δική μου πτυχιακή εργασία. Επιπροσθέτως, η κωδικοποίηση του νοήματος της εικόνας, η ανάγνωσή της από το θεατή, καθώς και τα στοιχεία εκείνα, όπου συχνά οδηγούν προς μία συγκεκριμένη μορφή ανάγνωσης συμπεριλαμβάνονται στην παρακάτω έρευνα. Τέλος, ακολουθεί αναφορά – με βάση την παρακάτω θεωρητική μελέτη – στην προσωπική μου δουλειά με τίτλο, όπως προαναφέρθηκε, “Milieu de la musique”, όπου παραθέτω πληροφορίες σχετικά με αυτή, αλλά αναλύω και την σχέση μου, με την δουλειά μου αυτή.

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΚΩΣΤΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΑΘΗΝΑ, ΙΟΥΝΙΟΣ 2015

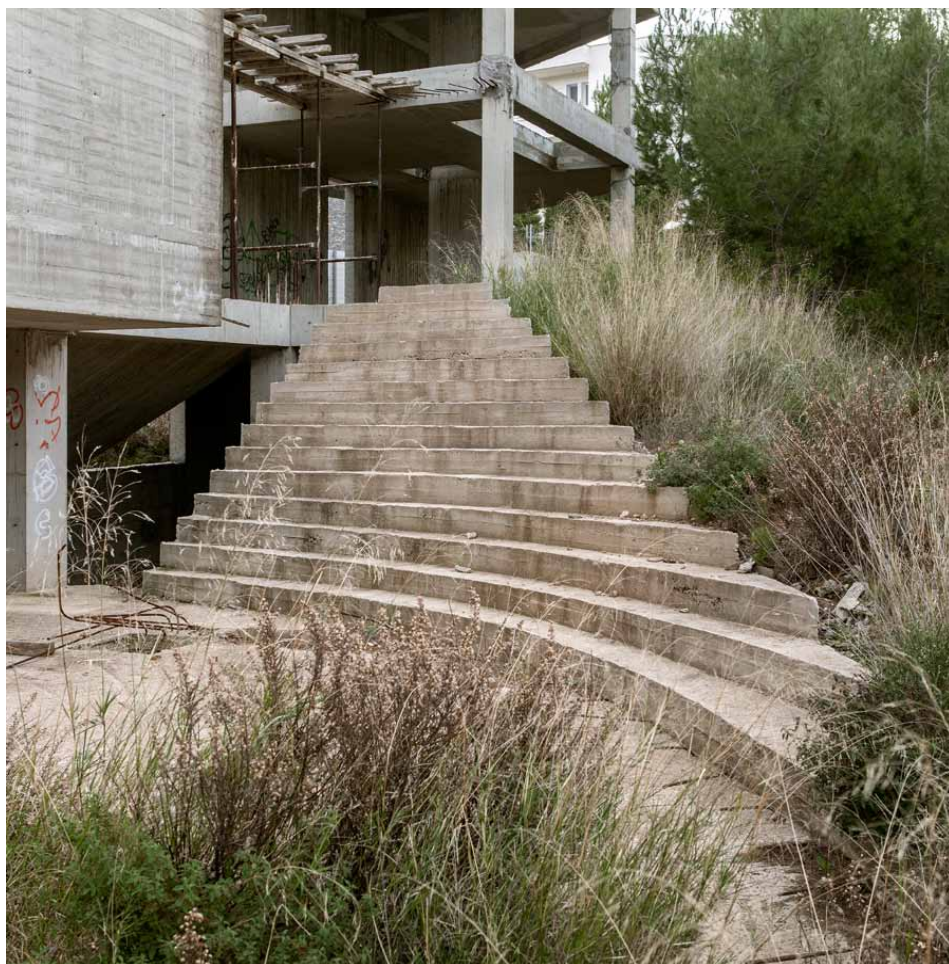

Αλίκη Κωστοπούλου, Milieu de la Musique

“Abandoned Nest”

Παναγής Χρυσοβέργης

Η παρούσα πτυχιακή εργασία είναι μια απόπειρα θεωρητικής τεκμηρίωσης και συστηματικής πλαισίωσης φωτογραφικών εικόνων που προέκυψαν από την περιπλάνησή μου στο Ντράφι – Αττικής, κατά το διάστημα των δύο τελευταίων ετών. Στην αρχή ανιχνευτικά – διερευνητικά και εν συνεχεία συνειδητά και συστηματικά. Το Ντράφι αποτελεί το μόνιμο τόπο κατοικίας μου, και ως μηχανολόγος μηχανικός, το πάγωμα της οικοδομικής δραστηριότητας αποτέλεσε για μένα το ανάφορο, ώστε στα πλαίσια μιας ανεξάρτητης περιήγησης να επιστρέψω με μια προσωπική θέαση στις συνέπειες της οικονομικής κρίσης στην ιδιωτική οικοδομή θεωρώντας πως αποτελεί ιδανικό παράδειγμα του «σκελεθρωμένου καπιταλισμού». Η χωρική βία και ο ρόλος της αρχιτεκτονικής την εποχή της εμπορευματοποίησης, μου δημιούργησαν εικόνες που μόνο ένταση μου προκαλούσαν για αυτό άλλωστε και με ενδιέφεραν. Όπως αναφέρει η Susan Sontag στο βιβλίο της «Περί Φωτογραφίας», η φωτογραφική μηχανή κάνει τον καθένα τουρίστα στην πραγματικότητα των άλλων, και τελικά στη δική του.

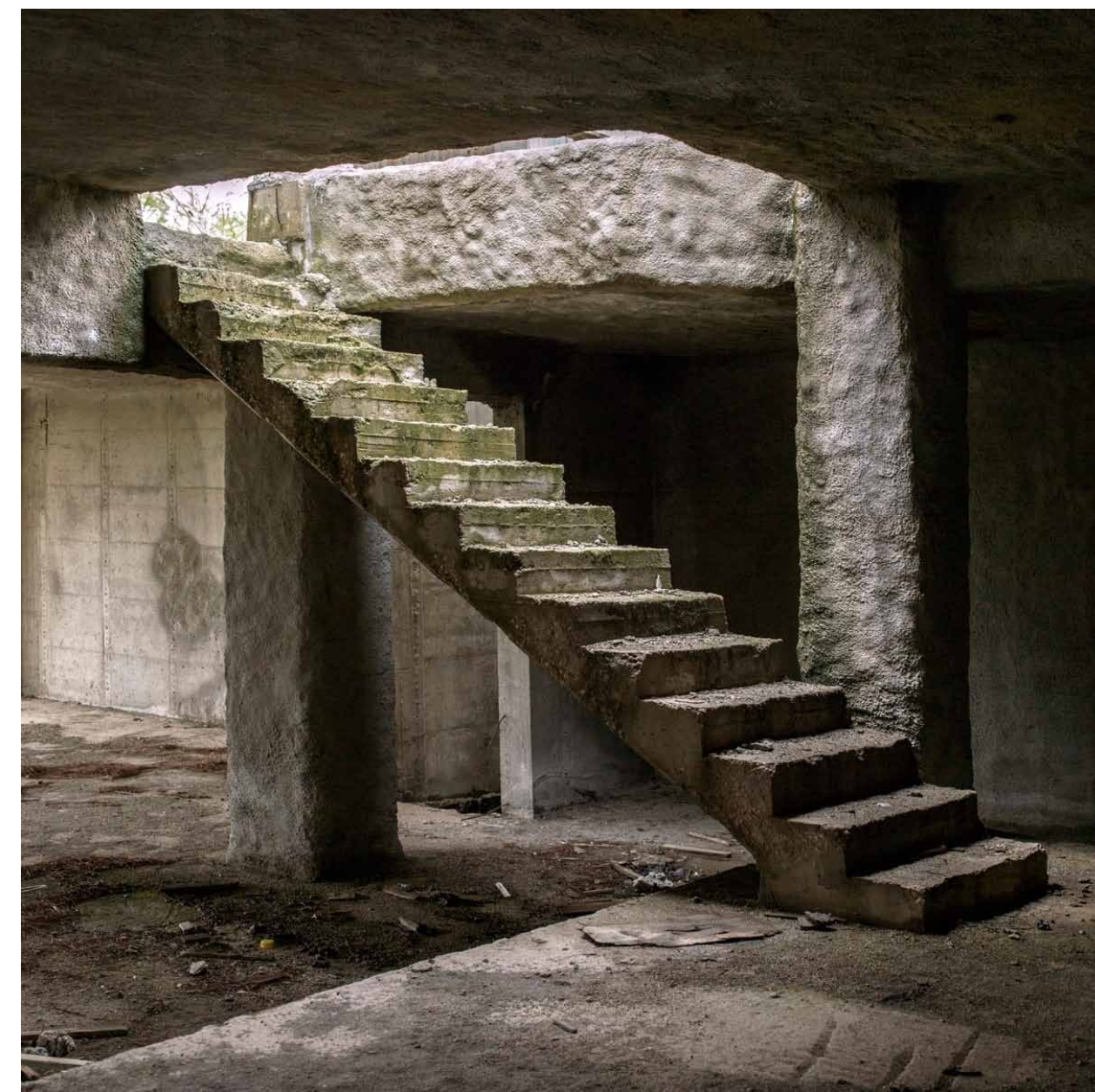
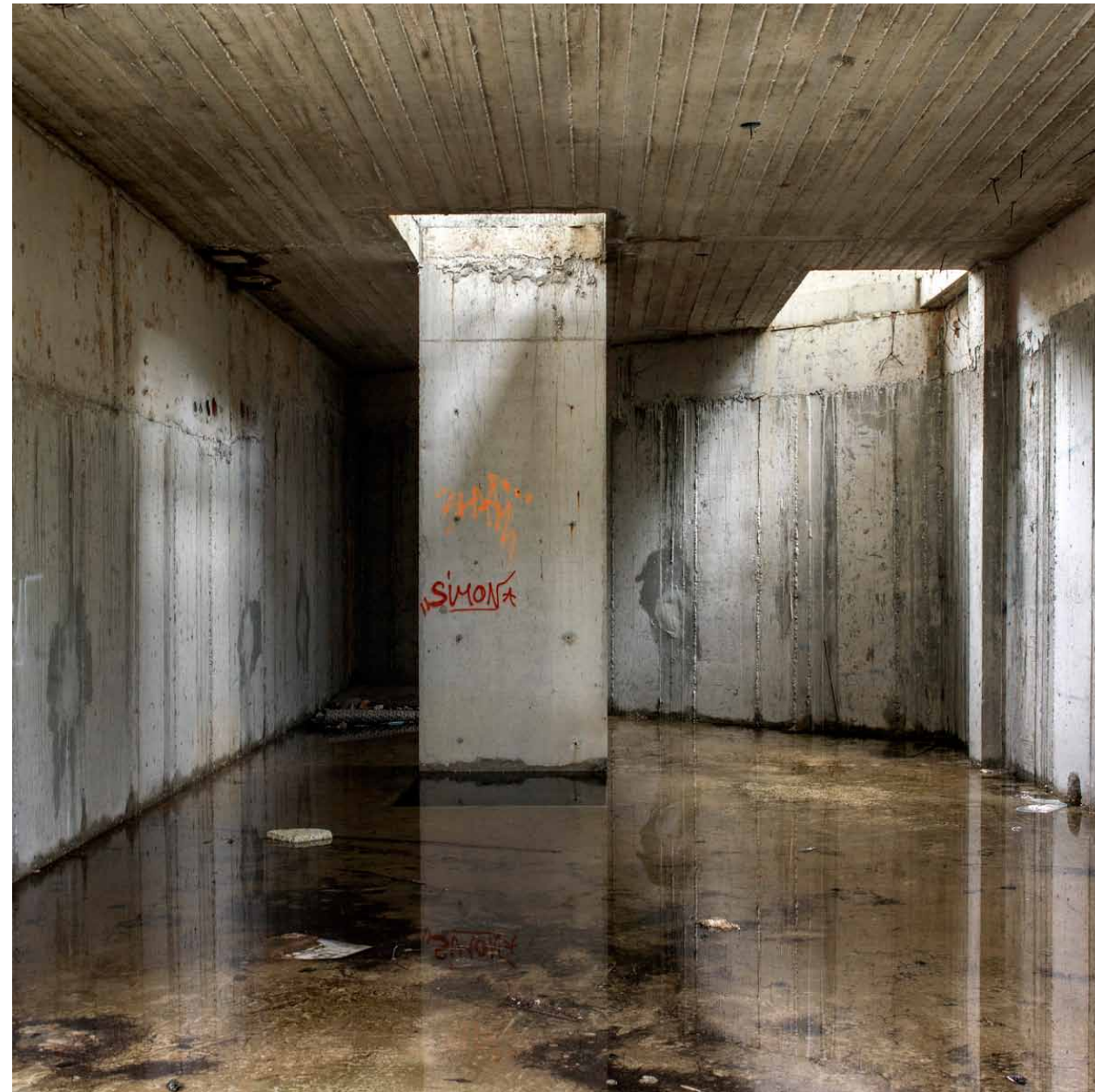
“Ανέγερση νέας διώροφης μεζονέτας με υπόγειο και πισίνα”, τίτλος που κυοφορεί ένα αίσθημα υπόσχεσης και άλλοτε μια αίσθηση απειλής. Θεωρώ την δουλειά μου βαθύτατα ανθρωποκεντρική, ενώ οι φωτογραφίες μου αντικρίζουν ένα μέρος της βιογραφίας μου, αναφερόμενος στην εποχή που εργαζόμουν ως μηχανικός. - “Σημαντικό δεν είναι πως ο φωτογράφος βλέπει τον κόσμο αλλά η άμεση σχέση του με αυτόν”.¹ Η απουσία των ανθρώπων συνειδητή, καθώς τα “γιαπιά” που φωτογραφίζω προδίδουν δύο συνιστώσες της ανθρώπινης παρουσίας.

Τους ανθρώπους που εργάστηκαν στα μέχρι τώρα στάδια κατασκευής και από την άλλη τις οικογένειες που εγκατέλειψαν την υπό κατασκευή οικία μαζί με τα όνειρα τους. Τα επιμέρους στοιχεία των κτιρίων, αποτελούν μετωνυμίες και όχι μεταφορές της ανθρώπινης παρουσίας.

Τα φωτογραφημένα αντικείμενα είναι συνήθεις αγωγοί συνειρμών ιδεών ή κατά τρόπο πιο σαφή, αληθινά σύμβολα, όπως υπογραμμίζει ο Roland Barthes στο «Εικόνα Μουσική Κείμενο».

Μέσα από μια προσέγγιση ταξινόμησης επιδιώκω να τοποθετήσω την κάθε φωτογραφία ως μονάδα, αλλά και στο σύνολο τους μέσα από ένα βραχυκύκλωμα συνειρμών να επανακαθορίσω την πορεία μας ως άνθρωποι.

¹ Antoine d Agata

Παναγής Χρυσοβέργης, Abandoned Nest

Παναγής Χρυσοβέργης, Abandoned Nest

“Το Ημερολόγιο ενός Ταξιδιώτη”

Αναστασία Δανάη Τάτση

Χαρακτηριστικό γνώρισμα κάθε ταξιδιού είναι ο ταξιδιώτης που ανυπομονεί να βρεθεί στην άγνωστη για εκείνον χώρα. Παρομοίως αισθανόμουν και εγώ πριν το πρώτο μου ταξίδι μου στο εξωτερικό. Αισθανόμουν ανυπομονησία να φωτογραφίσω και να αποτυπώσω μέσα από τη δική μου ματιά το τοπίο μιας άλλης χώρας διαφορετικής. Πώς είναι άραγε να φωτογραφίζεις μια άγνωστη χώρα; Επέλεξα το χειμώνα του 2015 να ταξιδέψω στη βόρεια Γαλλία για να το ανακαλύψω. Στη λήψη αυτό-πορτραίτων, γίνομαι η ίδια και κατ' επέκταση οποιοσδήποτε, παρατηρητής του εαυτού μου. Απαθανατίζοντας στιγμές της προσωπικής μου ζωής στο εσωτερικό του ξενοδοχείου φωτογραφίζω ψυχολογικές πτυχές του εαυτού μου. Στη συνέχεια επιλέγοντας φωτογραφίες του αστικού τοπίου και φωτογραφίες αυτό-πορτραίτων μου θα δημιουργήσω δίπτυχα. Πρόκειται για δίπτυχα που το καθένα αποτελείται από δύο σκηνοθετημένες φωτογραφίες. Αναλυτικότερα παρουσιάζεται η ψυχολογία που έχει ο ταξιδιώτης κατά την παραμονή του σε μια ξένη χώρα, αλλά και την ματιά του στο αστικό τοπίο.

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΗΩ ΠΑΣΧΟΥ
ΑΘΗΝΑ, ΙΟΥΝΙΟΣ 2015

Αναστασία Δανάη Τάτση, Το Ημερολόγιο ενός Ταξιδιώτη

Αναστασία Δανάη Τάτση, Το Ημερολόγιο ενός Ταξιδιώτη

“Νέοι Αγρότες”

Αγγελική Σουλτάτου

Αυτή η εργασία διαπραγματεύεται το πορτραίτο. Πορτραίτα δεκατριών νέων αγροτών που δέχτηκαν να φωτογραφηθούν κοιτάζοντας τον φακό. Άνθρωποι απλοί, νέοι, καθημερινοί. Κάποιοι από αυτούς έχουν σπουδάσει, άλλοι γεννήθηκαν στη περιοχή που ζουν σήμερα. Παρ’ όλα αυτά όμως, όλοι τους επέλεξαν τη ζωή στην επαρχία συνειδητά, είτε για να συνεχίσουν αυτό που οι γονείς τους ξεκίνησαν, είτε γιατί κουράστηκαν από τη ζωή στα αστικά κέντρα και αποφάσισαν να δοκιμάσουν κάτι διαφορετικό.

Με αφορμή τη κρίση που υπάρχει στην Ελλάδα, επέλεξα μετά από σκέψη και συζήτηση αυτό το θέμα. Αρχικά, ήθελα να μεταφέρω ένα αισιόδοξο μήνυμα από τους νέους. Όπως είναι. Αυθεντικοί και ανεπιτήδευτοι. Να δώσω ένα στίγμα ελπίδας και προβολής νέων ανθρώπων που υπάρχουν στη καθημερινότητα μας, χωρίς να τους βλέπουμε. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι βρίσκονται στη σκιά χωρίς επιλογή έχοντας κυρίως μέλημα και στόχο να παράγουν το καλύτερο δυνατό προϊόν στο τραπέζι μας. Αυτοί οι άνθρωποι είναι οι πρωταγωνιστές μου.

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΝΑΤΑΣΣΑ ΜΑΡΚΙΔΟΥ

ΑΘΗΝΑ, ΙΟΥΝΙΟΣ 2015

Αγγελική Σουλτάτου, Νέοι Αγρότες

Αγγελική Σουλτάτου, Νέοι Αγρότες

“Res Derelictae”

Ηλίας Κουνενής

Με την παρούσα πτυχιακή εργασία, υλοποιείται μία από καιρό στοχοθετημένη επιθυμία μου: να αποτυπώσω φωτογραφικά και να διερευνήσω θεωρητικά, εικόνες μορφών και αντικειμένων εγκαταλειμμένων στο χρόνο. Ειδικότερα, οι μορφές και τα αντικείμενα αυτά συνίστανται σε ανθρώπινες κατασκευές που κάποτε είχαν συγκεκριμένο χρηστικό προορισμό και σήμερα περιβάλλονται από ένα επίσης εγκαταλειμμένο φυσικό τοπίο (γρασίδι, ξερόχορτα, κορμούς δέντρων και άλλα στοιχεία της ανοιχτής υπαίθρου).

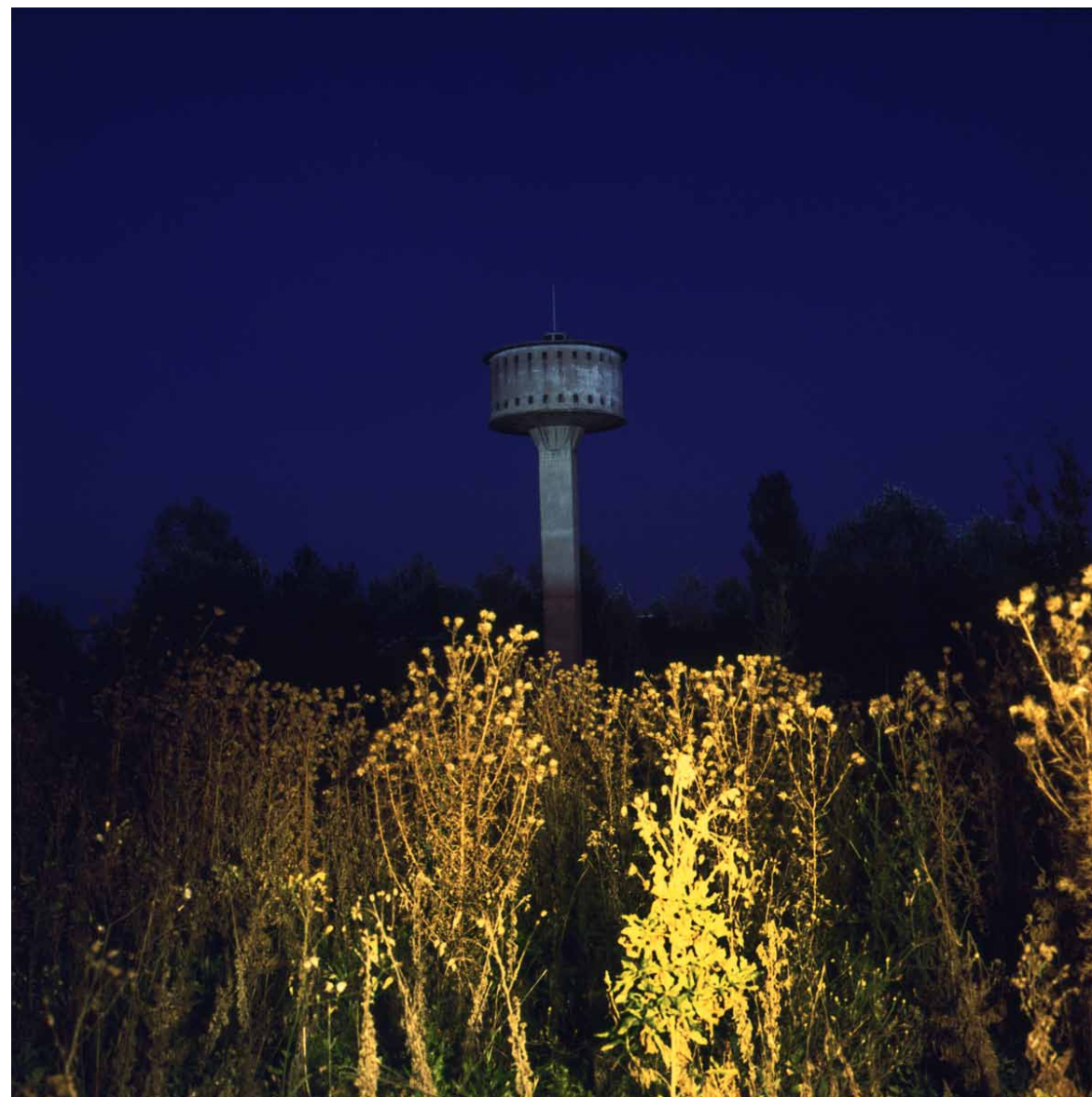
Στην τωρινή τους κατάσταση, οι ανθρώπινες αυτές κατασκευές έτσι ως έχουν ερειπωθεί, κάτω από το καθεστώς της νομοτελειακής αχρησίας τους, συνομιλούν με το καλλιτεχνικό υποκείμενο, αναιρώντας την αρχική δυσλειτουργική εικόνα της φθοράς, με αποτέλεσμα να σημασιολογούνται εντελώς διαφορετικά και να θεώνται στο χώρο κάτω από μian άλλη οπτική, αποκαλυπτική και κρυπτική συγχρόνως, μέσα από τη φωτογραφική τους αναπαράσταση.

Η προηγούμενη ταυτότητα του παρατηρούμενου αντικειμένου (το οποίο αυτόματα κεντροποιείται στα μάτια του παρατηρητή), αποκαλύπτει τελικά την ιστορία που κρύβει το ίδιο το αντικείμενο.

Πάνω σ' αυτήν τη βάση, θα επιχειρήσω να οργανώσω και να τεκμηριώσω τη σκέψη μου, προκειμένου να πλαισιώσω υποστηρικτικά τις εικόνες που απέσπασε ο φακός μου από διάφορους χώρους, εντός και εκτός Ελλάδος.

Ως τίτλο της εργασίας μου επέλεξα τον λατινικό όρο “Res derelictae”, όρο παρμένο από το ρωμαϊκό δίκαιο, το οποίο προέβλεπε σαφές νομικό πλαίσιο για τα εγκαταλειμμένα, τα «αδέσποτα» πράγματα (σε αντίθεση με το ισοπεδωτικό καθεστώς του σημερινού καταναλωτικού Ανθρώπου).

Η διάρθρωση του θέματός μου εξακτινώνεται κατά πρώτον σε μία σύντομη εννοιολογική ανάλυση των ιδεών και των θεωριών, που σχετίζονται στενά με αυτό και κατά δεύτερο λόγο, στην περιγραφή και την παρουσίαση της φωτογραφικής πρακτικής που υιοθέτησα για να το υπηρετήσω.

Ηλίας Κουνεής, Res Derelictae

“Family Affair”

Κατερίνα Τσακίρη

“Ο άνθρωπος πασχίζει να δει την εικόνα του μέσα στους συμβολικούς καθρέπτες.”¹

Η φωτογραφία και γενικά τα μέσα αναπαράστασης αποτελούν συμβολικούς καθρέπτες με τους οποίους οι άνθρωποι προσπαθούν να καλύψουν την έλλειψη της πραγματικότητας. Ξεκινώντας από τα ζωγραφικά πορτραίτα της Αναγέννησης και καταλήγοντας στα γυναικεία αυτοπορτραίτα του μεταμοντερνισμού επιχειρώ να ερευνήσω με τη βοήθεια φιλοσοφικών, κοινωνιολογικών και ψυχαναλυτικών θεωριών το λόγο που ωθεί τον άνθρωπο στην ανάγκη αναπαράστασης του εαυτού.

Στη φωτογραφική σειρά Family Affair, επιστρέφω στο σπίτι της γιαγιάς μου, όπου έζησα τα πρώτα 9 χρόνια της παιδικής μου ηλικίας και αυτοφωτογραφίζομαι υποδύμενη ορισμένους από τους γυναικείους ρόλους της εποχής. Αναφέρομαι στα μέσα του 20ου αιώνα, σε μία περίοδο που αν και δεν βίωσα θεωρώ ότι έχει επηρεάσει την δομή της ταυτότητάς μου.

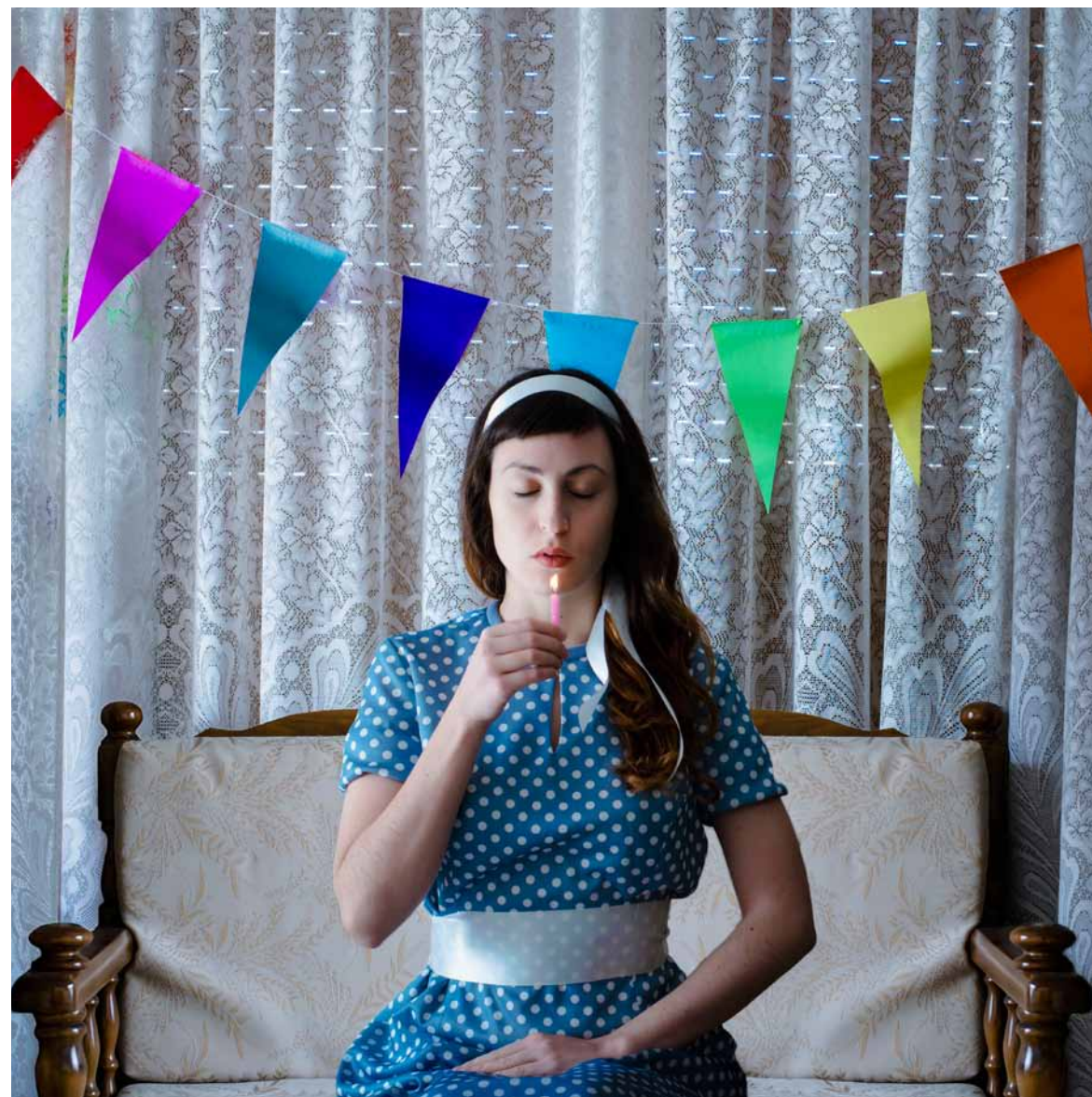
¹ Φώτης Καγγελάρης “Εισαγωγή στη Σχέση Εικόνας - Πραγματικότητας”

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΚΩΣΤΑΣ ΓΟΥΔΗΣ

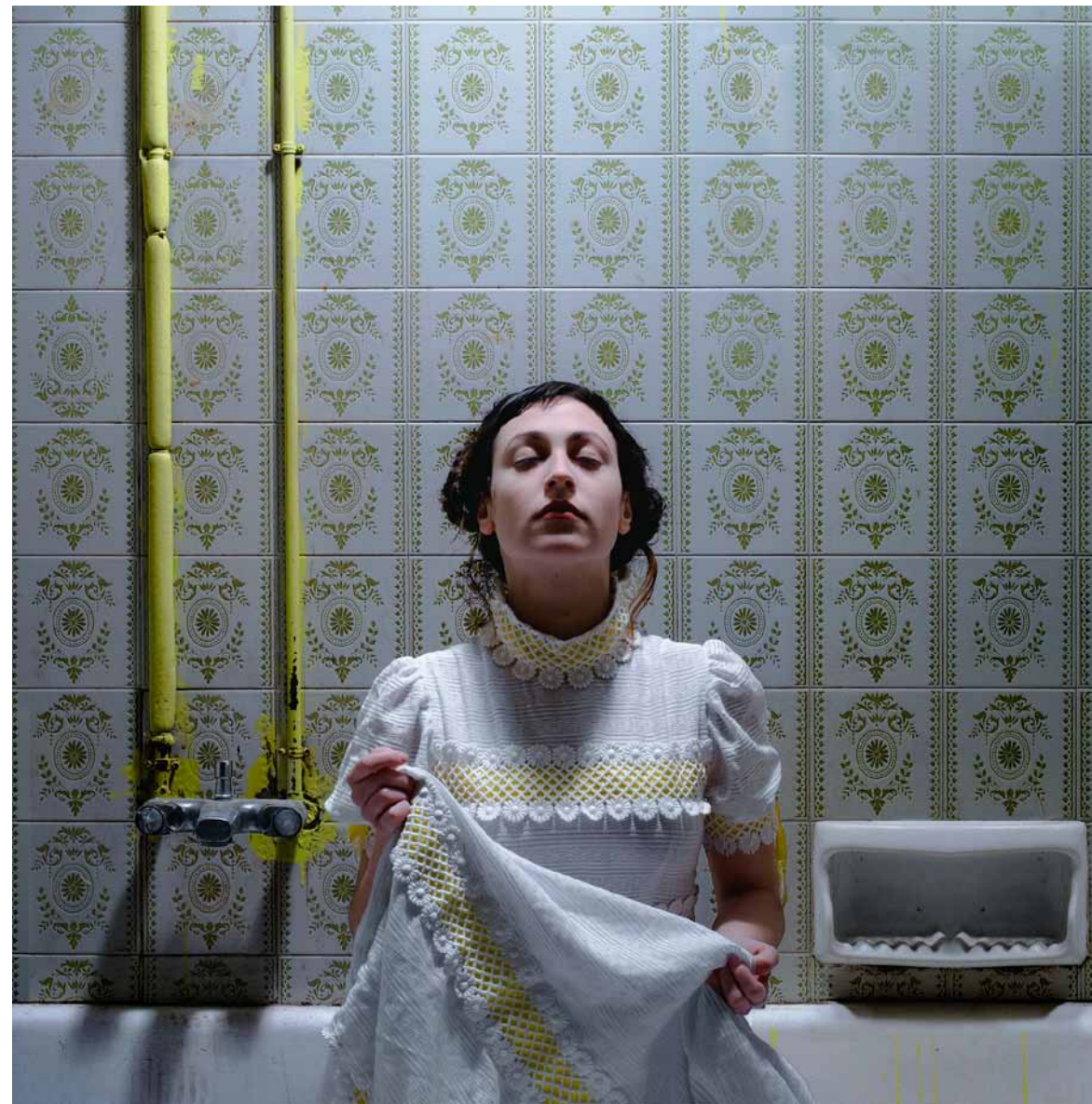
ΑΘΗΝΑ, ΙΟΥΝΙΟΣ 2015

Κατερίνα Τσακίρη, Family Affair

Κατερίνα Τσακίρη, Family Affair

“A Role-Play”

Αλέξανδρος Φωστίνης

Στη σειρά A Role-play επιχείρησα να απεικονίσω τις διάφορες ιδιότητες των κοινωνικών ρόλων όχι ως ένα ντοκουμέντο της πρωτογενούς οπτικής πραγματικότητας, αλλά ως ένα ντοκουμέντο της διάστασης του φαντασιακού, στο οποίο ο άνθρωπος προβάλλει τον εαυτό και τον ρόλο (του). Θεώρησα την απουσία περιβάλλοντος ως παρουσία κενού, ως το πεδίο μέσα στο οποίο λειτουργεί η μοναχική-ναρκισσιστική διάσταση του φαντασιακού. Η επιλογή των ρόλων έγινε χωρίς να αξιολογήσω την διάσταση (ηρωική ή καθημερινή) που μπορεί να έχει ένας ρόλος, απεικόνισα δηλαδή ρόλους ισχύος ή ρόλους υποταγής αποφεύγοντας να απορρίψω ή να αναδείξω κάποια κατηγορία. Η τεχνική του light painting με την οποία φώτισα, δεν ήταν αυτοσκοπός, αλλά μέσο, δεδομένου ότι το φως αυτό εξυπηρετούσε την ατμόσφαιρα της φωτογραφικής μεταφοράς. Ο τίτλος A Role-play επιλέχθηκε για να τονίσει τη θεατρικότητα και την ανα-παράσταση, τις δύο βασικές ιδιότητες που χαρακτηρίζουν ένα ρόλο.

Η ιδέα για την απεικόνιση πορτραίτων μιας άλλης διάστασης προέκυψε από την ανάγνωση του βιβλίου επιστημονικής φαντασίας “The Great and Secret Show” του συγγραφέα Clive Barker (1952). Στο βιβλίο αυτό ο Barker προτείνει μια μεταφορά της έννοιας της Τέχνης ως ενός μεταιχμιακού χώρου. Επινόει γι’ αυτό μία νέα διάσταση, που ονομάζει dream sea. Η dream sea (ονειροθάλασσα) κατά τον Barker είναι ένας τόπος στον οποίο ο άνθρωπος βρίσκεται τρεις φορές στη ζωή του: την στιγμή λίγο πριν την γέννηση, την στιγμή λίγο πριν το θάνατο και κάθε φορά που ονειρεύεται. Στην περιγραφή αυτής της διάστασης επικρατεί το κενό, το οποίο αποκτά σχήματα και μορφές που όμως δεν μπορεί να συγκρατήσει ο ανθρώπινος νους και γι’ αυτό η επίσκεψη σε αυτόν τον τόπο παραμένει ασυνείδητη. Μερικοί άνθρωποι, κατά τον Barker, έχουν την τύχη στην διάρκεια της ζωής τους, να θυμηθούν φευγαλέα κάτι το οποίο προσεγγίζει ελάχιστα μεν, αλλά προσεγγίζει, αυτό που γνώρισαν κατά την παραμονή τους στην dream sea.

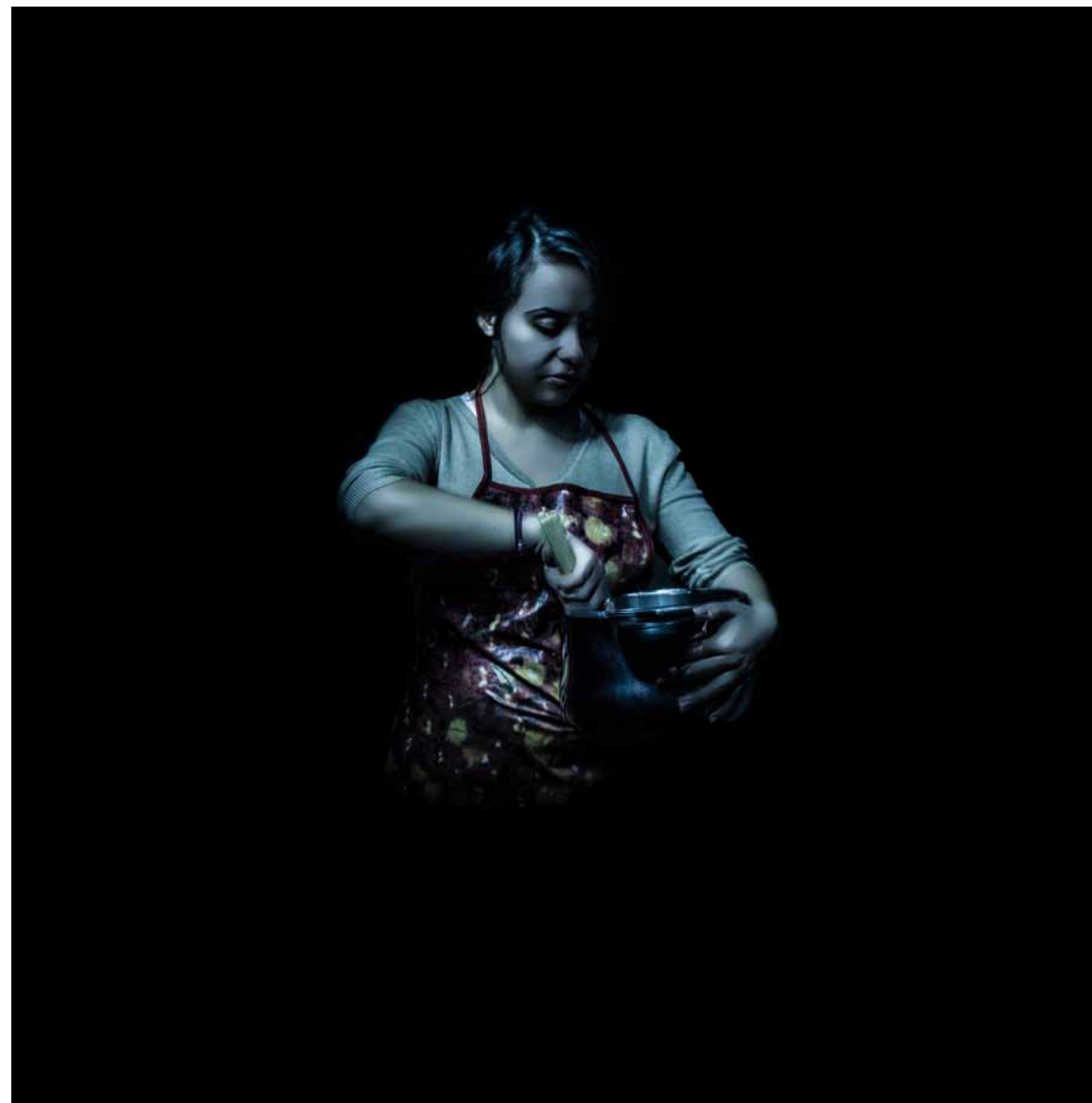
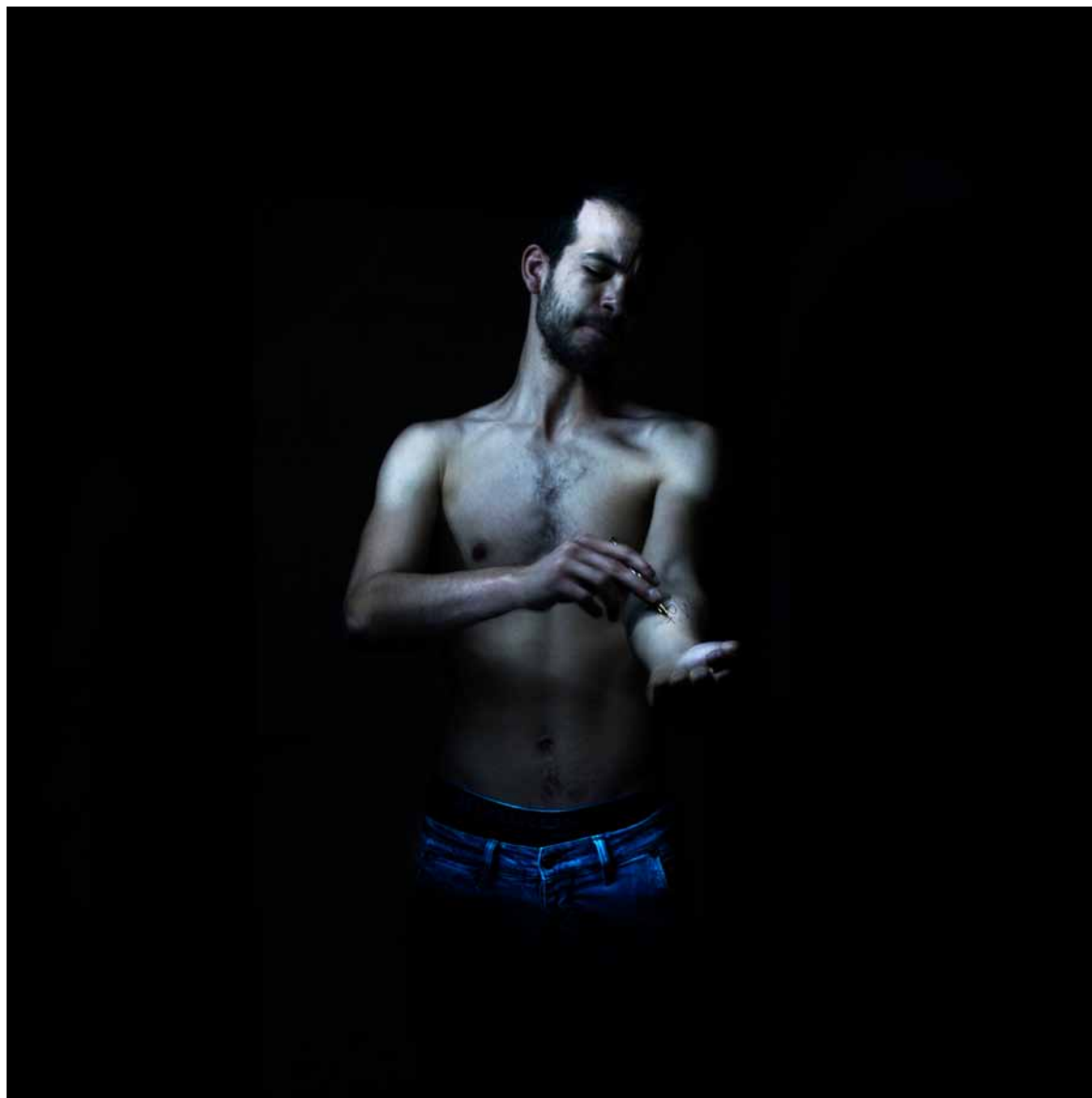

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΚΩΣΤΑΣ ΓΟΥΔΗΣ

ΑΘΗΝΑ, ΙΟΥΝΙΟΣ 2015

Αλέξανδρος Φωστήνης, A Role-Play

Αλέξανδρος Φωστήνης, A Role-Play

“Χυμοί Λακωνίας”

Σταυρίνα Παπαδάκου

Η παγκοσμιοποίηση και η οικονομική κρίση στην Ελλάδα έχει αλλάξει δραματικά την ελληνική αγορά, που έχει ως αντίκτυπο την καταναλωτική συμπεριφορά των Ελλήνων καταναλωτών. Τα τελευταία χρόνια κλείνουν λόγο κρίσης πολλές ελληνικές επιχειρήσεις, είτε μικρές είτε μεγάλες, ώστε οι καταναλωτές να καταλήγουν σε ξένα προϊόντα, που έχουν κατακλείσει την αγορά.

Με αυτή την αφορμή επέλεξα το θέμα της Πτυχιακής μου Εργασίας, για να αναδείξω ένα ελληνικό προϊόν από έναν ελληνικό αγροτικό συνεταιρισμό της επαρχίας, που δεν είναι ιδιαίτερα γνωστός στο ευρύ κοινό των καταναλωτών.

Έχοντας στόχο την προώθηση και την γνωστοποίηση των χυμών του Αγροτικού Συνεταιρισμού Εσπεριδοειδών Αμυκλών Σπάρτης ‘ΛΑΚΩΝΙΑ’, κατέληξα να δημιουργήσω ένα έντυπο-διαφημιστικό φυλλάδιο, με πληροφορίες για την ίδρυση και τη δράση του συνεταιρισμού σε συνδυασμό με ένα σύνολο φωτογραφιών still life των προϊόντων, αλλά και εικόνες από τις εγκαταστάσεις του εργοστασίου σε ύφος ρεπορτάζ.

Σταυρίνα Παπαδάκου, Χυμοί Λακωνίας

Σταυρίνα Παπαδάκου, Χρυσή Λακωνίας

“Editorial Μόδας”

Γιώργος Καραντώνης

Η εργασία αυτή είναι το αποτέλεσμα της έρευνας στη φωτογραφία μόδας, των τεχνικών, της δομής και της αισθητικής όπως διαμορφώθηκε τον τελευταίο ένα αιώνα. Πρόκειται για μια σειρά 13εικόνων μόδας, με στοιχεία από τη ζωγραφική, την γλυπτική, τον κινηματογράφο καθώς και από την φωτογραφία ως σύνολο.

Οι φωτογραφίες μόδας σαν αρχείο είναι σημαντικές όχι μόνο για την περιγραφή της μόδας αλλά και του φωτογραφικού στυλ, αλλά και ως καλλιτεχνική επιρροή, εμπορικής απήχησης αλλά και κοινωνικών εθίμων. Έτσι εικόνες επηρεασμένες από την τέχνη βρίσκονται στο επίκεντρο πολλών φωτογράφων μόδας όπως ο Avedon, οIrvingPenn, οGuyBourdinkαι πολλών άλλων.

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΑΣΧΟΣ

ΑΘΗΝΑ, ΙΟΥΝΙΟΣ 2015

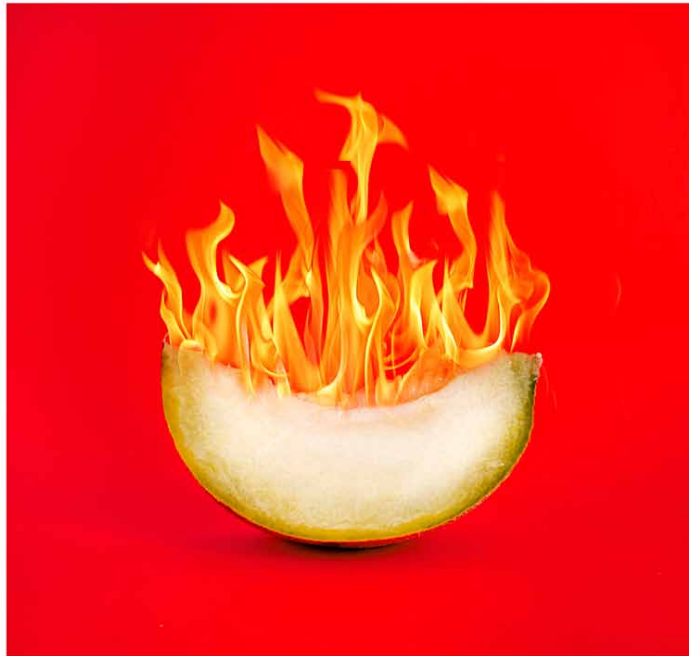

Γιώργος Καραντώνης, Editorial Μόδας

“Bittersweet”

Νίνα Πιλάτ

Η παρούσα πτυχιακή εργασία είναι μια ενότητα με still life φωτογραφίες.

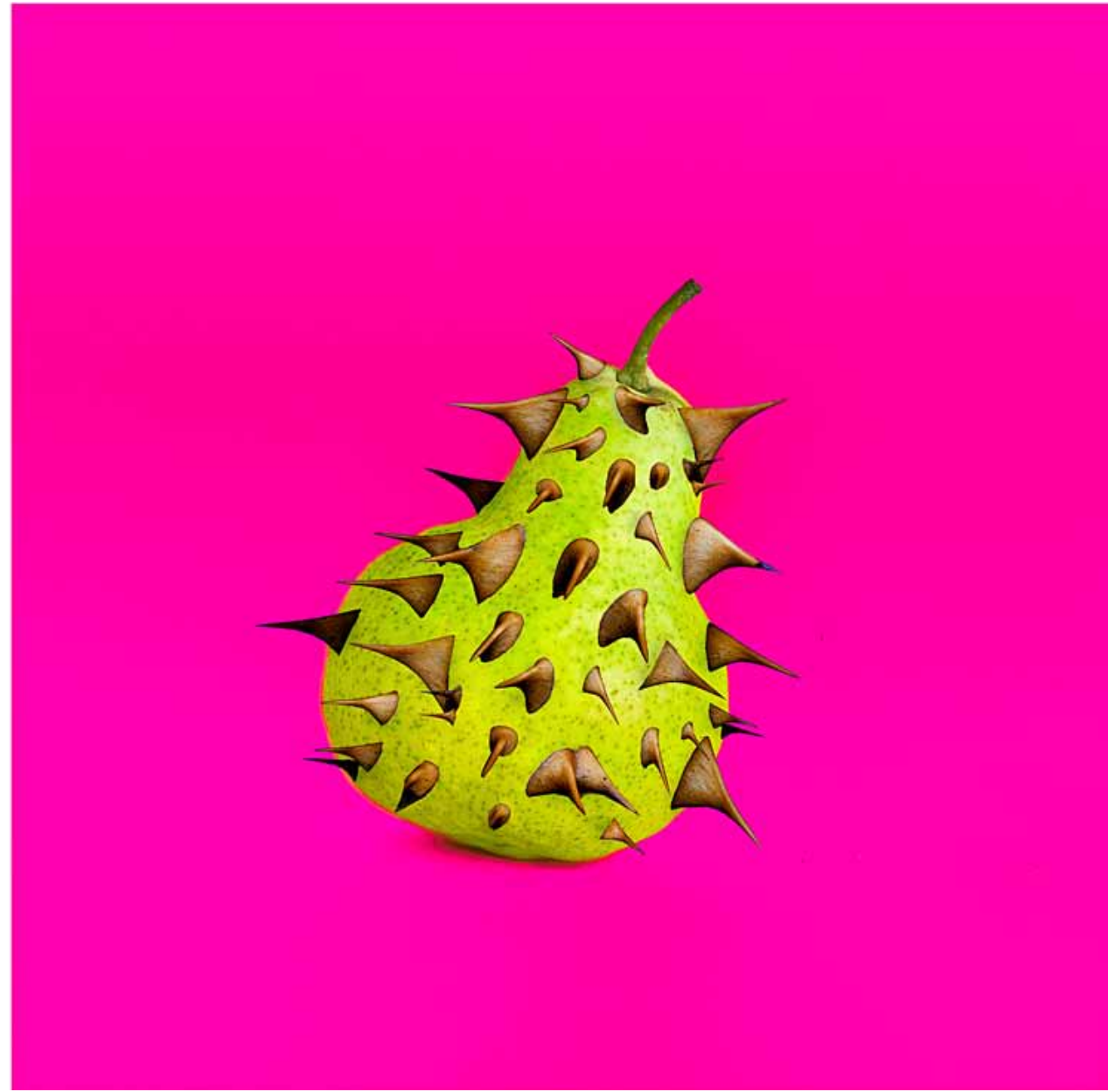
Θέμα της εργασίας αποτελεί η σύζευξη δύο διαφορετικών αντικειμένων και η δημιουργία αντιφατικών συναισθημάτων. Για να δημιουργήσω αυτή την αντίθεση επέλεξα να φωτογραφίσω τροφές, καθώς είναι μια κοινή ευχαρίστηση για όλους τους ανθρώπους, Αυτές, πλαισιωμένες με αντικείμενα φόβου, απάθειας και άλλων αρνητικών συναισθημάτων είναι αδύνατον να καταναλωθούν. Έτσι από την μια πλευρά έχουμε ζοηρά χρώματα που ανεβάζουν την διάθεση και λαχταριστές τροφές που μας ξυπνάνε την όρεξη και από την άλλη πλευρά έχουμε στη θέση της τρούφας είναι σπασμένο γυαλί ως επικάλυψη μιας τούρτας, κάτι που βλέποντας το μας φέρνει σε σφοδρή αμηχανία και άγχος.

Ο σκοπός αυτής της προσπάθειας είναι η υπενθύμιση της δυαδικότητας των πραγμάτων από την οποία αποτελείται ο κόσμος, το πως αυτές οι αντίθετες πλευρές συνυπάρχουν. μεταξύ τους σε ένα πλαίσιο ανάγνωσης, έτσι και στη ζωή. Κάτι που είναι αποτέλεσμα της σχέσης δίνω/παίρνω με τη φωτογραφία.

Για την ανάλυση της δουλειάς μου μελέτησα ιδιαίτερα το κίνημα του Συμβολισμού, τις κωδικοποιημένες έννοιες των αντικειμένων, την διπολικότητα και δυαδικότητα και τους μεγαλύτερους φόβους ενός ατόμου. Με αυτό τον τρόπο αποκαλύπτονταν μπροστά στα μάτια μου εικόνες που με εξέπληξαν αλλά και που μου κέντριζαν το ενδιαφέρον προκειμένου να τις αποτυπώσω. Θα ήθελα με αυτές τις εικόνες που δημιουργήθηκαν να δώσω σε κάθε άτομο που θα τις δει έναν διαφορετικό κόσμο με πολλαπλότητες, όπως τον βλέπουν τα συναισθητικά άτομα. Επιλέγω να εικονοποιήσω το θέμα προκειμένου να αποδοθεί καλύτερα στον θεατή η συγκεκριμένη κατάσταση, ώστε να εισχωρήσει στον κόσμο αυτό όσο είναι δυνατό περισσότερο

Νίνα Πιλάτ, Bittersweet

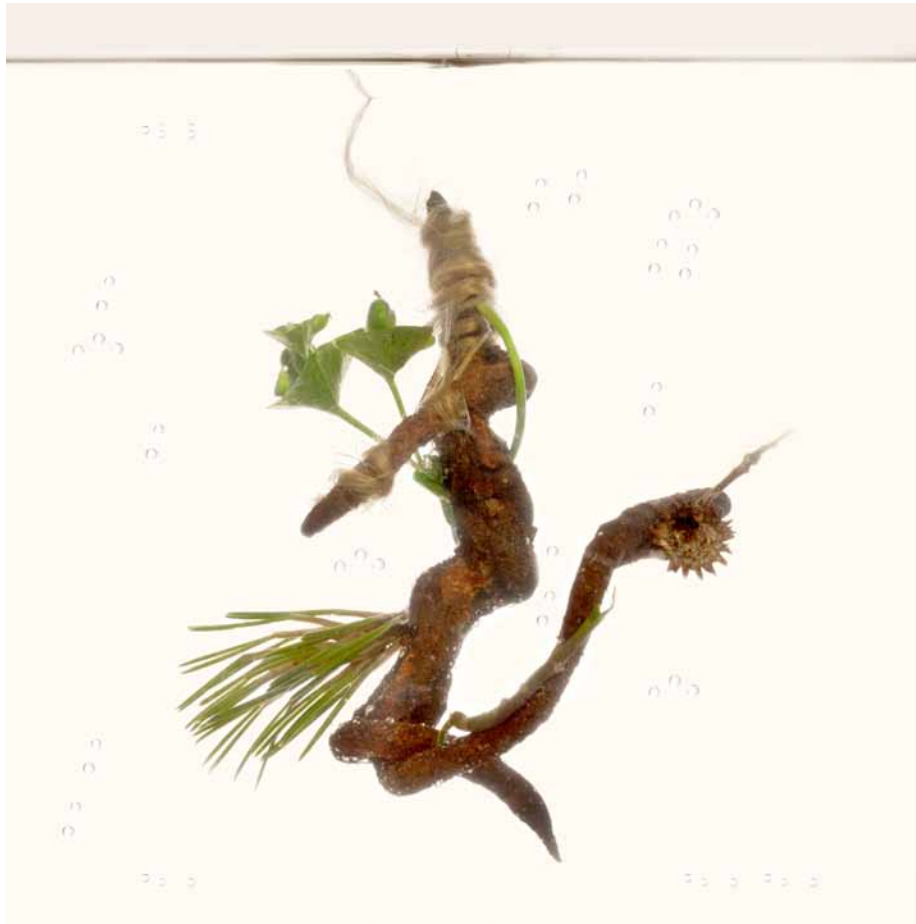

Νίνα Πιλάτ, Bittersweet

“Υδάτινος Κόσμος”

Ειρήνη Χάλαρη

Ο Υδάτινος Κόσμος αναφέρεται σε ένα υβρίδιο εφήμερης και υποβρύχιας γλυπτικής. Τα φυτικά στοιχεία της στεριάς συνδυάζονται με μεταλλικά χρηστικά ανθρώπινα αντικείμενα και αποτελούν σκηνοθετημένα στιγμιότυπα μιας υποκειμενικής πραγματικότητας. Η κάθε φωτογραφία της σειράς απεικονίζει ένα μικρόκοσμο, στα πλαίσια του οποίου τα υλικά που χρησιμοποιούνται συνθέτονται και συνυπάρχουν αρμονικά. Άνθη, φύλλα, ρίζες, βολβοί, παχύφυτα και κακτοειδή συνθέτονται και καινοτομούν ως υδρόβια υπάρχουσα χλωρίδα, χωρίς ταυτότητα. Τα μεταλλικά στοιχεία εντάσσονται στο φυτικό και υδάτινο περιβάλλον με ασάφεια, αποκτούν φυσική μορφή και υπαινίσσονται την ανθρωπότητα με την απουσία του ανθρώπου. Το νερό που τα περικλείει, εναρμονίζει την υπάρχουσα κατάστασή τους με τη νέα και θέτει όρια.

Το μεταμοντερνιστικό still life απέχει από αυτό του 18ου αιώνα και τα ευμερή αντικείμενα αντικαθιστούνται από στοιχεία της φύσης μέχρι αντικείμενα οικιακής χρήσεως. Οι προκείμενες συνθέσεις του Υδάτινου Κόσμου αποκτούν πρωταρχικό χαρακτήρα στο φωτογραφικό κάδρο, δίνουν την ψευδαίσθηση του χώρου και του ρεαλισμού, καθώς φωτογραφίζονται σε ενιαία κλίμακα. Η υποβρύχια προσέγγιση ενισχύει την ψευδαίσθηση του ευρήματος και η ανεπιτήδευτη θέση της φωτογραφιζόμενης σύνθεσης προσδίδει φυσικότητα στο συγκεκριμένο υδάτινο τοπίο. Ο κύριος σκοπός είναι να απελευθερωθεί η φαντασία του θεατή δίνοντας μια συμβολική και αλληγορική σημασία.

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΑΣΧΟΣ

ΑΘΗΝΑ, ΙΟΥΝΙΟΣ 2015

“Suburbia”

Κατερίνα Ανδριανού

Στα πλαίσια της πτυχιακής αυτής εργασίας, δημιουργήθηκε μια φωτογραφική ενότητα με τίτλο «Suburbia», η οποία έχει ως σκοπό να καταγράψει ή απεικονίσει τις άγνωστες πτυχές της περιοχής του Αλίμου, ενός προαστίου στη νότια πλευρά της Αττικής. Πρόκειται για μια δουλειά που χτίστηκε σταδιακά, με την αρχική περιπλάνηση μου στον Άλιμο, στον οποίο κατοικώ από τότε που γεννήθηκα, αλλά τον οποίο γνώρισα ουσιαστικά κατά τη διάρκεια αυτής της περιπλάνησης μου. Τα προάστια εν γένει, θεωρούνται προνομιούχες περιοχές, λόγω αυτής της αίσθησης που αποπνέουν ως μια νησίδα εξοχής μέσα στην πόλη. Μεγάλα σπίτια και δρόμοι, ησυχία, ασφάλεια και καθαριότητα.

Μέσα από αυτή τη φωτογραφική δουλειά είχα ως σκοπό να αναδείξω ότι, τελικά τα πράγματα δεν είναι όπως φαίνονται. Η παραμέληση και η εγκατάλειψη για την οποία κατηγορούμε και αποστρεφόμεστε το κέντρο της πόλης υπάρχει και στα προάστια. Όσο περισσότερο περιπλανιόμουν και πολλές φορές χωρίς καν να καταβάλλω ιδιαίτερη προσπάθεια, αποκαλύπτονταν μπροστά στα μάτια μου εικόνες που με εξέπληξαν αλλά και που μου κέντριζαν το ενδιαφέρον προκειμένου να τις αποτυπώσω.

Κατερίνα Ανδριανού, Suburbia

ΜΟΡΦΕΣ ΤΕΧΝΗΣ ΙΙ

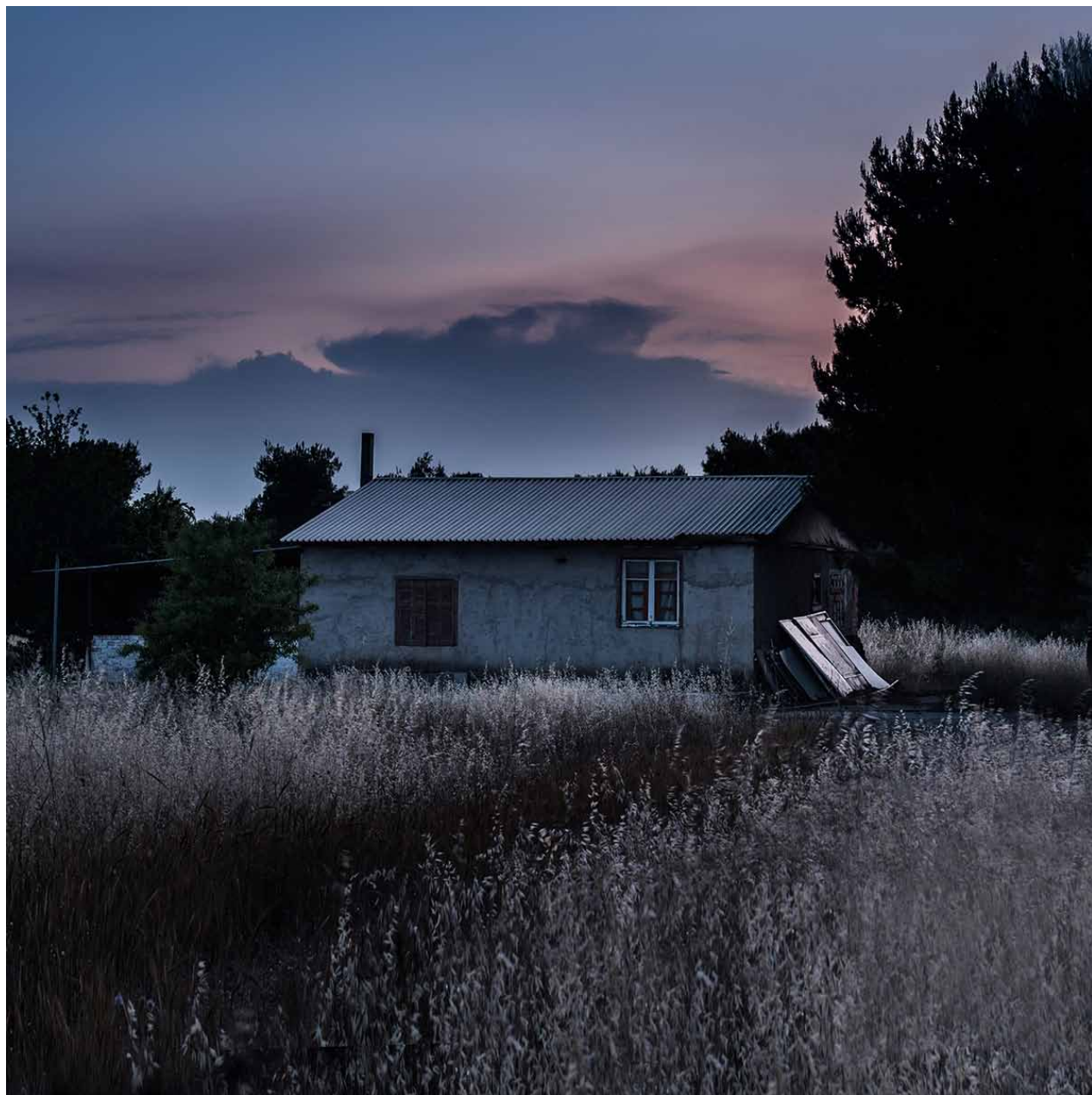

Ιουλία Πάσκα

Κωνσταντίνος Φάσσας

Αγγελική Χρηστώφ, 38.096799, 23.771873

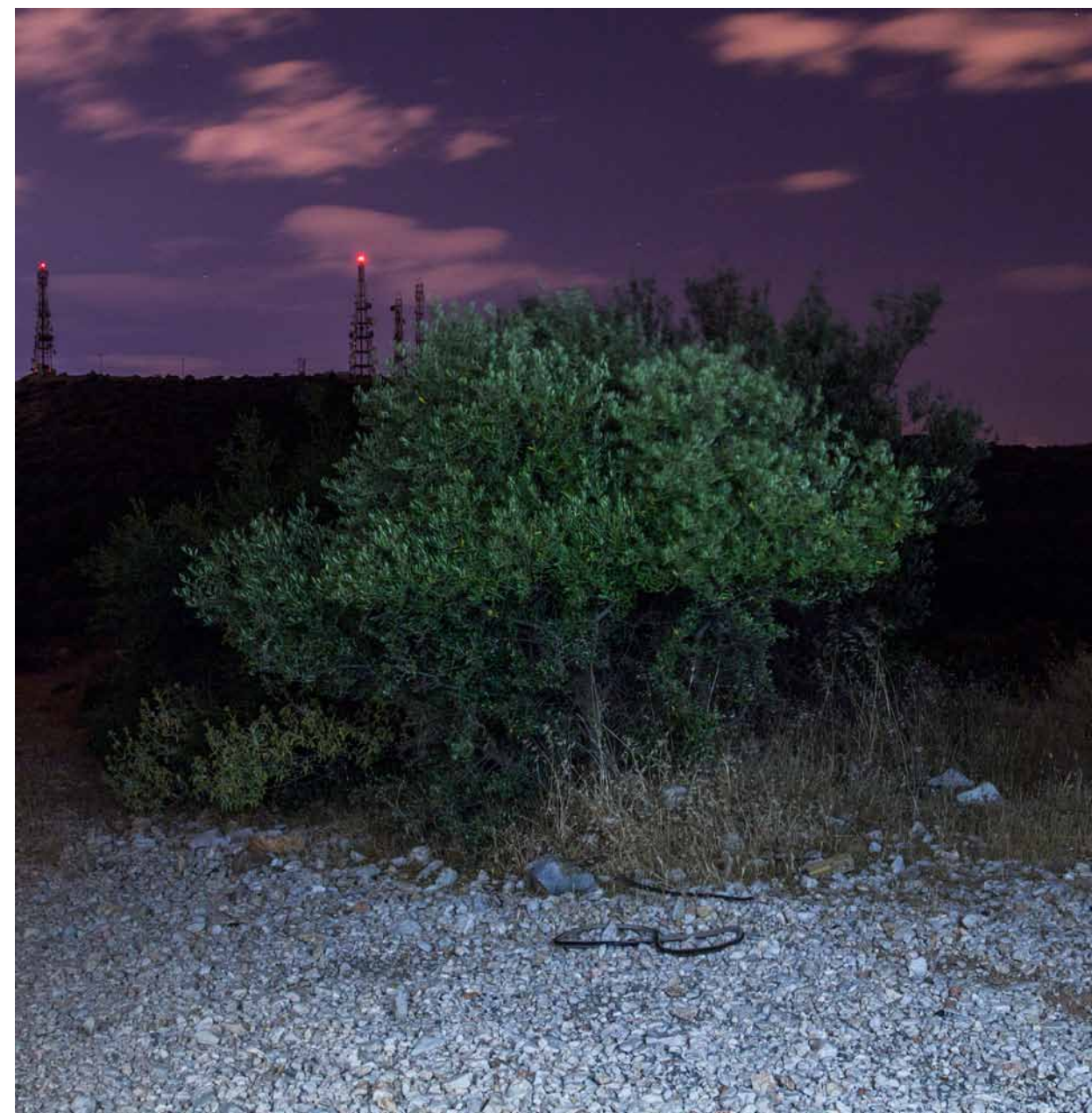

Αγγελική Χρηστώφ, 38.096799, 23.771873

Νίκος Καπράλος, Νυχτερινό Τοπίο

Βασίλης Κωνσταντίνου, Ακούσια Γλυπτά

Βασίλης Κωνσταντίνου, Ακούσια Γλυπτά

Ελένη Λοκουρέση, Το Καταφύγιο της Ψυχής

Ελένη Λυκουρέση, Το Καταφύγιο της Ψυχής

Άσπα Ιωακειμίδα

Ασπα Ιωακειμίδα

Αλέξανδρος Γιατράς, Domesticated

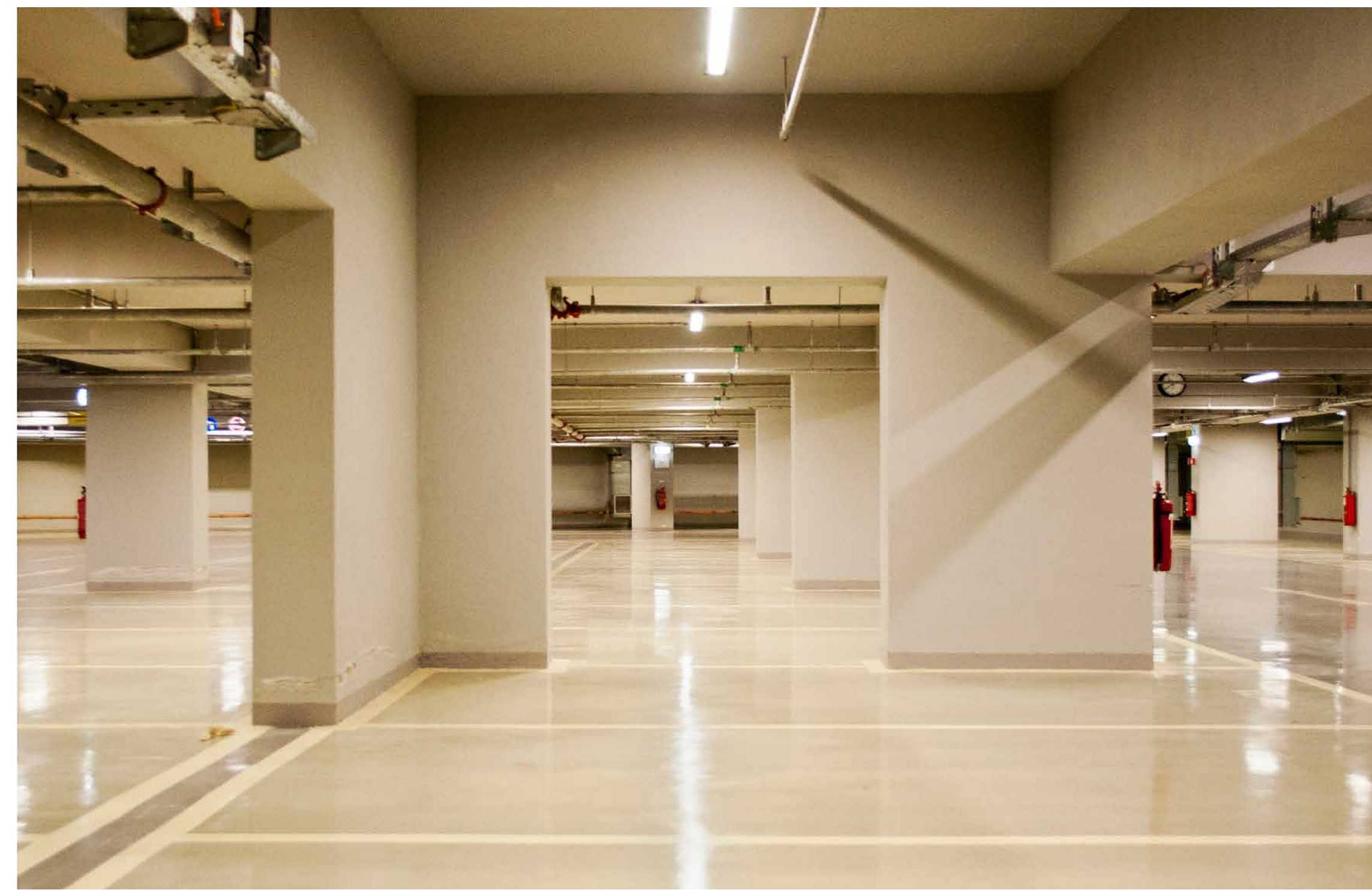
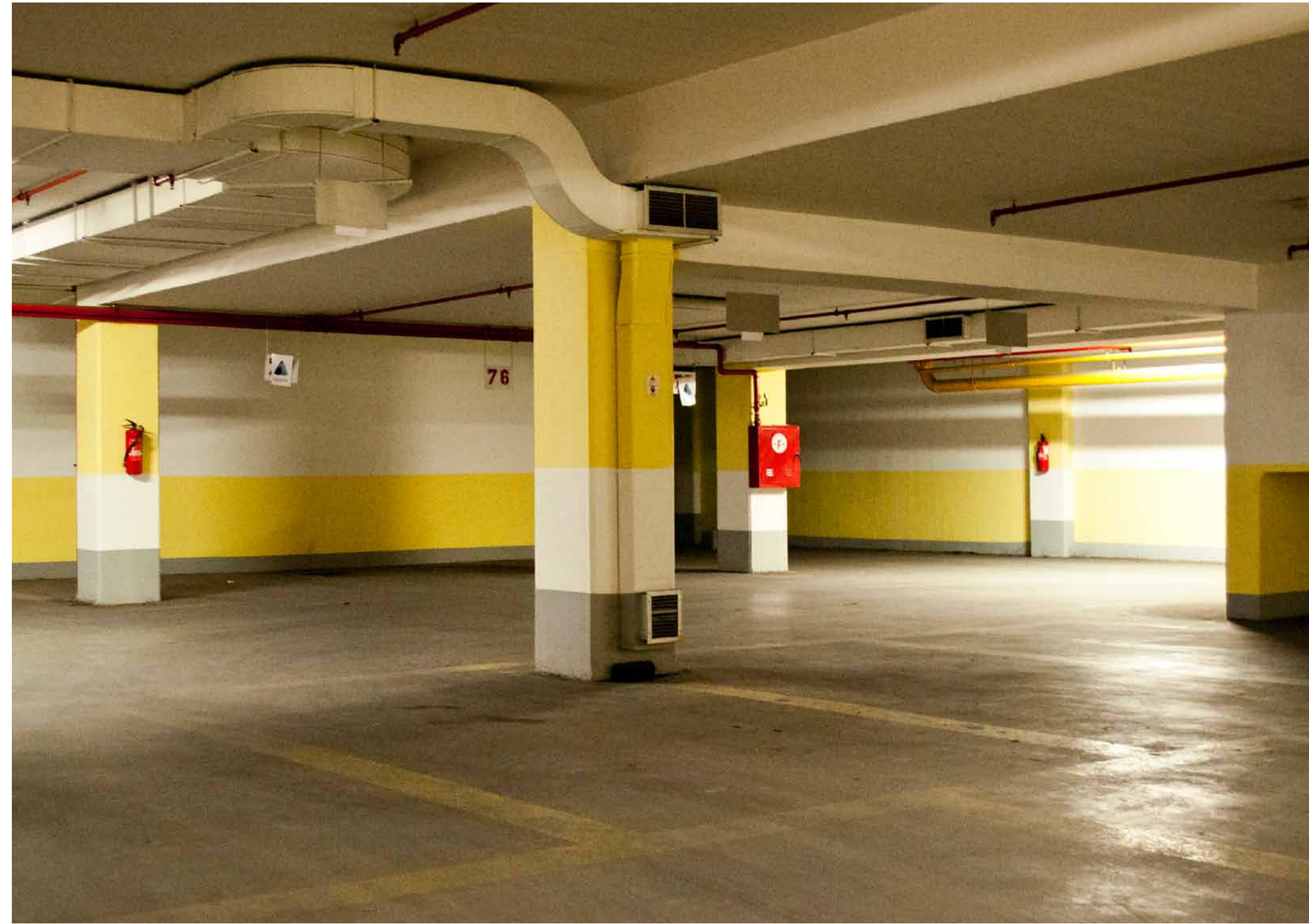
Αλέξανδρος Γιατράς, Domesticated

Τατιάνα Δεληγιαννίδη

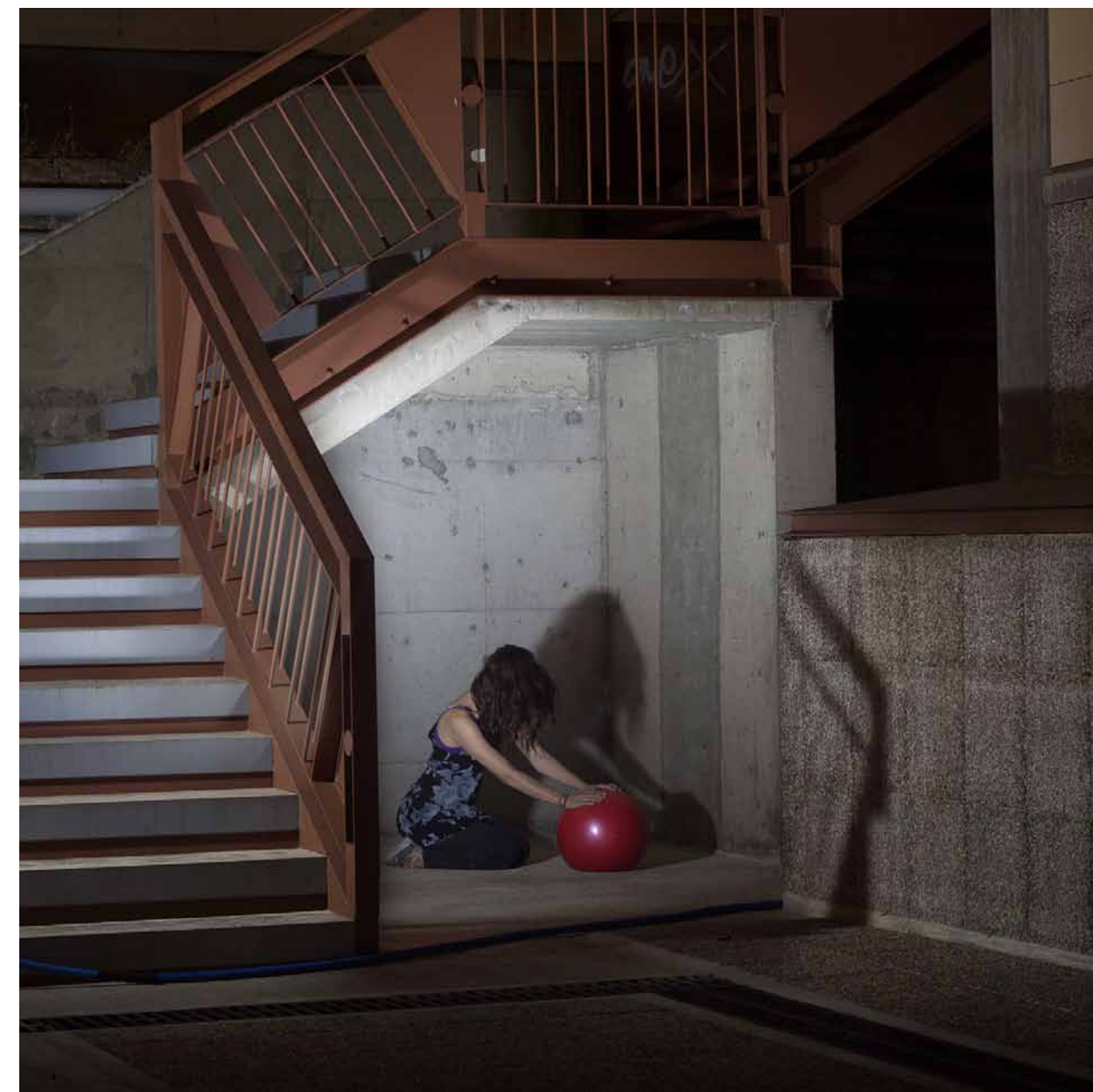
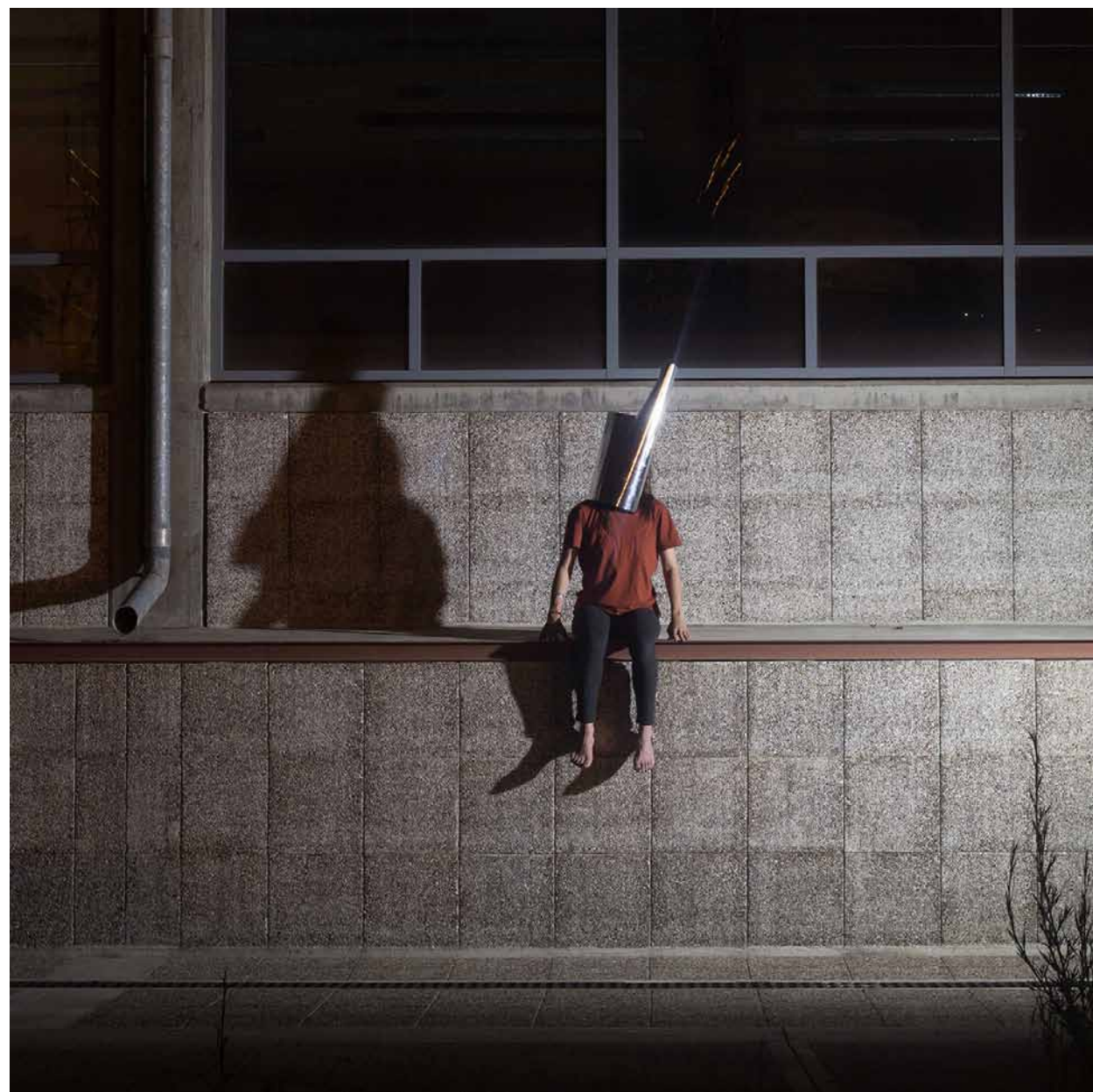

Χαρά Τάκου, Non-Places

Αιμιλία Βρότσου, Industrial Drama

Αιμιλία Βρότσου, Industrial Drama

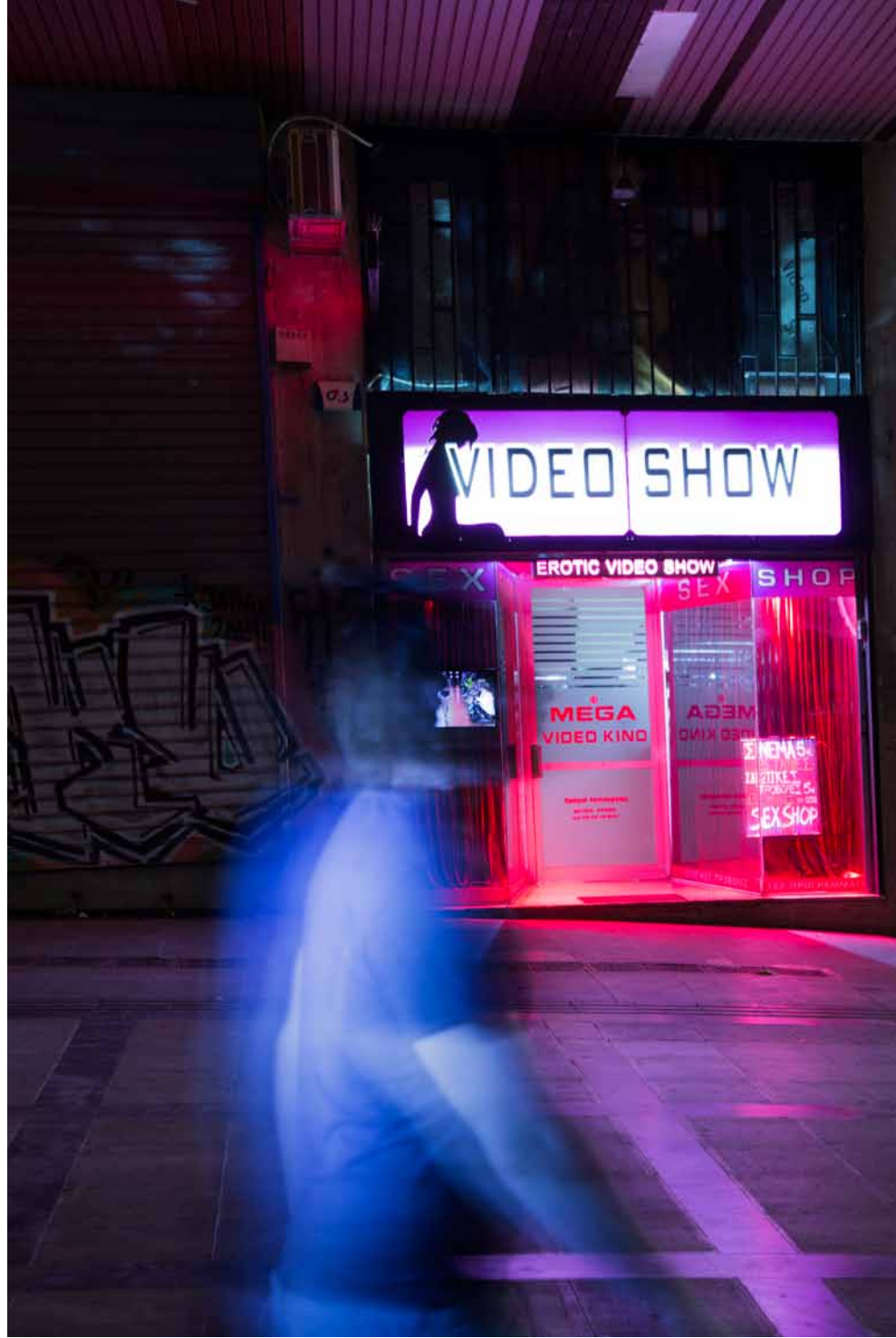
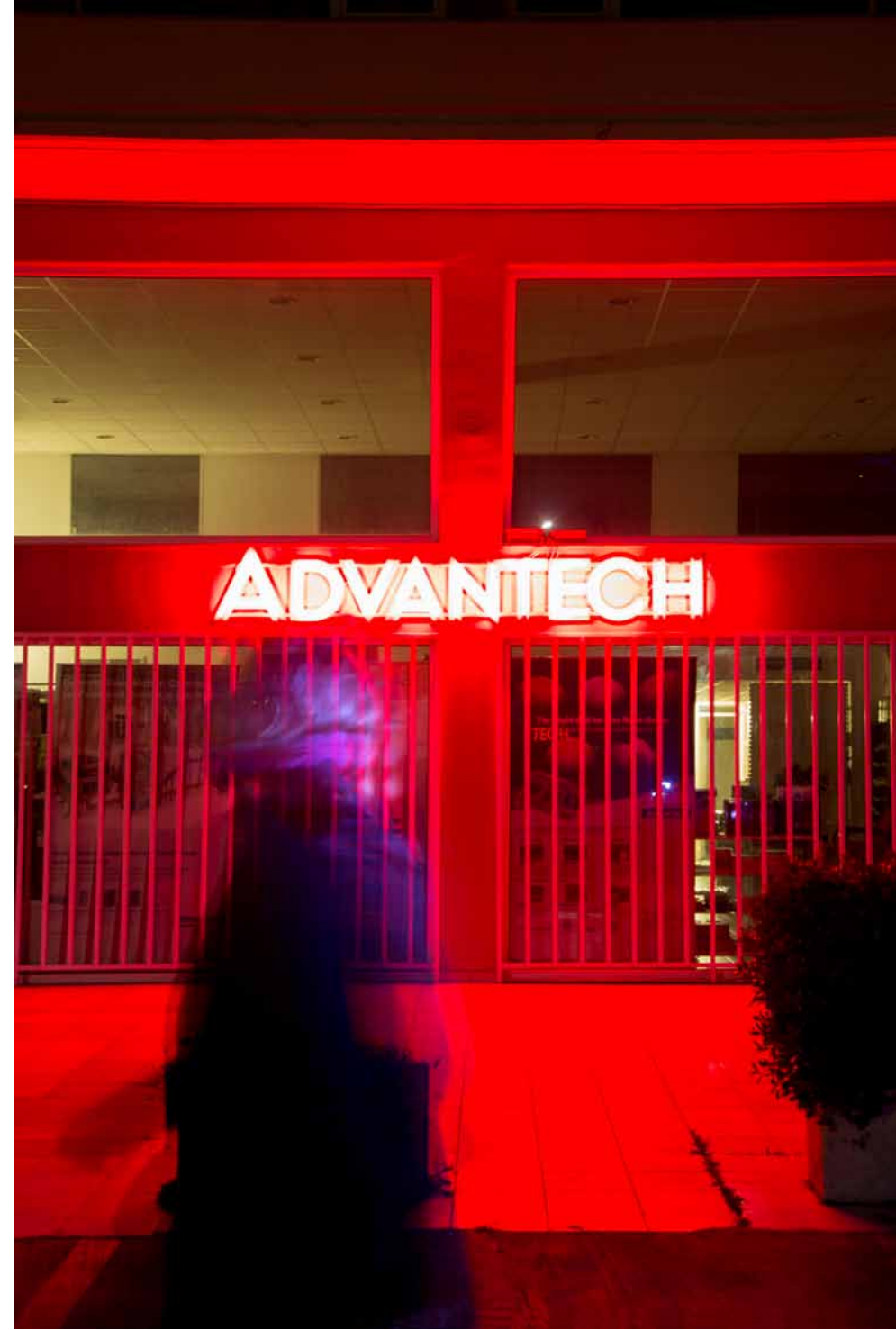

Βασιλική Ελματζιογλου

Κωνσταντίνος Μαύρης, Relics

Αλεξάνδρα Κέκη, Templearth

Αριστέα Ζαγκλίβερη

Άρτεμις Σκεύα

Γιώργος Σκουλούδης

Γιώργος Σκουλούδης

Παρίτσια Βάνιτ

Παρίτσια Βάνιτ

Αθηνά Σούλη, Elaion Landscapes

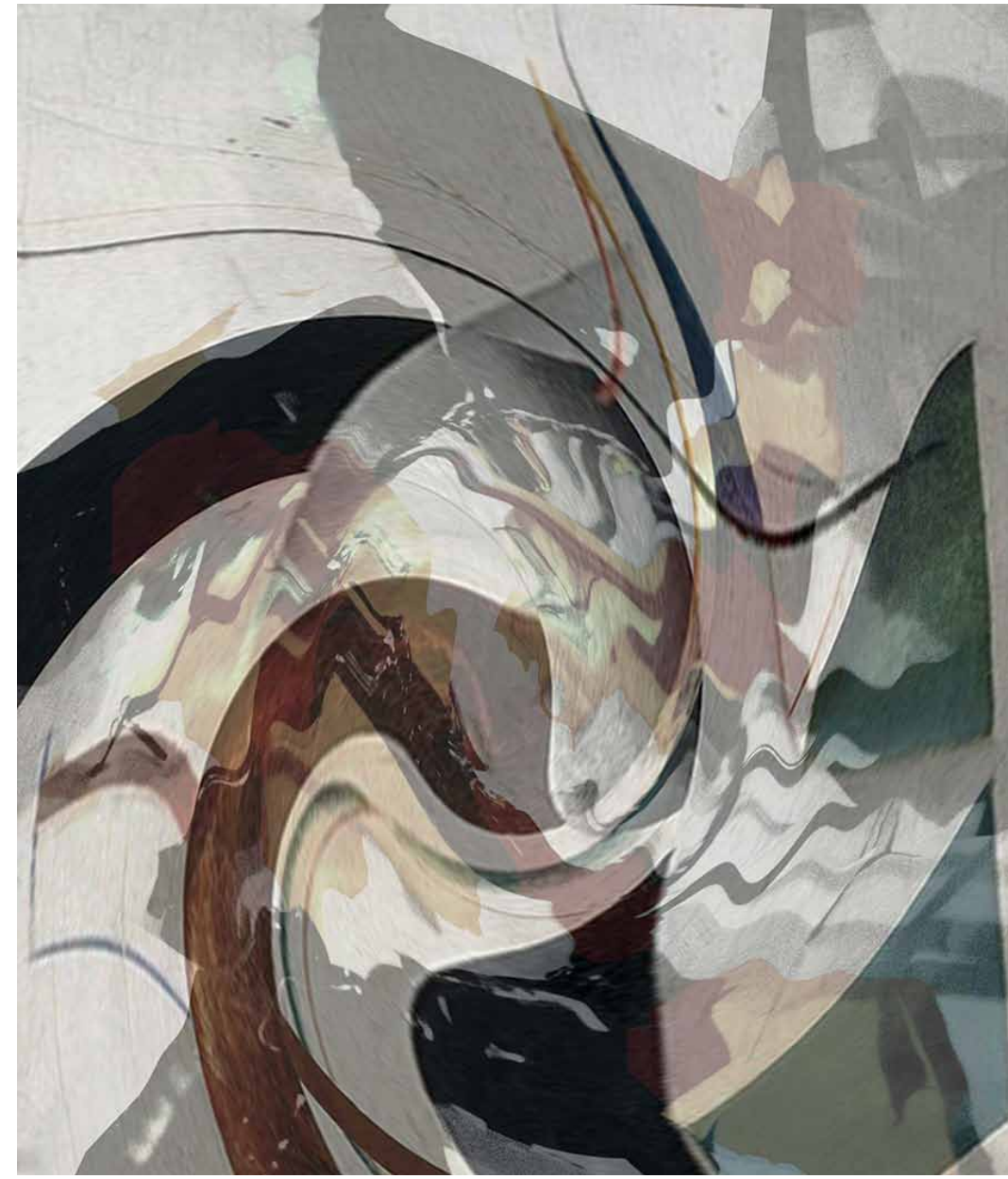
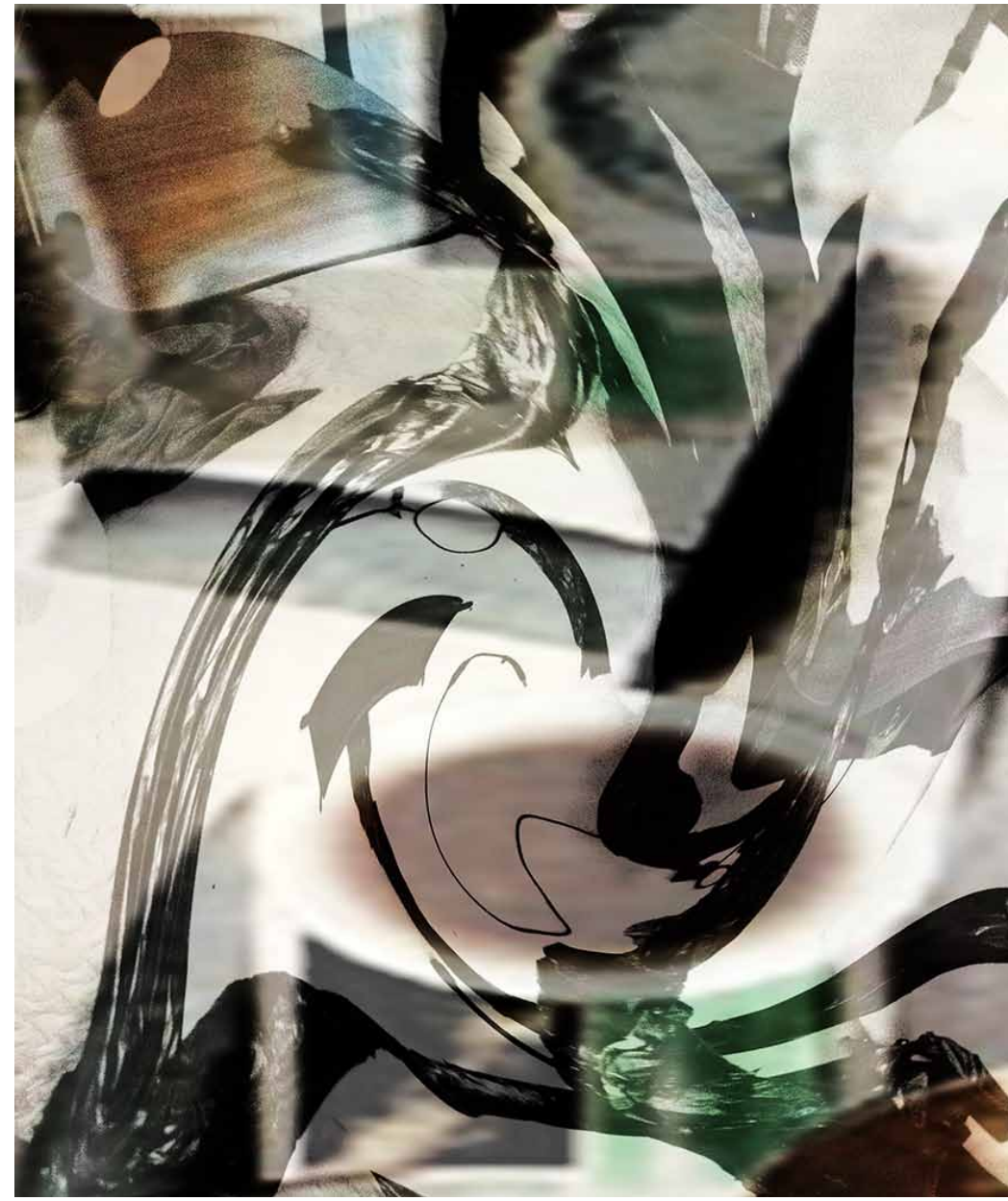
Αθηνά Σούλη, Elaion Landscapes

Δήμητρα Τσιγκάκου

Τεόνα Κουρταντζέ

Malai Nelea

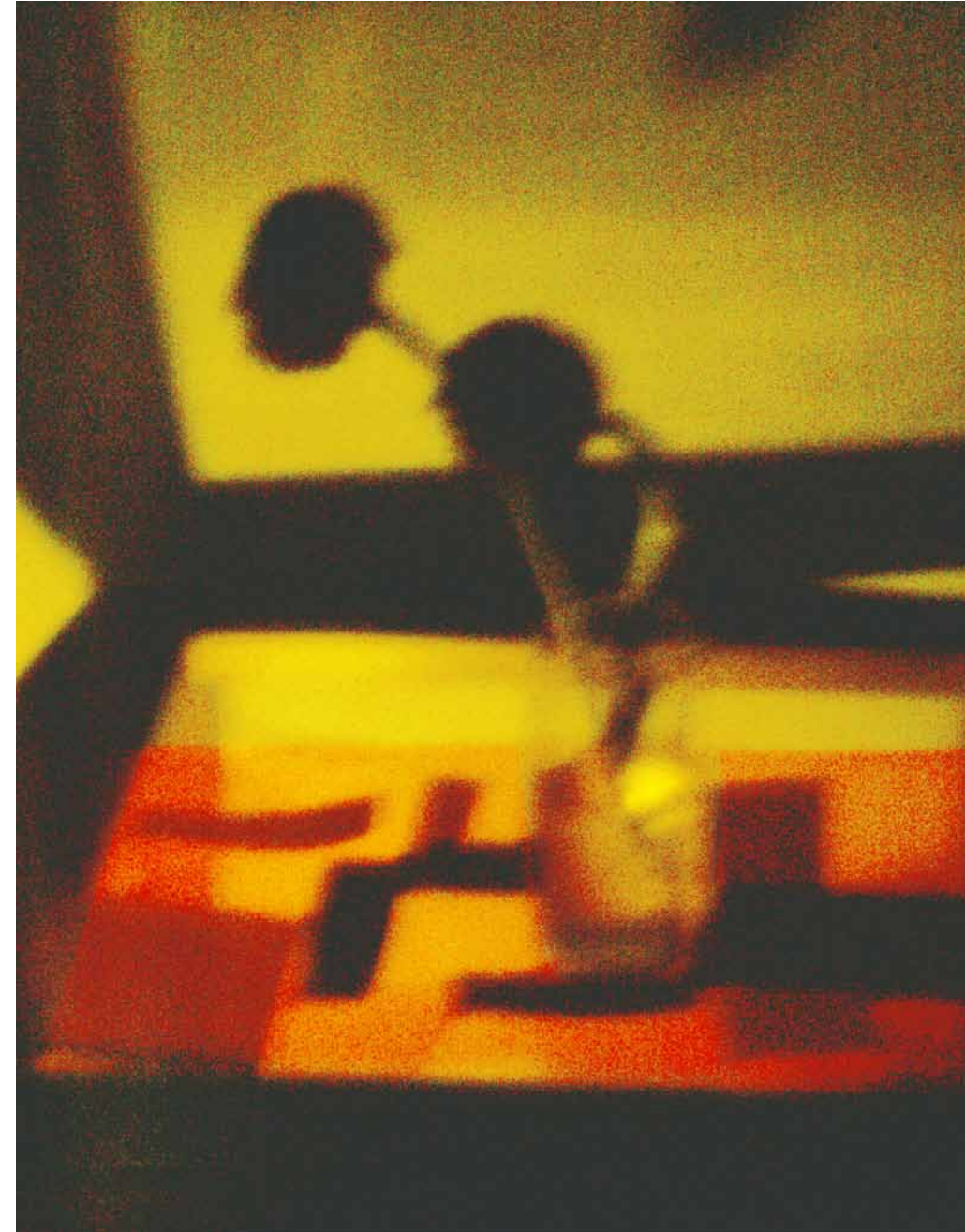

Malai Nelea

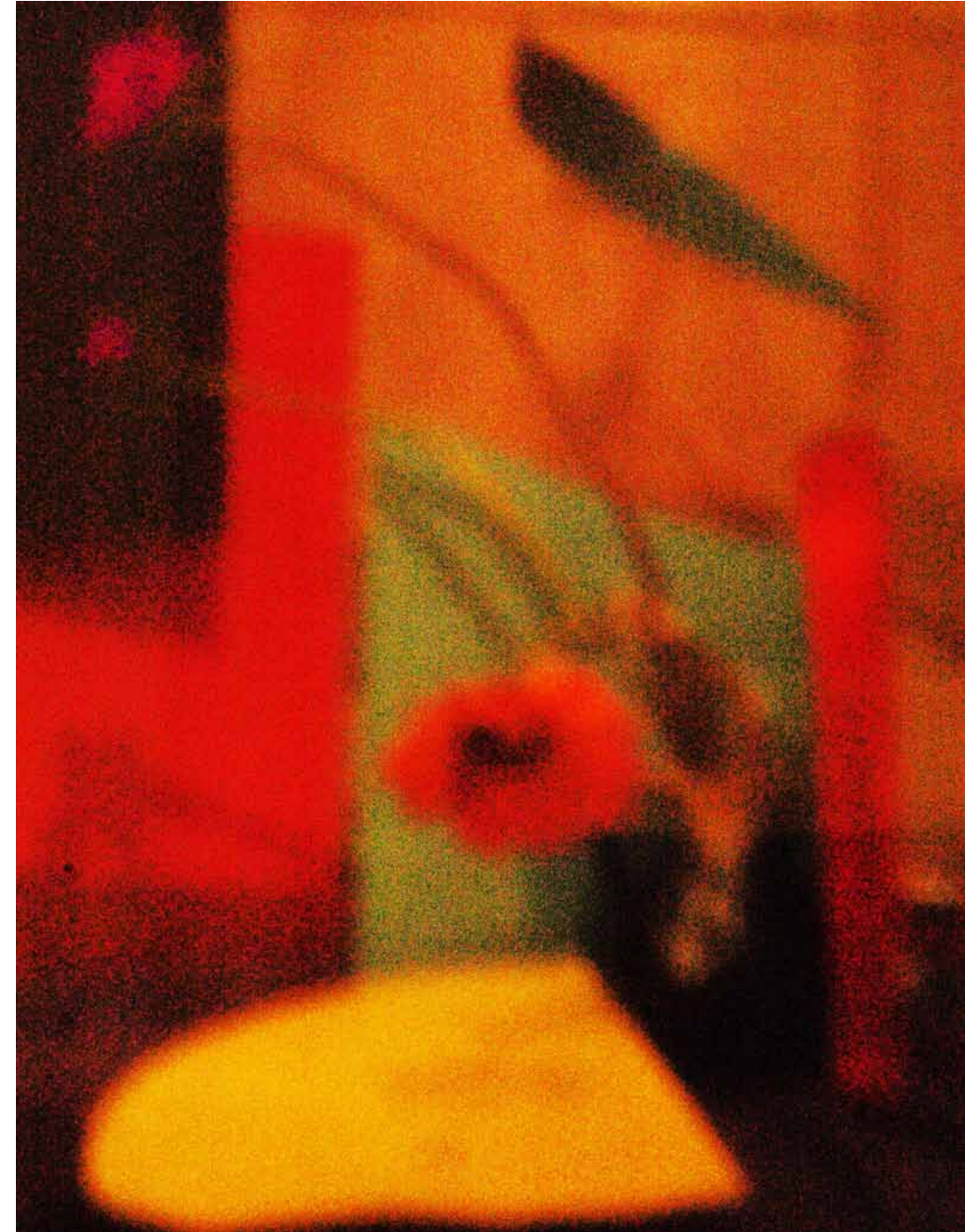
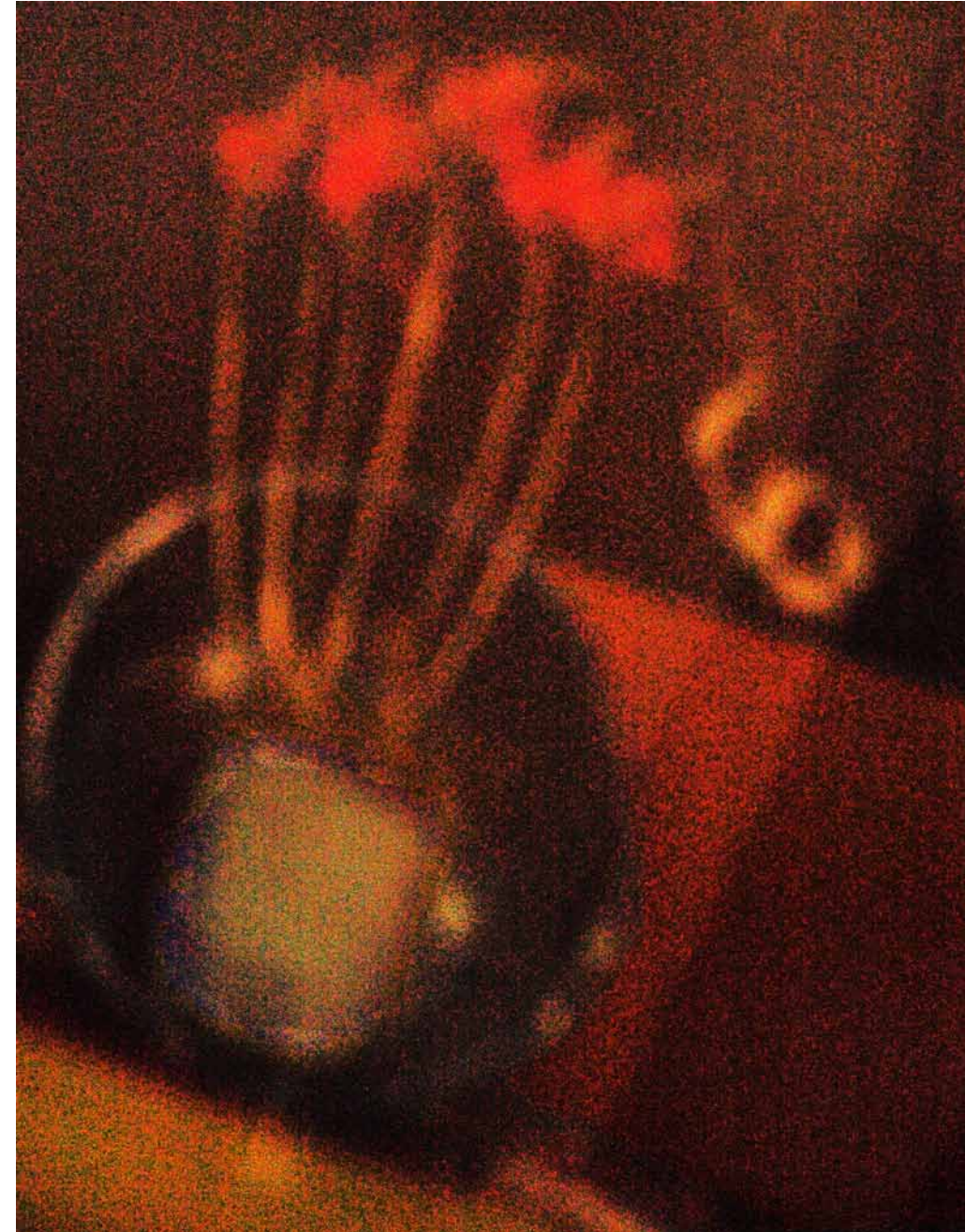

Κατερίνα Χατζηδημητρίου, Femnaissance 21e

Τεόνα Κουπρατζέ

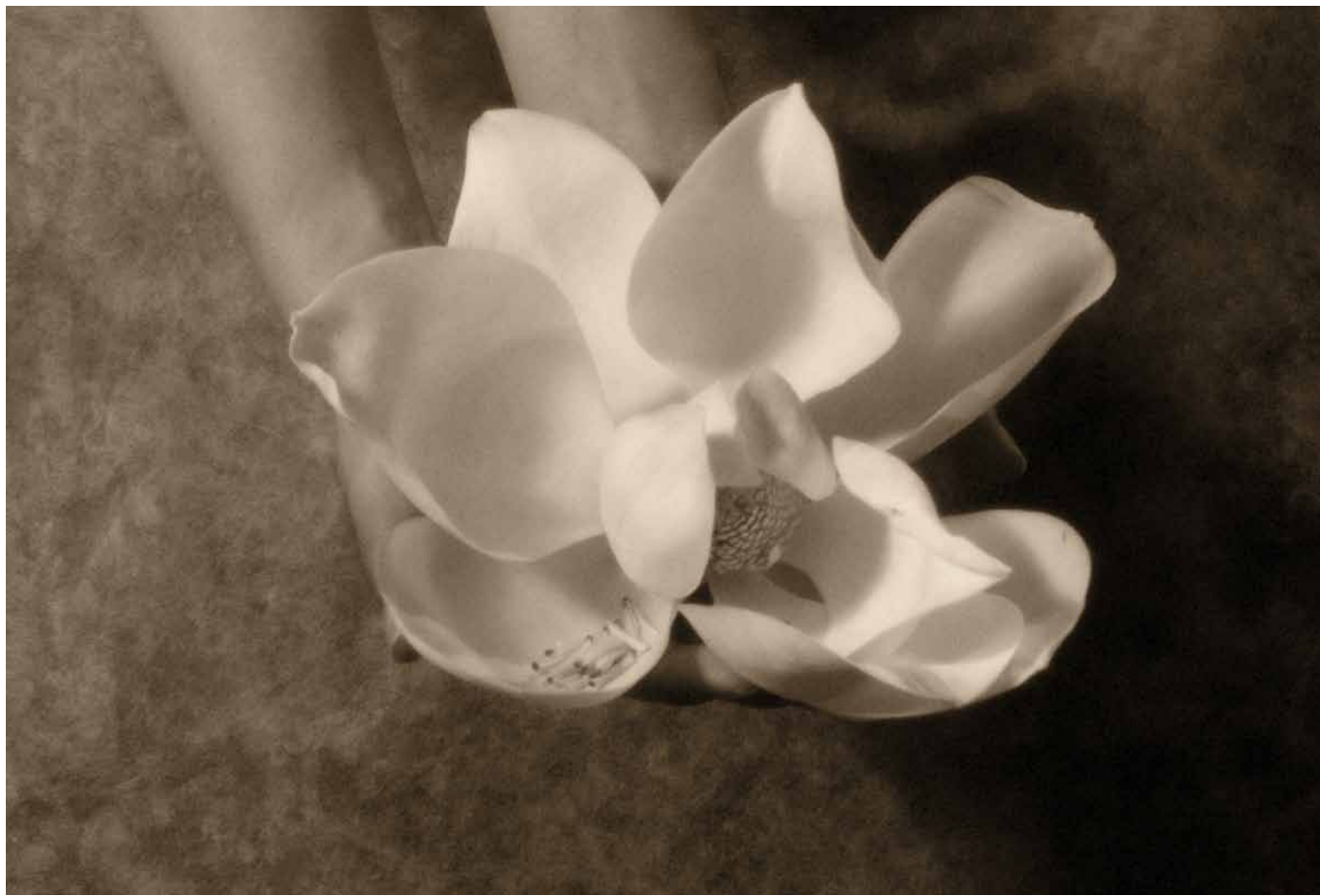

Νίκος Καπράλος

Μυρσίνη Κουτλή, Hands

Κάρτα Στοϊκόβα

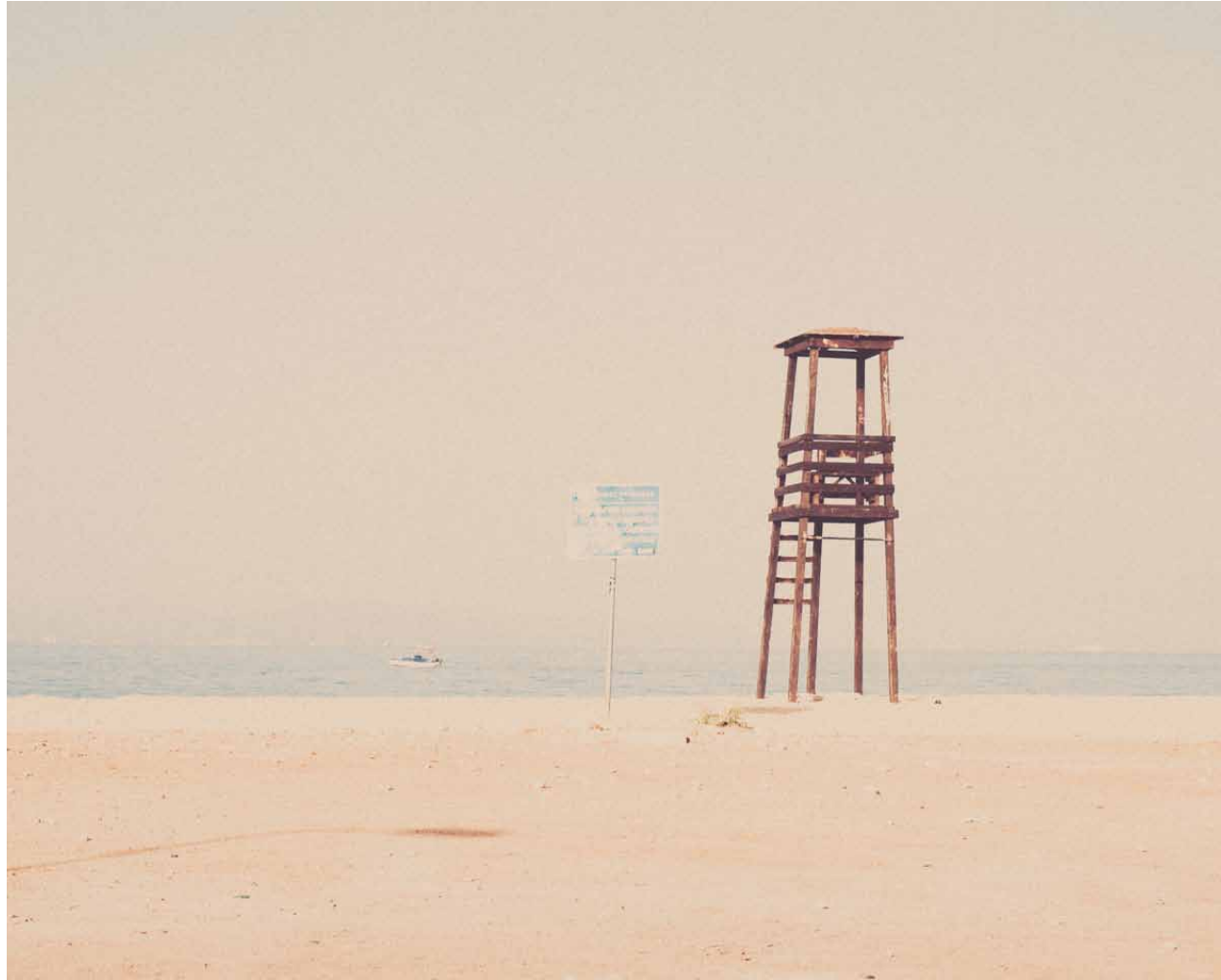

Ναυσικά Λιζάρδου

Αθηνά Σούλη, Vintage Summer

Αθηνά Σούλη, Vintage Summer

Μιχάλης Ματσούκας

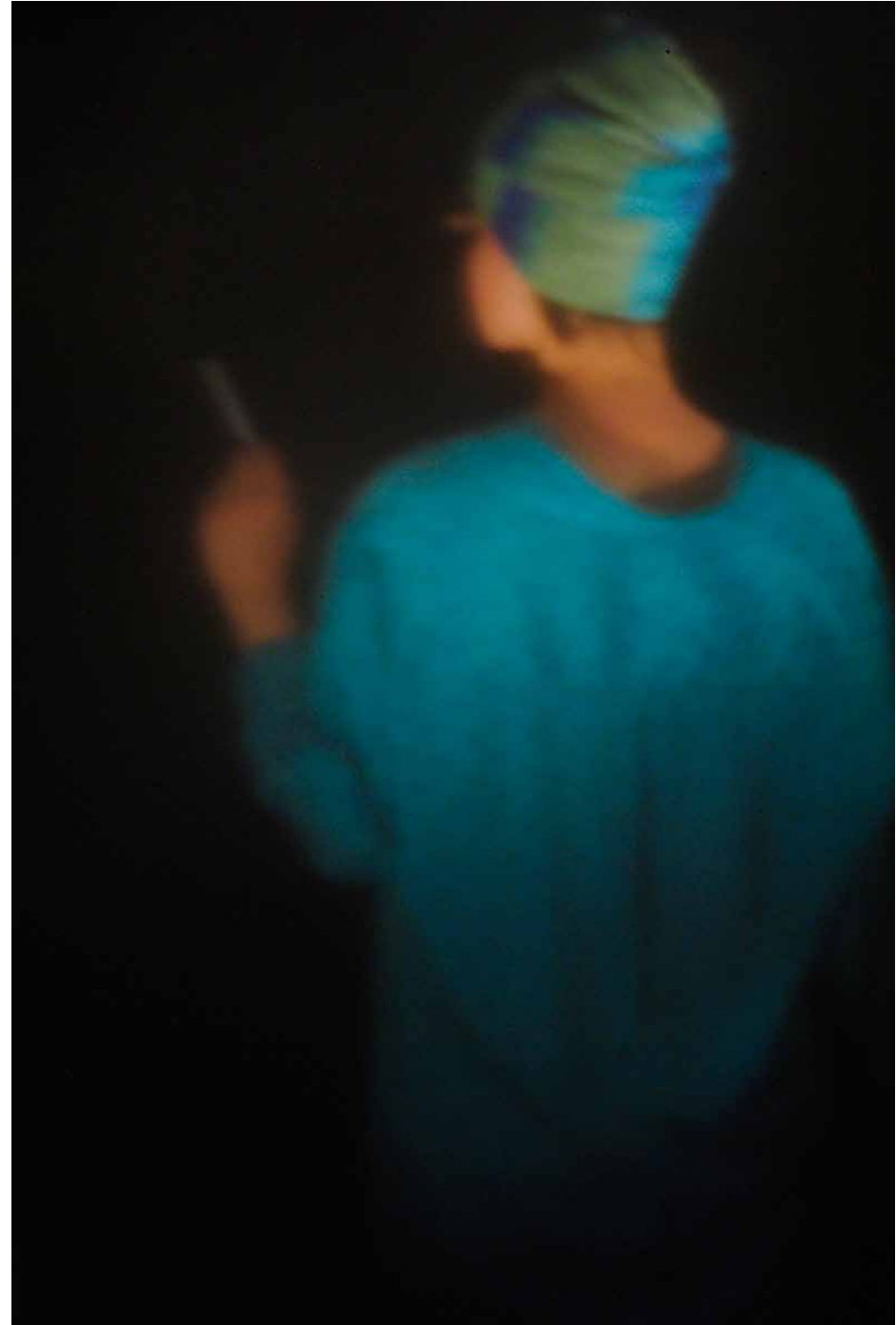
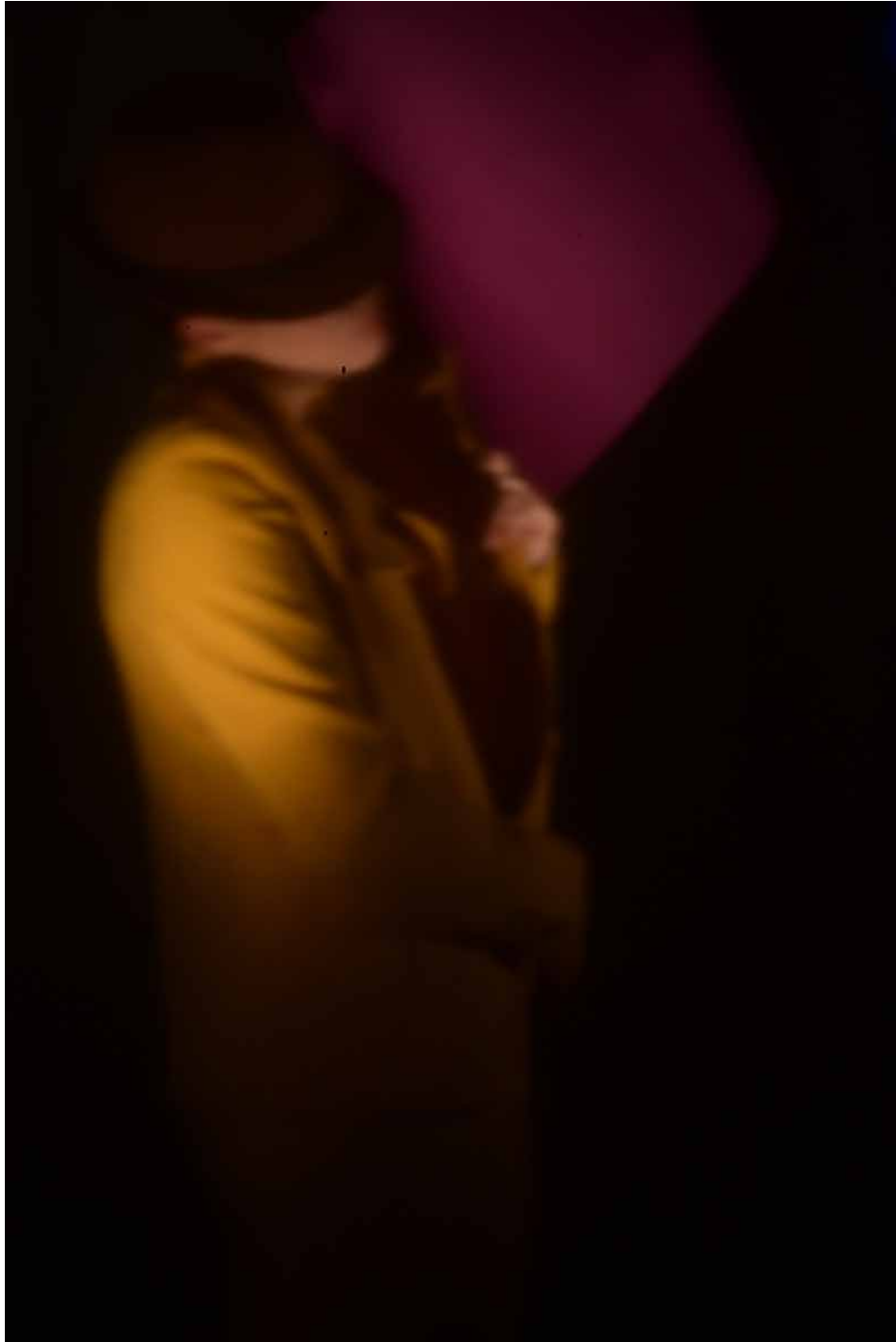
Στέλιος Κυριάκης

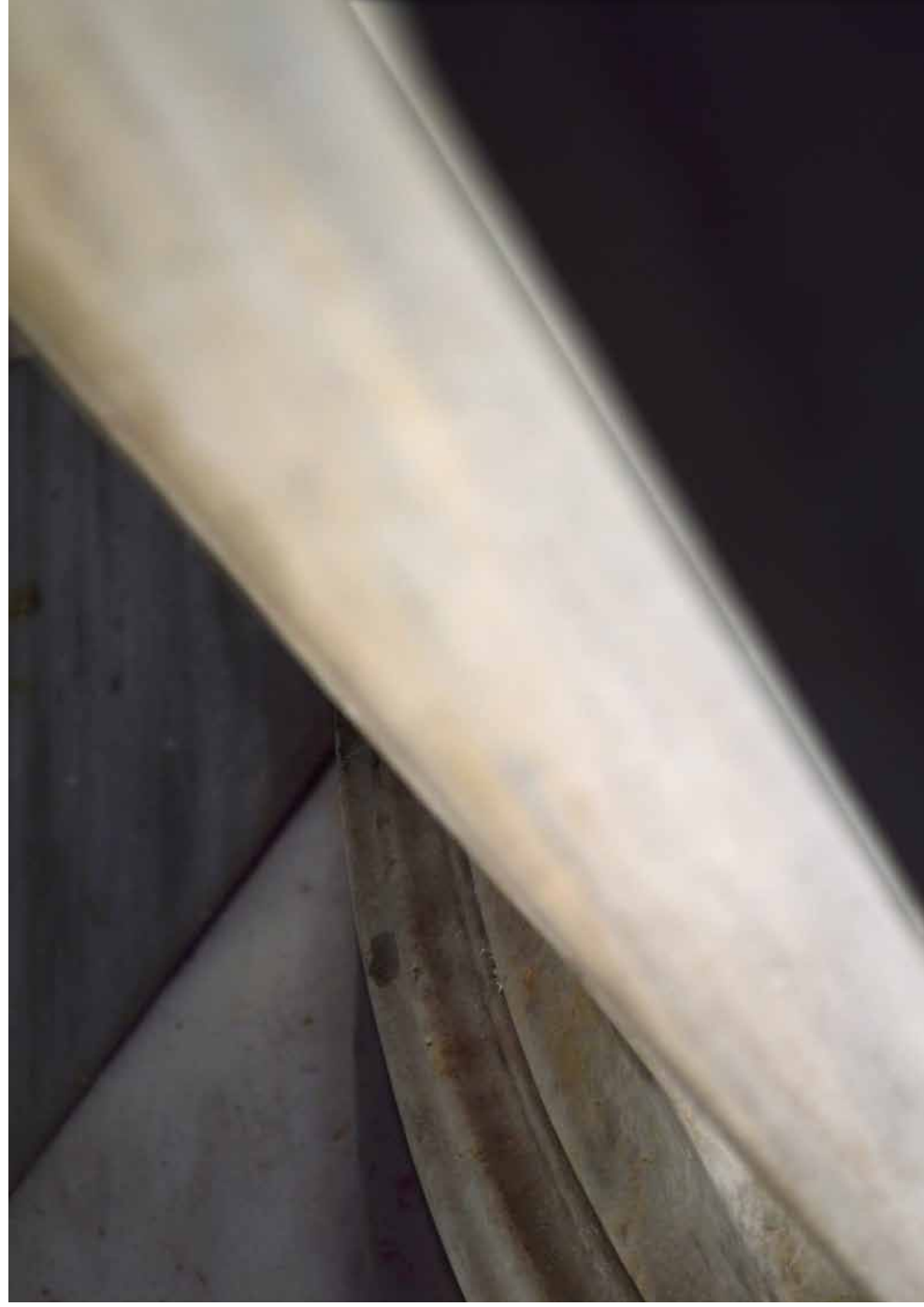
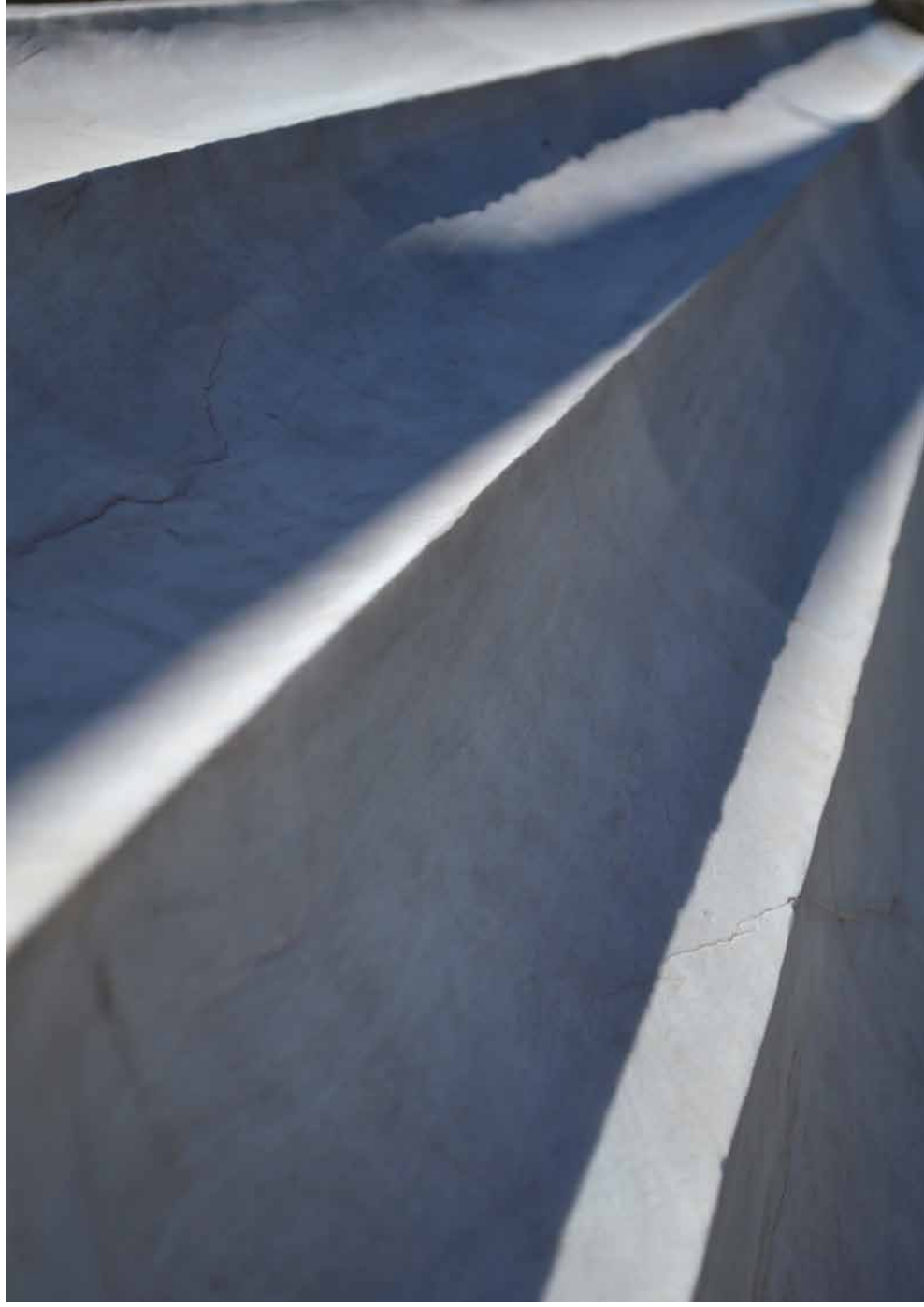

Στέλιος Κοριτιάκης

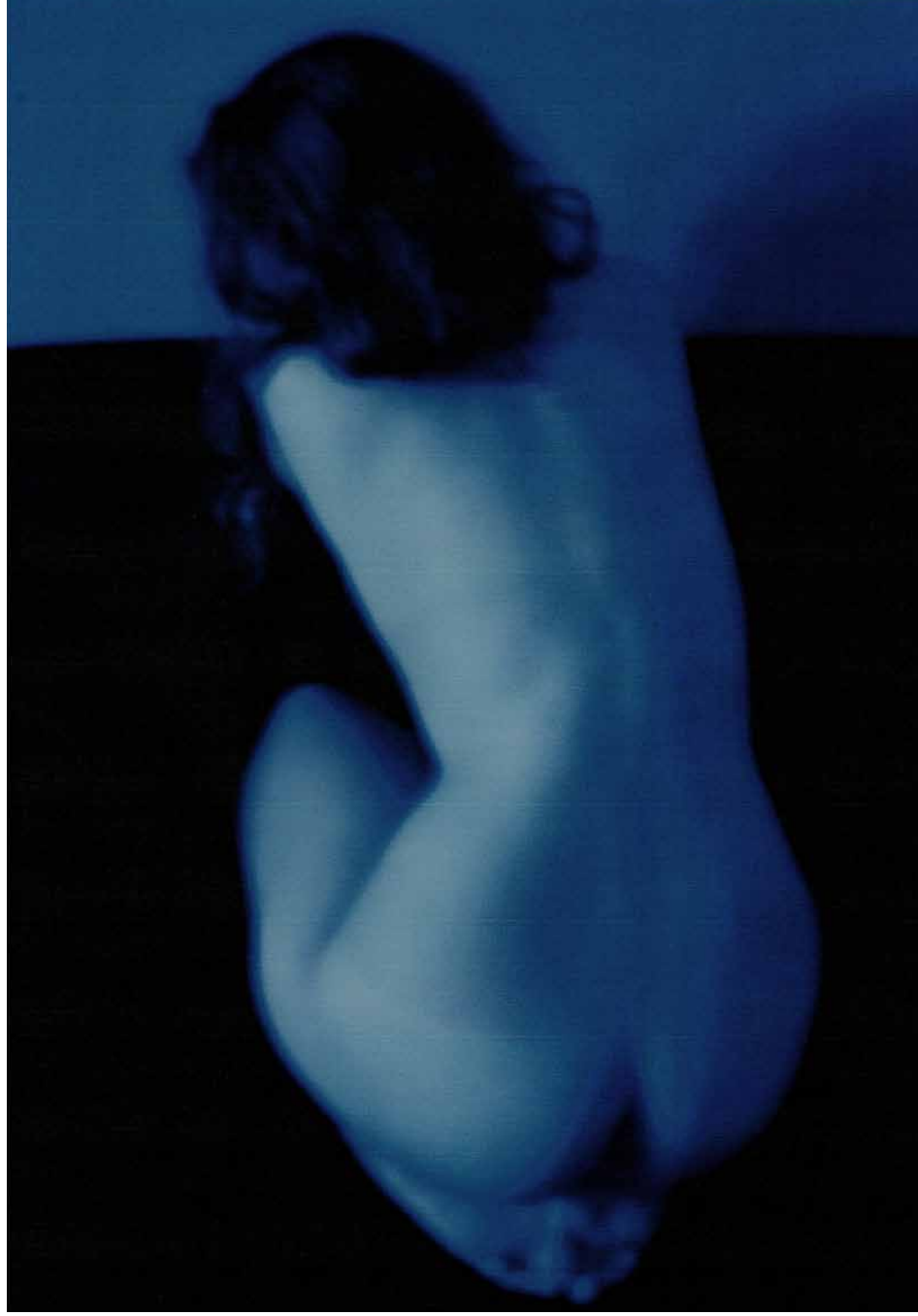

Έμμα Γκαμπαριάν

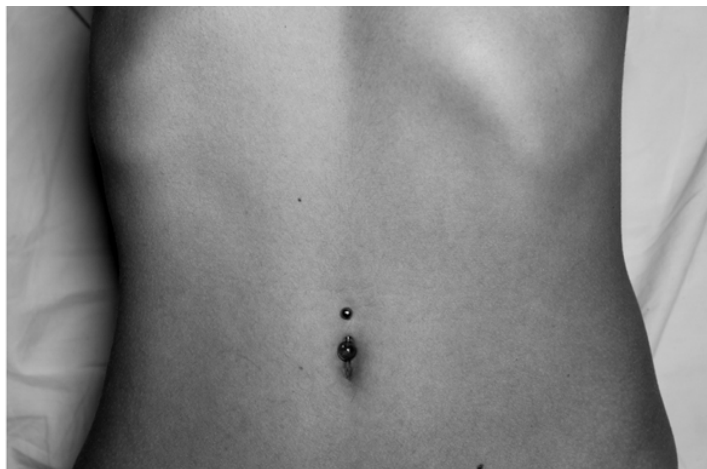
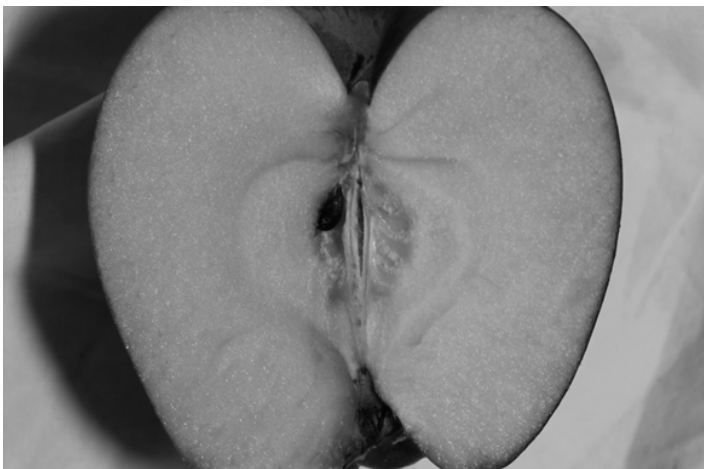

Δήμητρα Παπαγεωργίου

Δήμητρα Παπαγεωργίου

Κωνσταντίνα Παπαδάκη

Δήμητρα Πατρινέλη

Άγγελος Σιούλας

Βασίλης Καζάζης

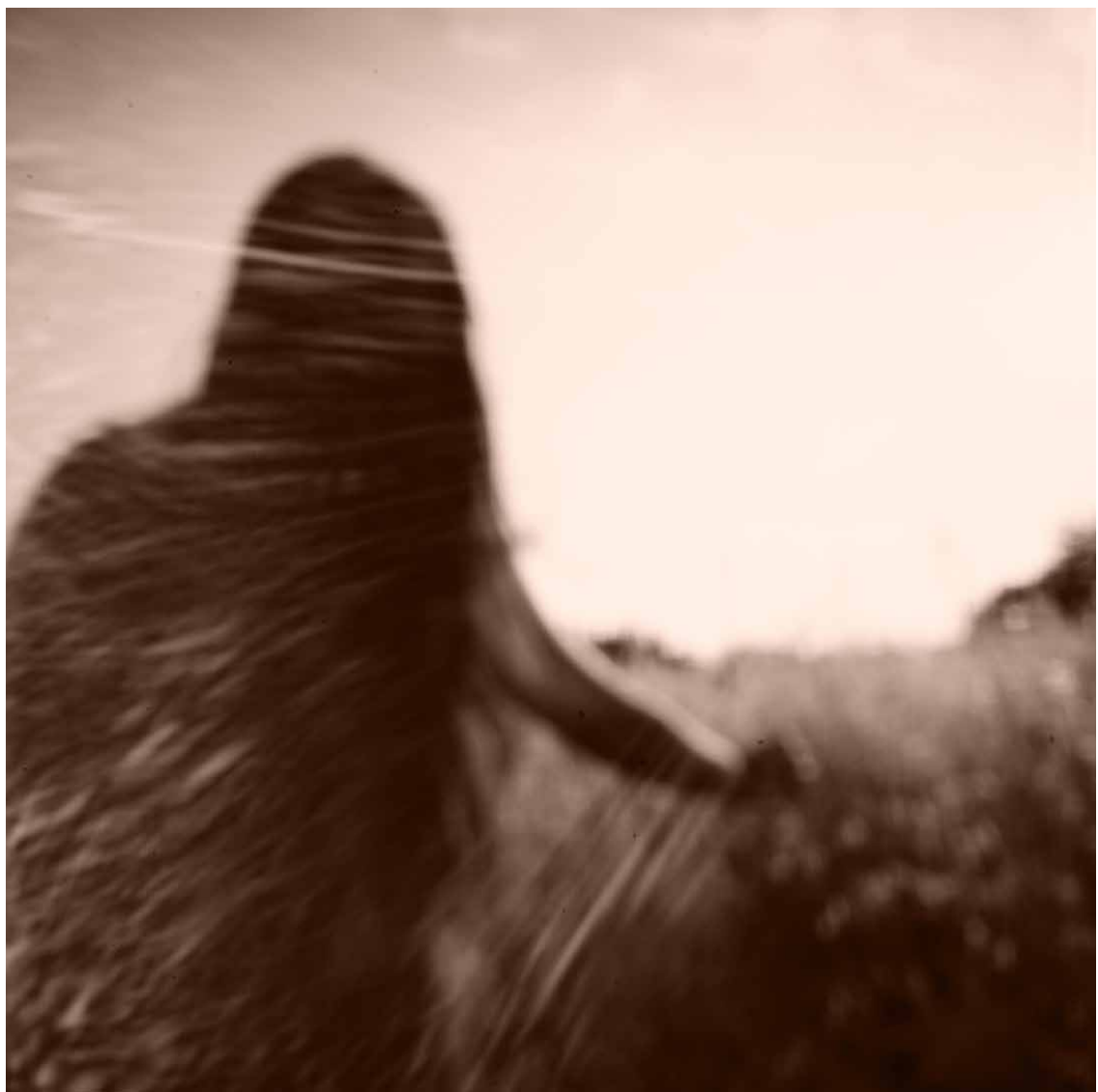
Νικόλαος Ζούτου Κοκοβλής

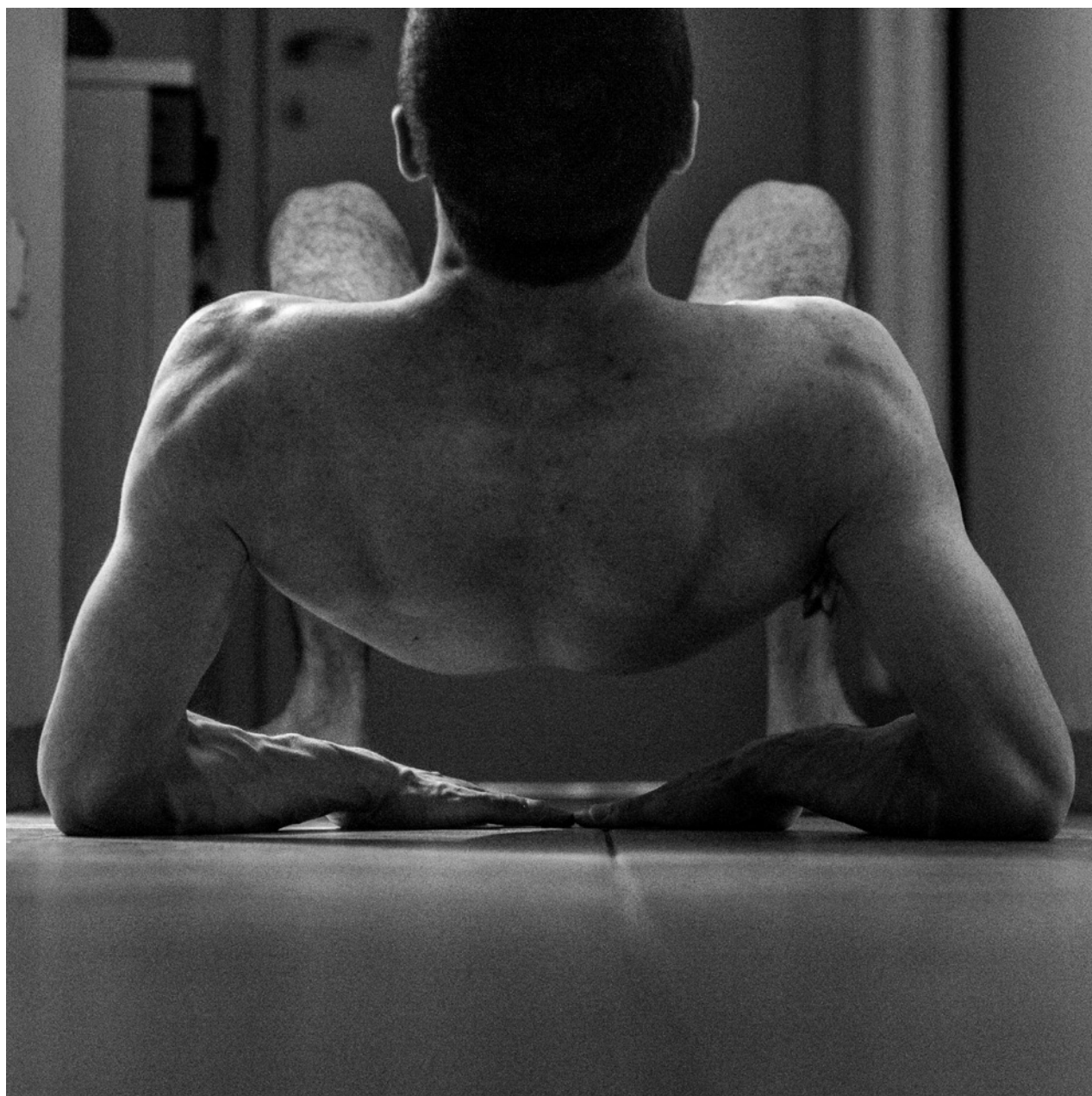

Αναστασία Μουζακίτη

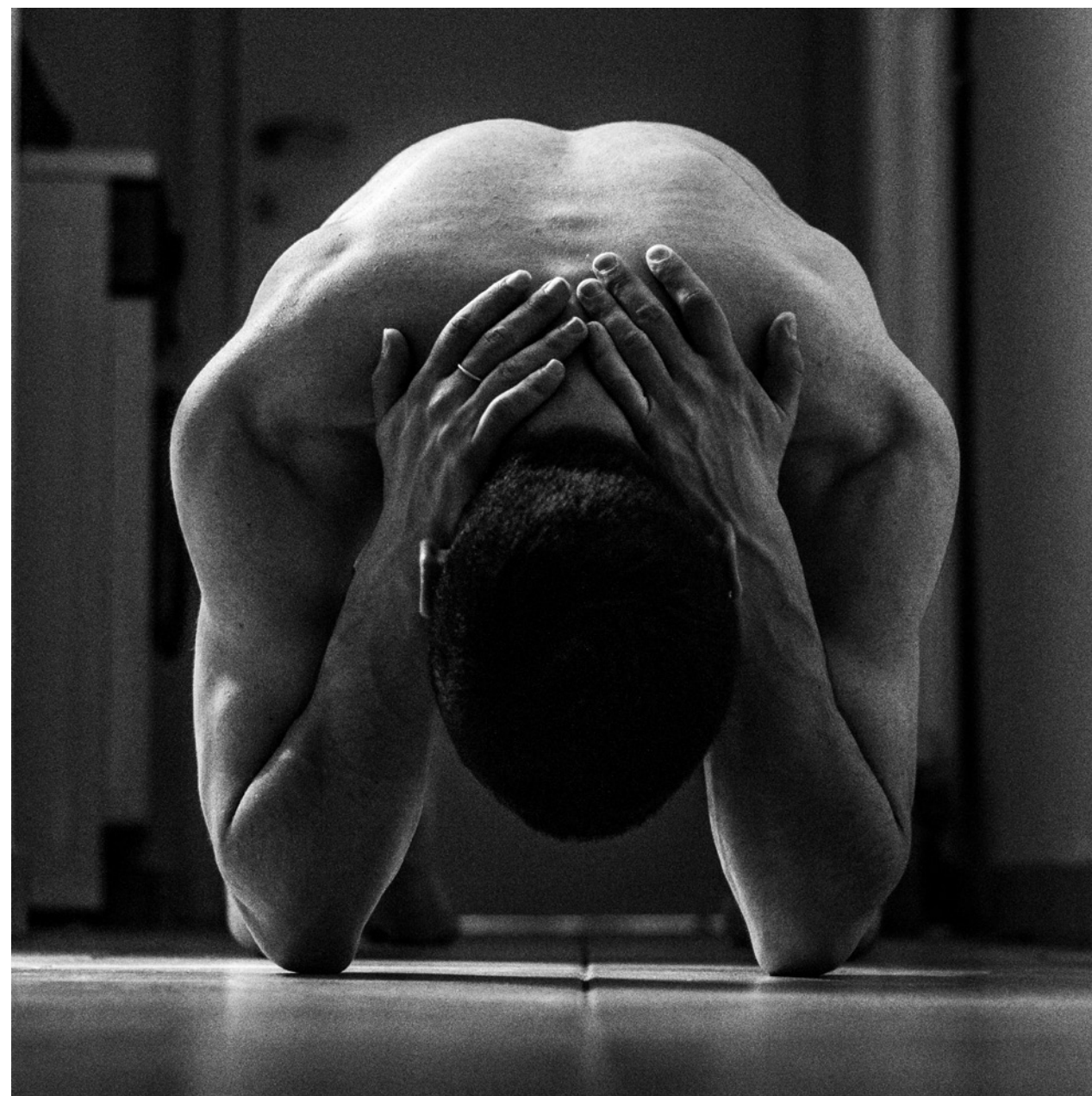

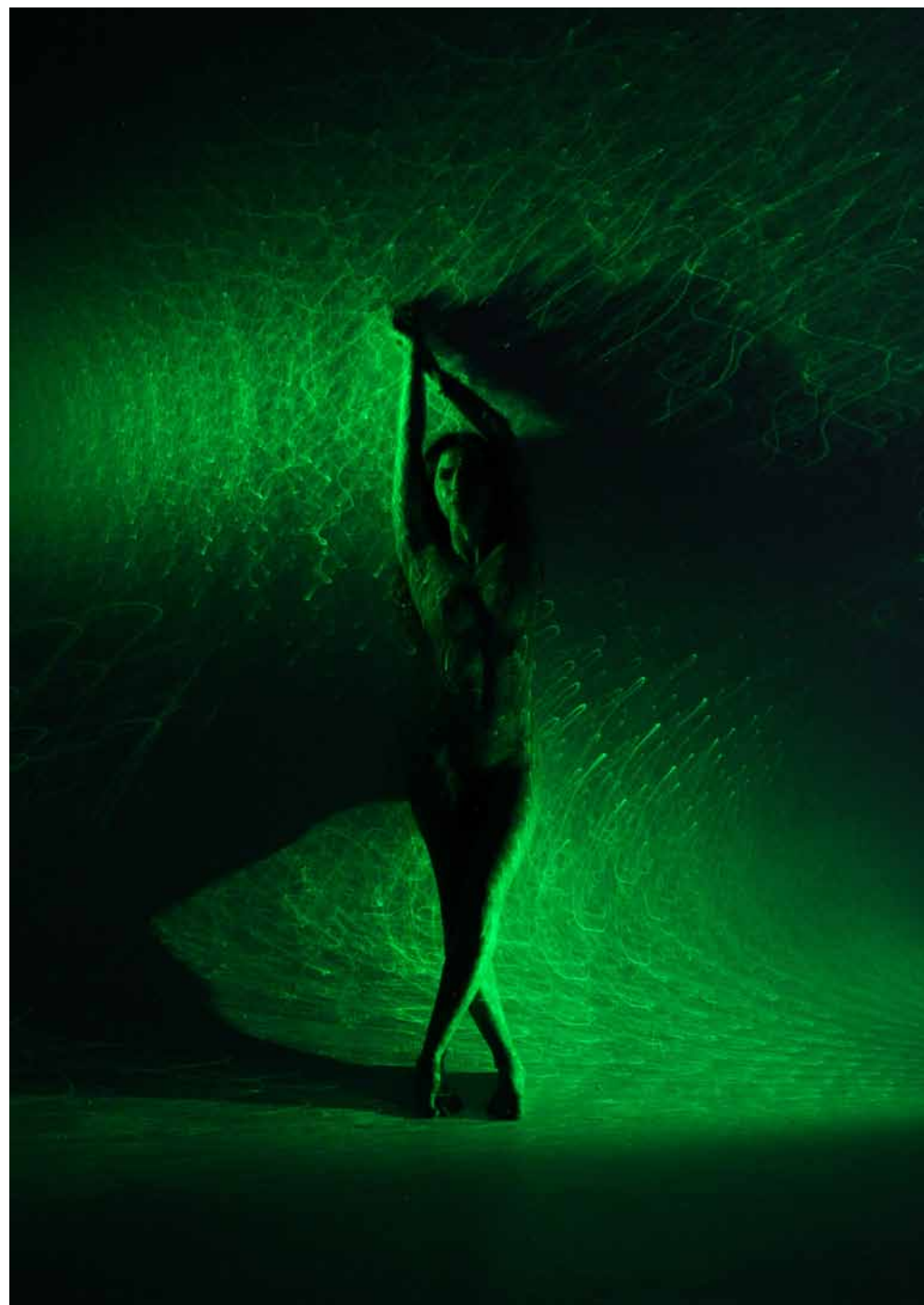

Βασιλική Ντελή

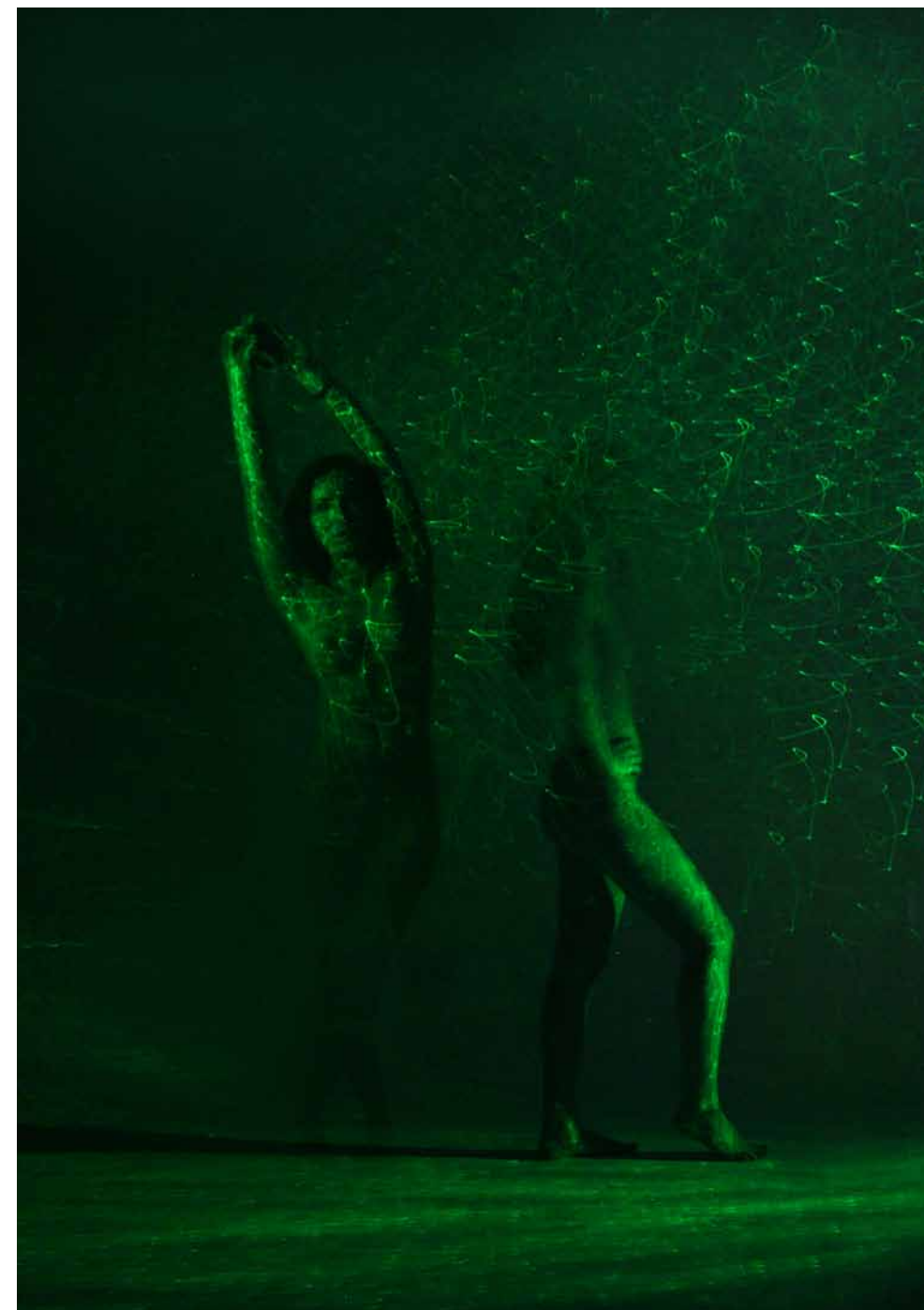
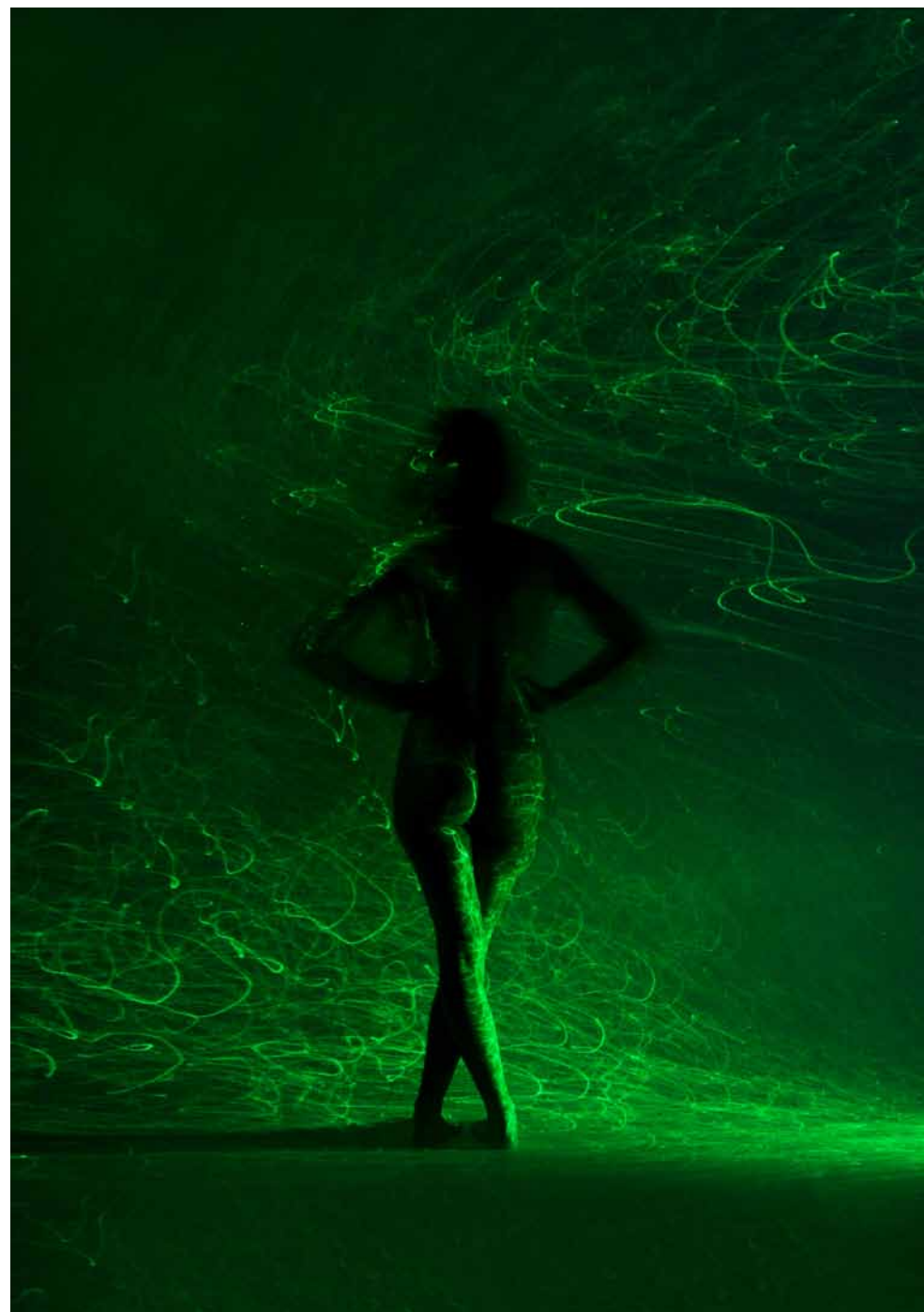

Χαράλαμπος Παπάς

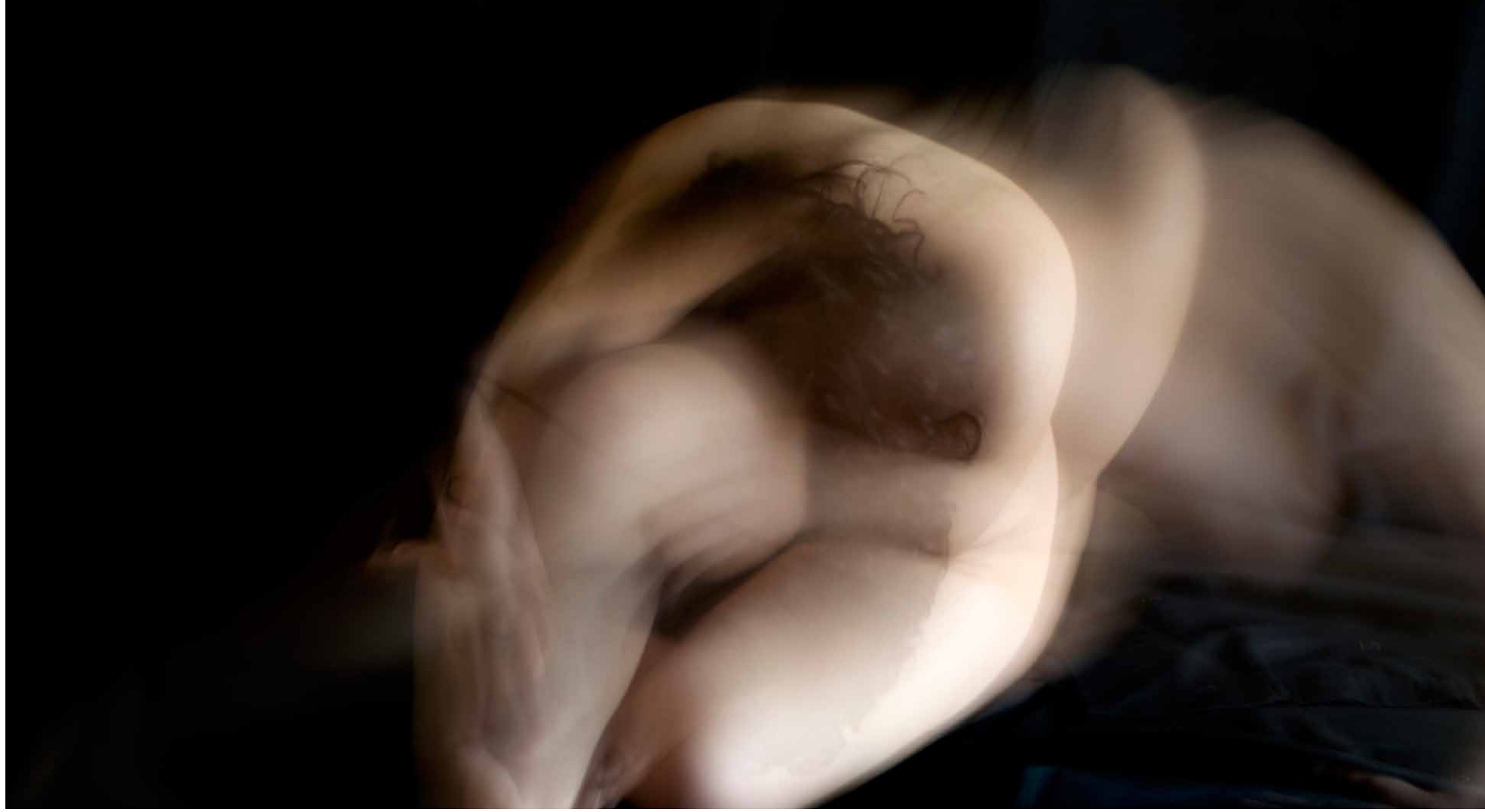

Δέσποινα Μυκονιάτη

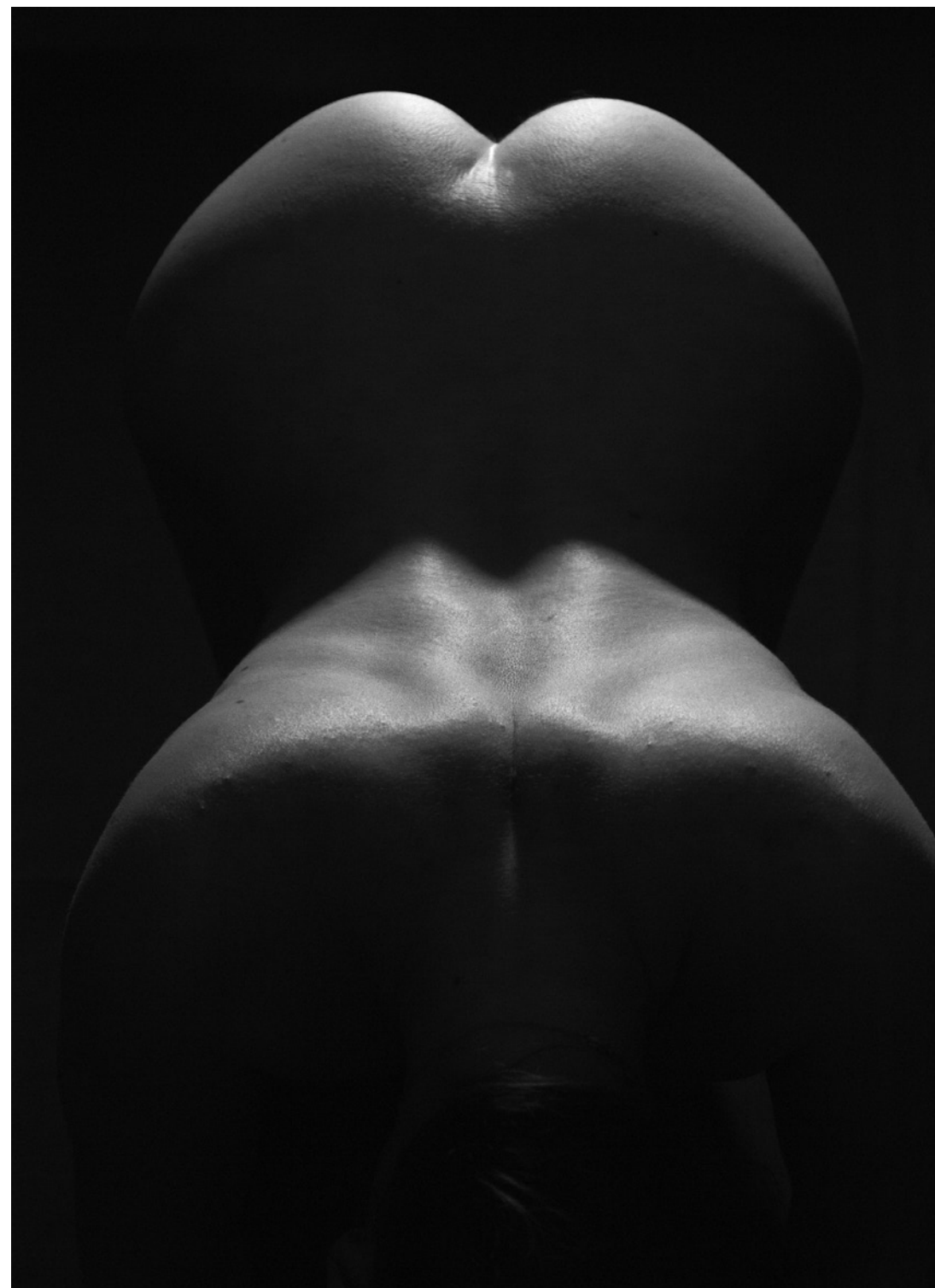

Δέσποινα Μυκονιάτη

Ειρήνη Σπυροπούλου

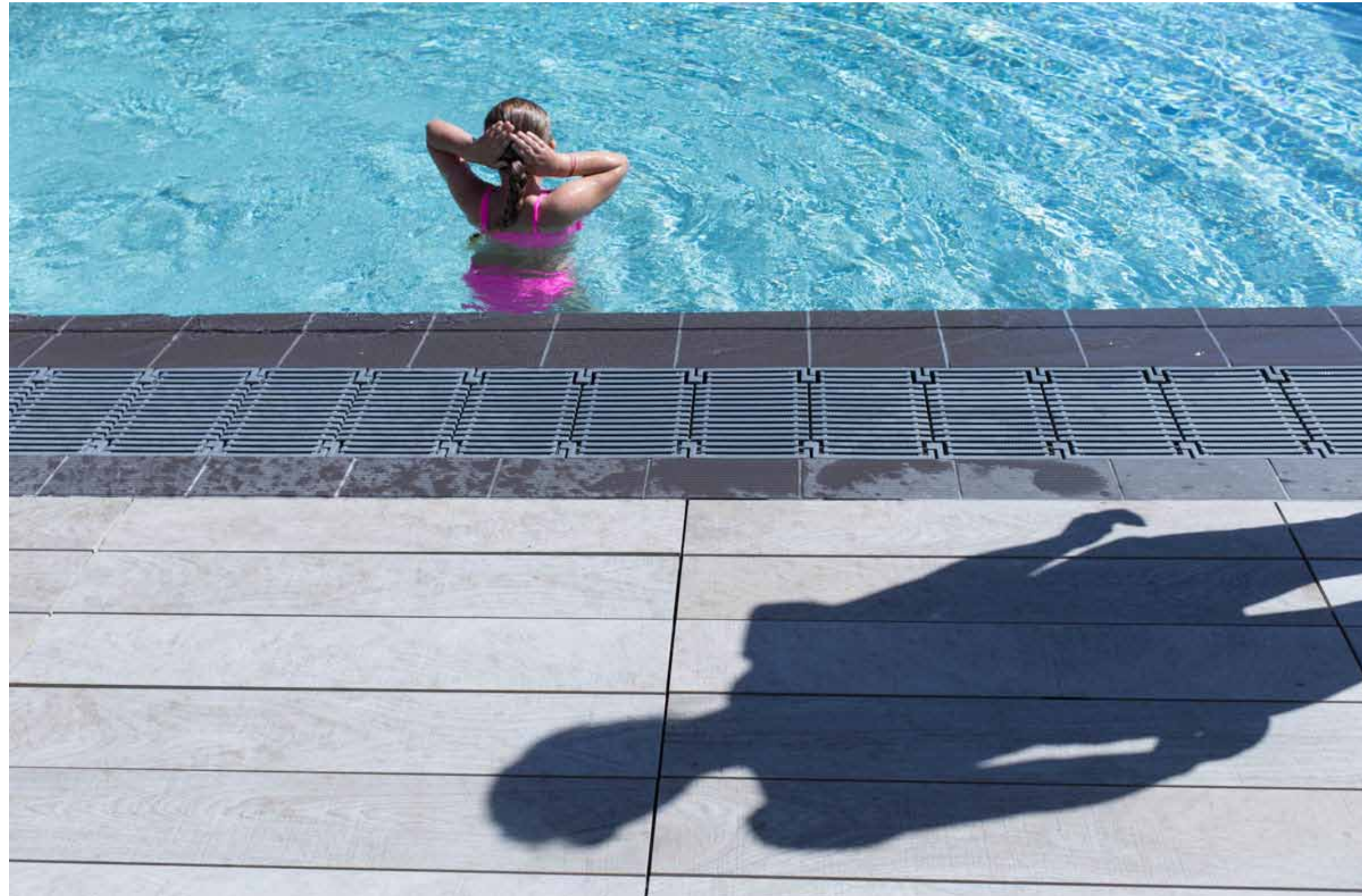
Ευδοξία Τσαρδακά

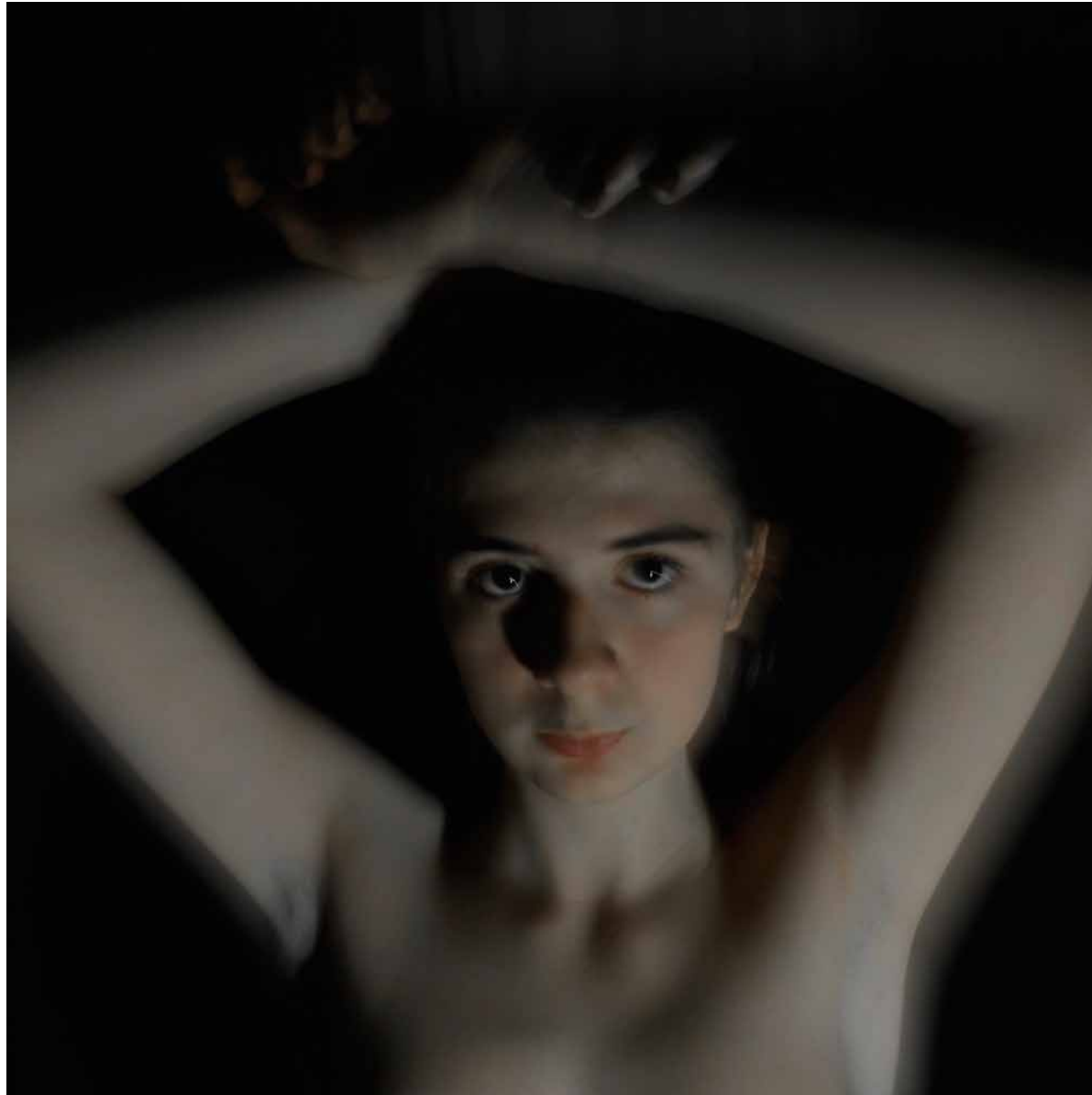
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΘΕΩΡΙΑ & ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΙΙ

Αναστασία Καντεμύρη

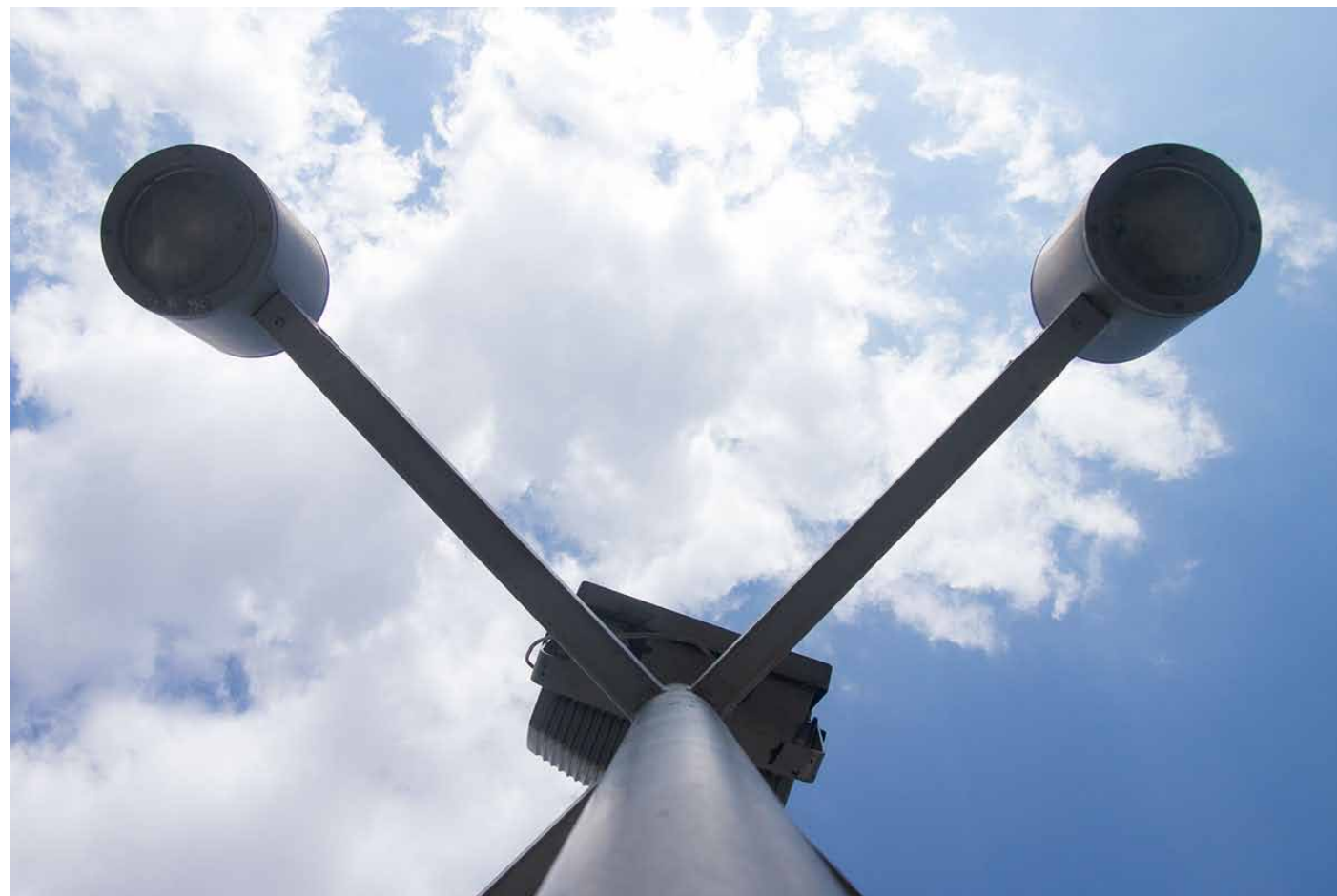
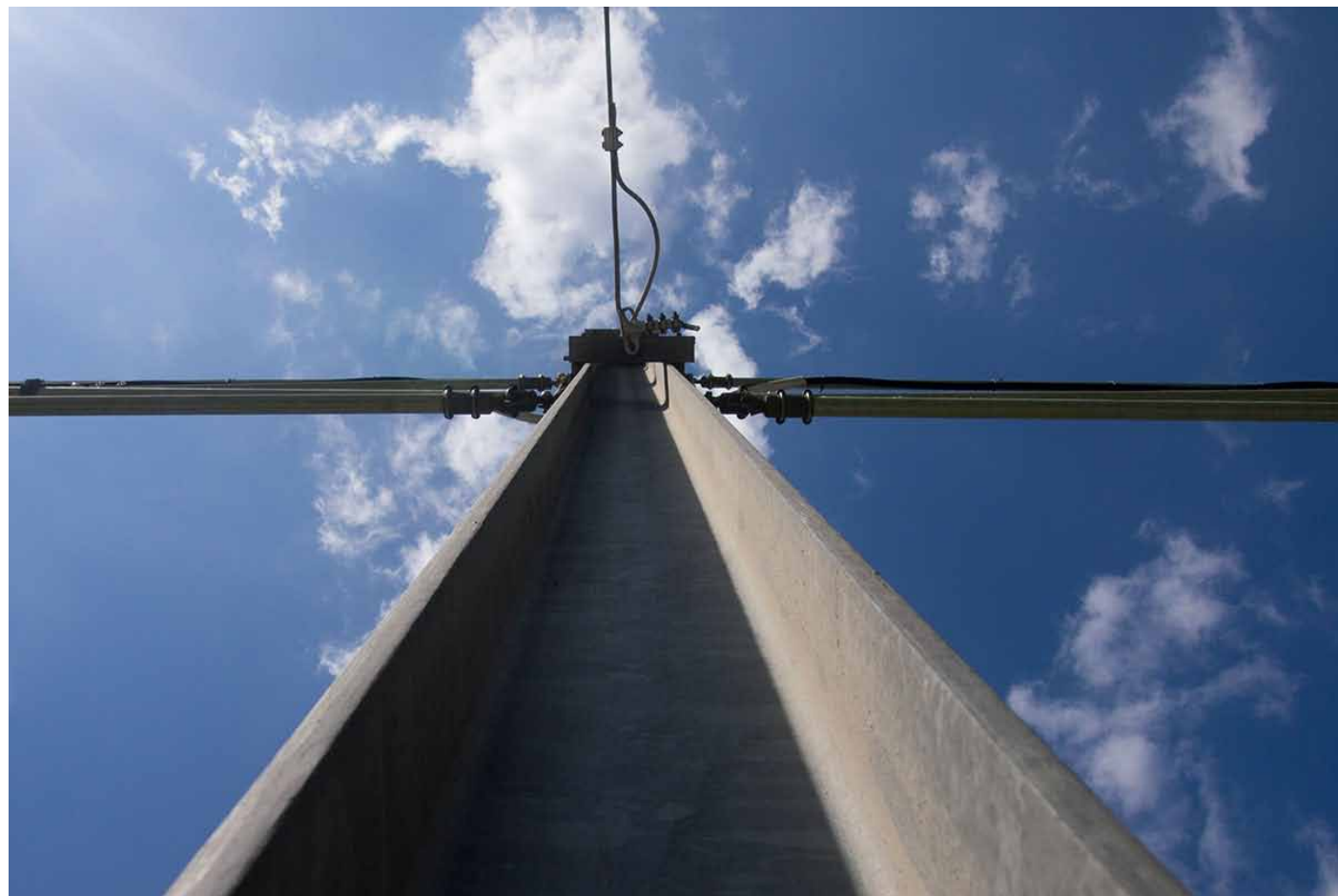
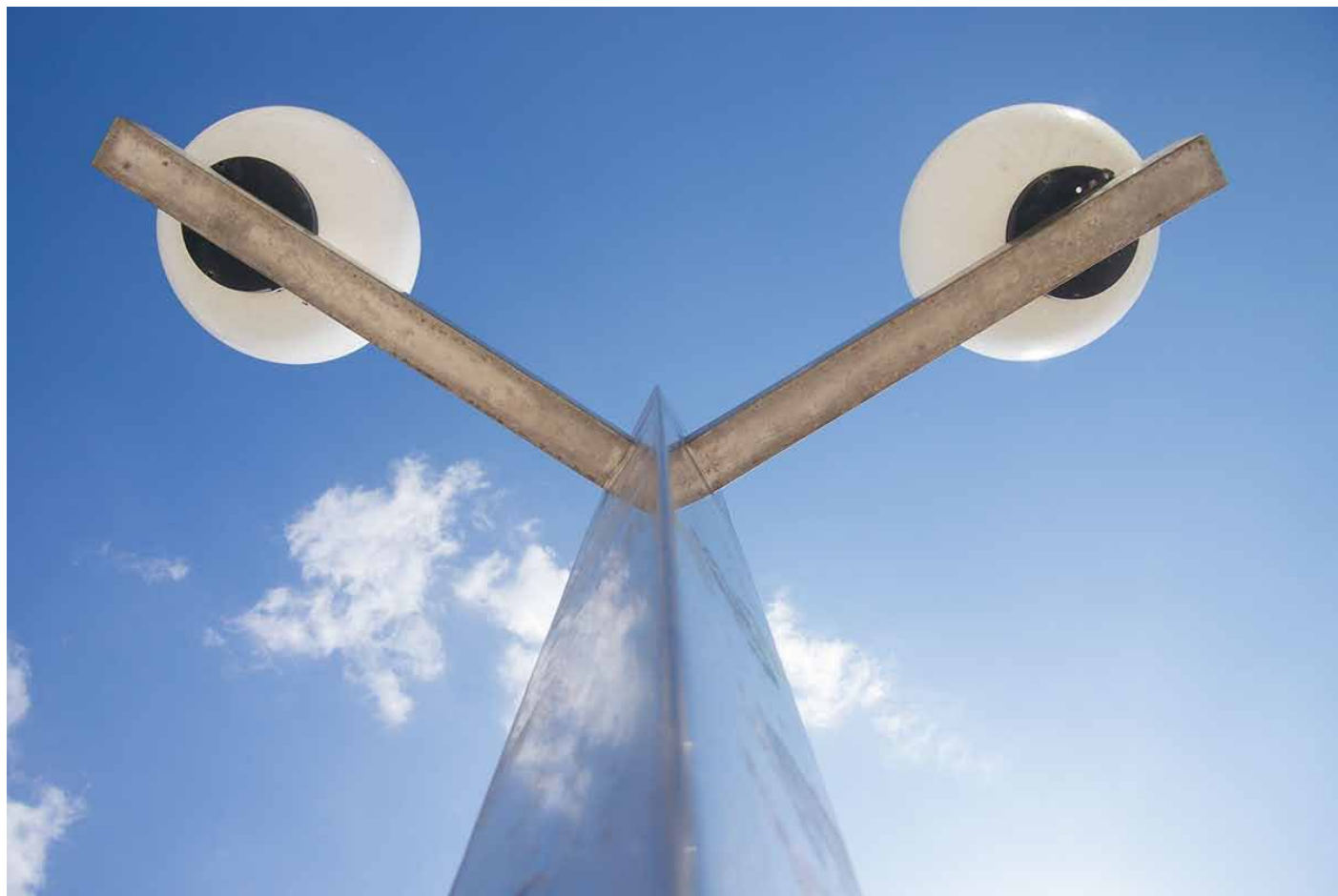

Ισμήνη Φωτεινάκη

Γιώργος Αγγελάκης

Μαρίνα Σουτζιδέλλη, Φρούτα και Λαχανικά

Φώτης Προβίδας

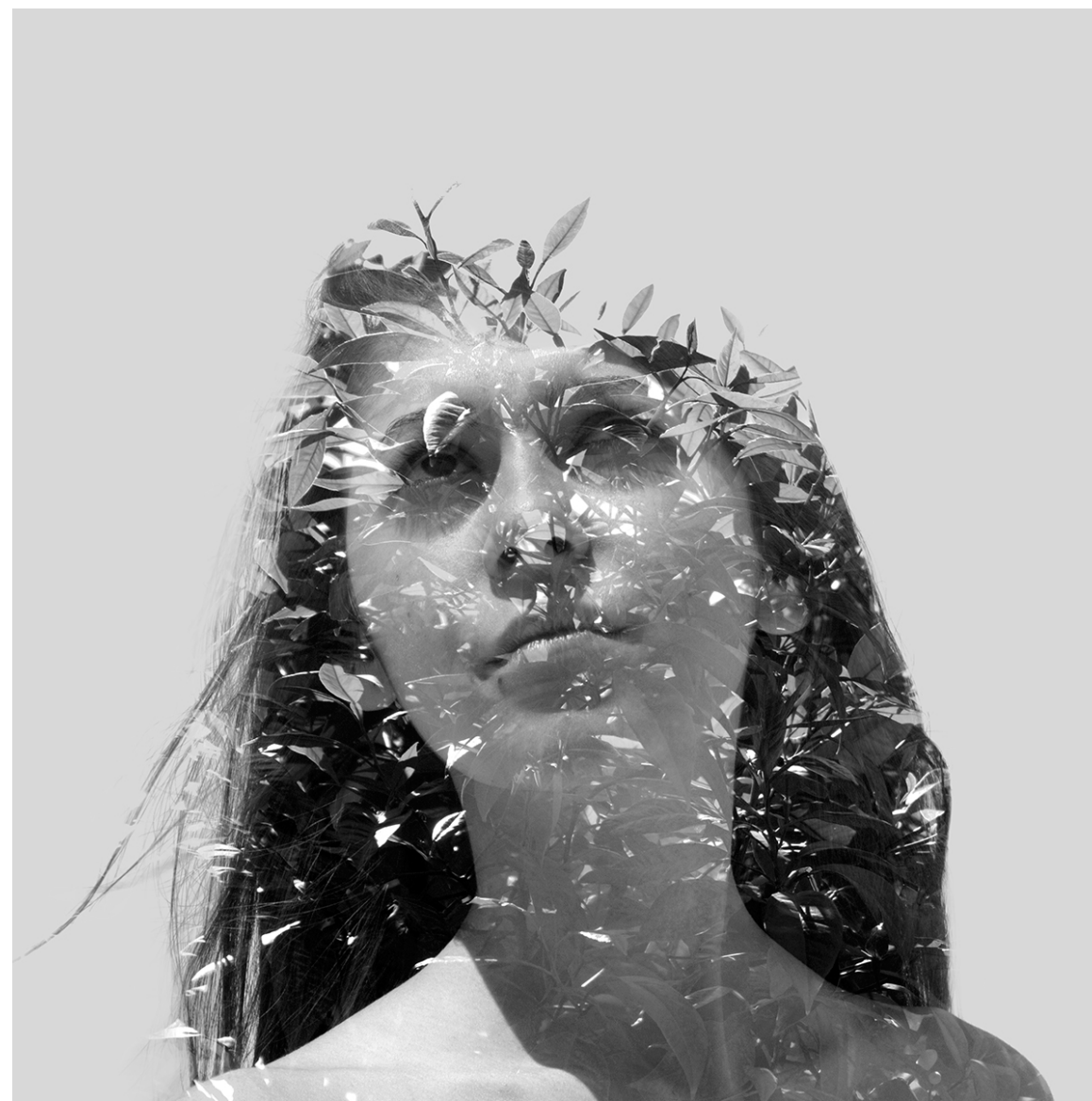

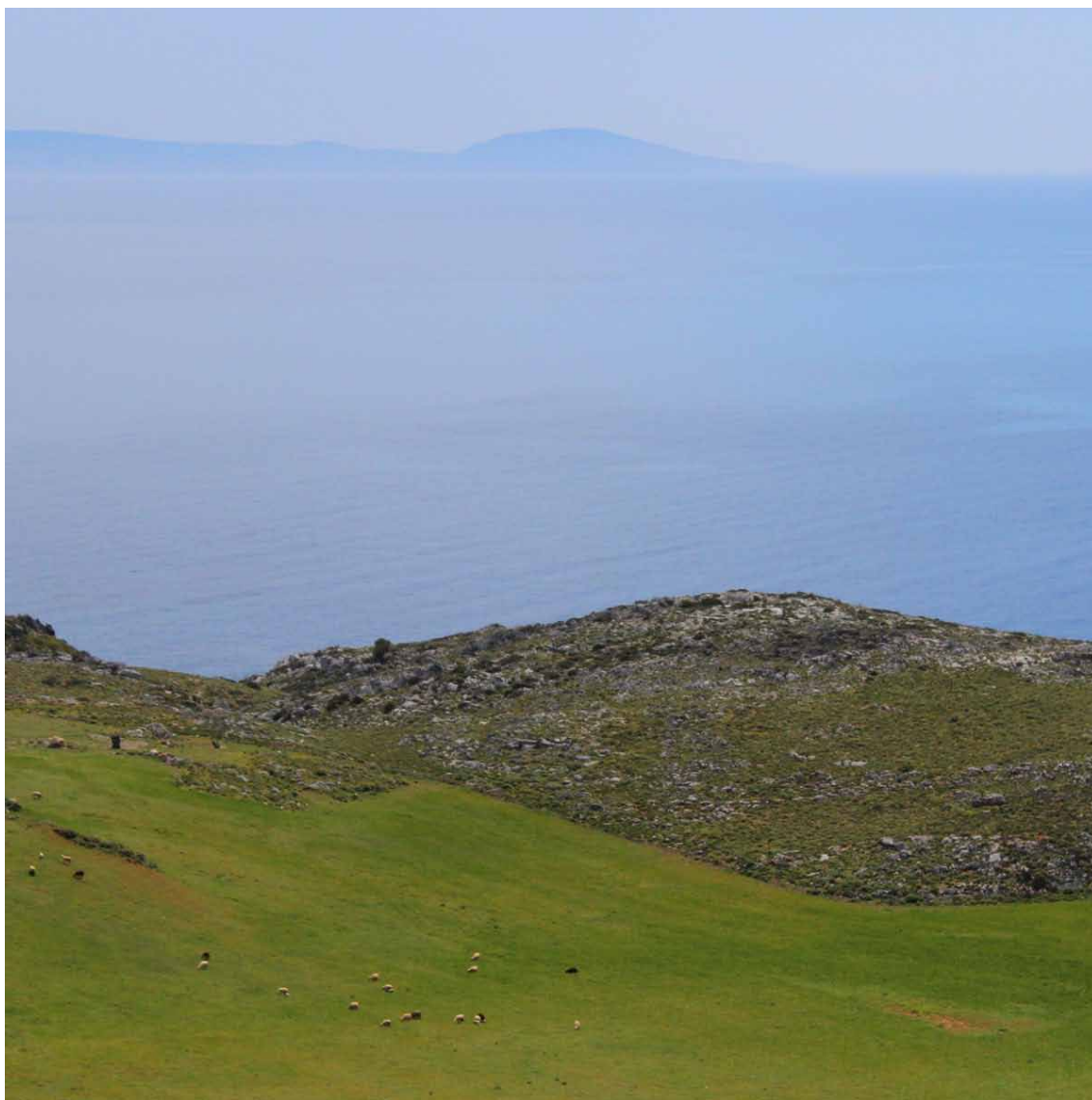

Βασίλης Κωνσταντίνου

Ορφέας Τιμογιάννης

Παρασκευή Λουτριανάκη

Γιάννης Λιανός

Παρασκευή Λουτριανάκη

Ελευθερία Χάλαρη

Ελισάβετ Δερβένη

Ευσταθία Φλοκατούλα-Ντελάλη

Μαρίνα Γαβρηλίδου

Ηλιάνα Λυμπεροπούλου

Ηλιάνα Λυμπεροπούλου

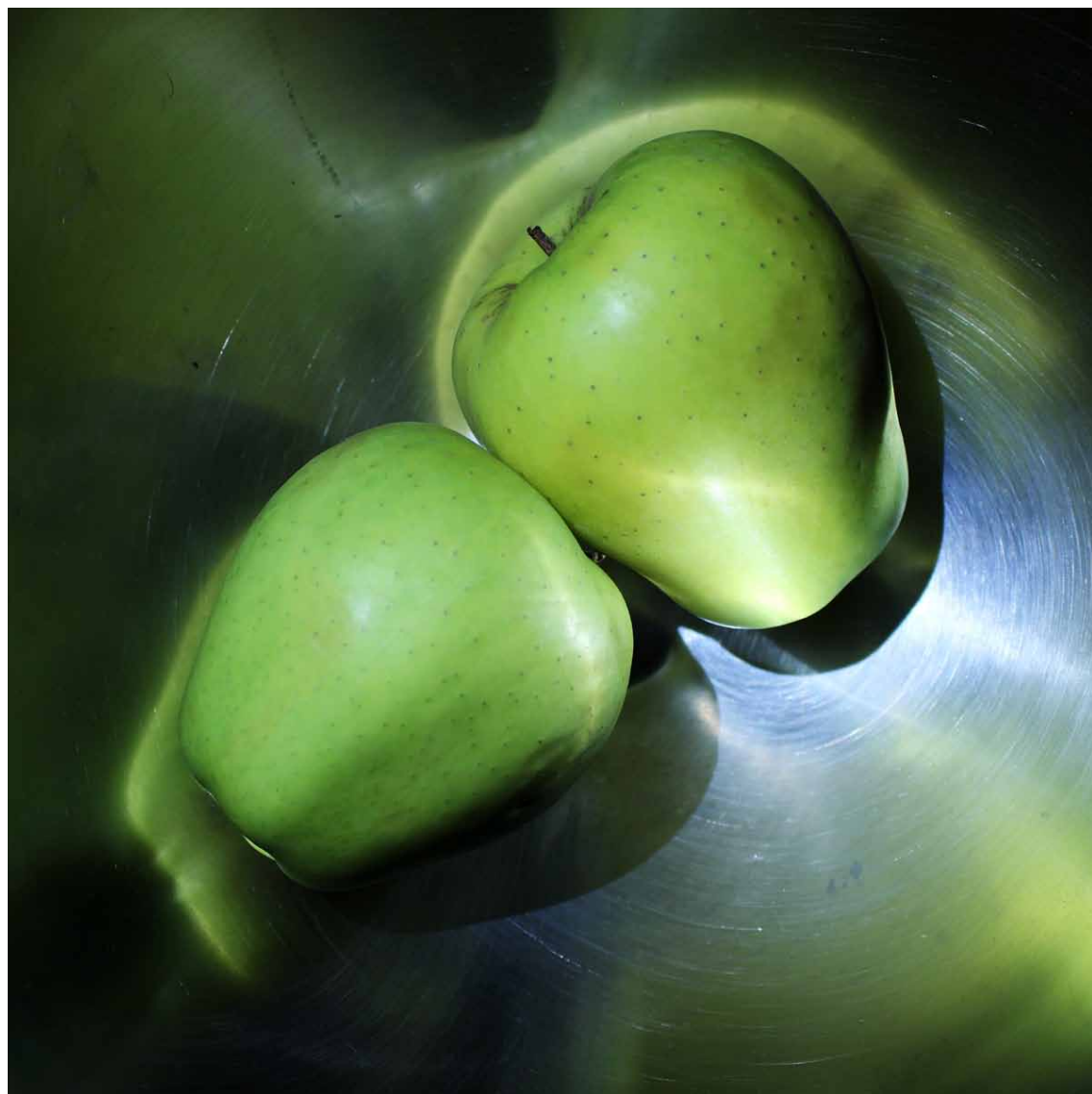
Ευσταθία Φλοκατούλα-Ντελάλη

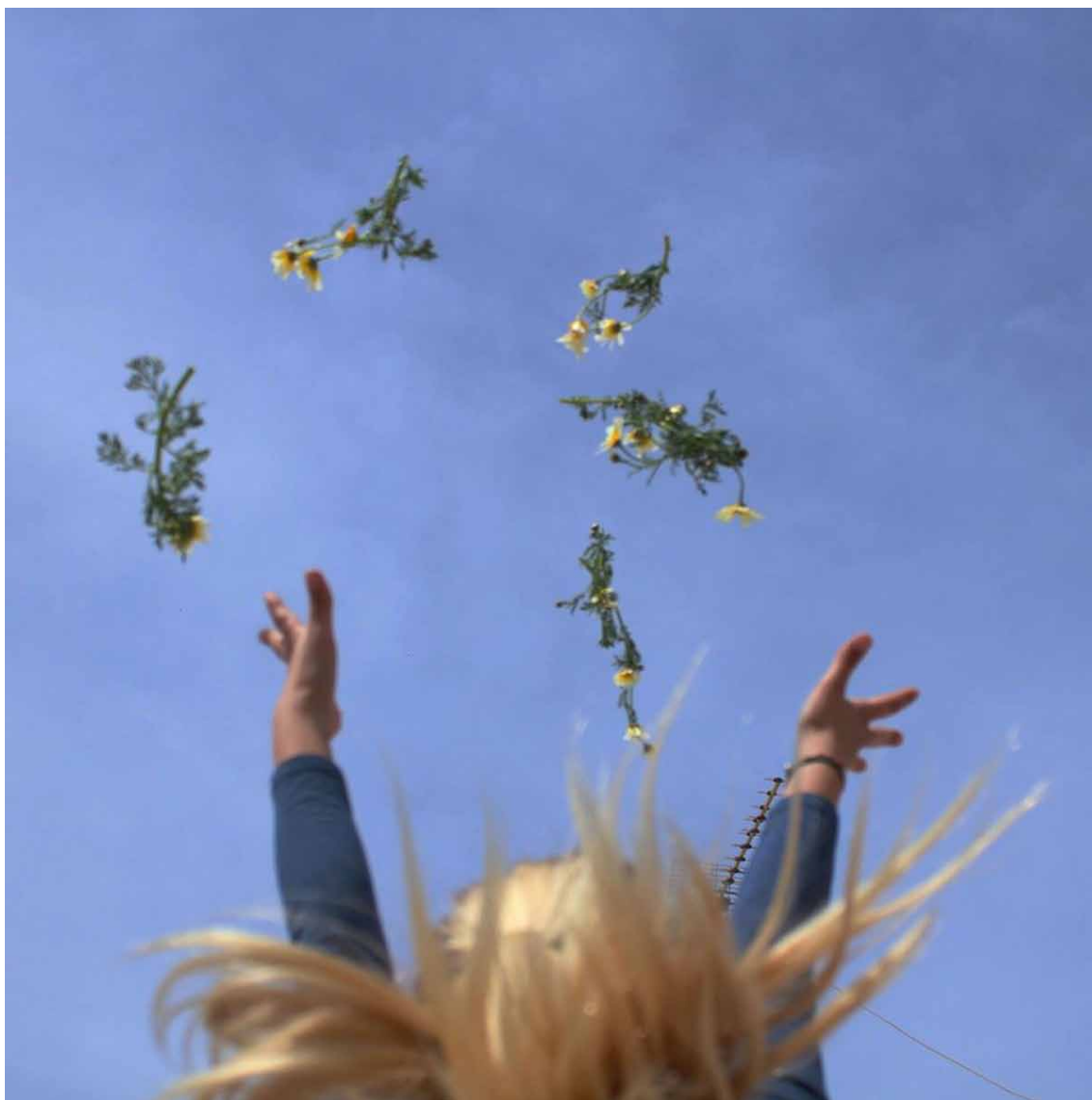
Ευσταθία Φλοκατούλα-Ντελάλη

Μαρίνα Γαβρηλίδου

Ελισάβετ Δερβένη

Ελευθερία Χάλαρη

Ελευθερία Κακολύρη

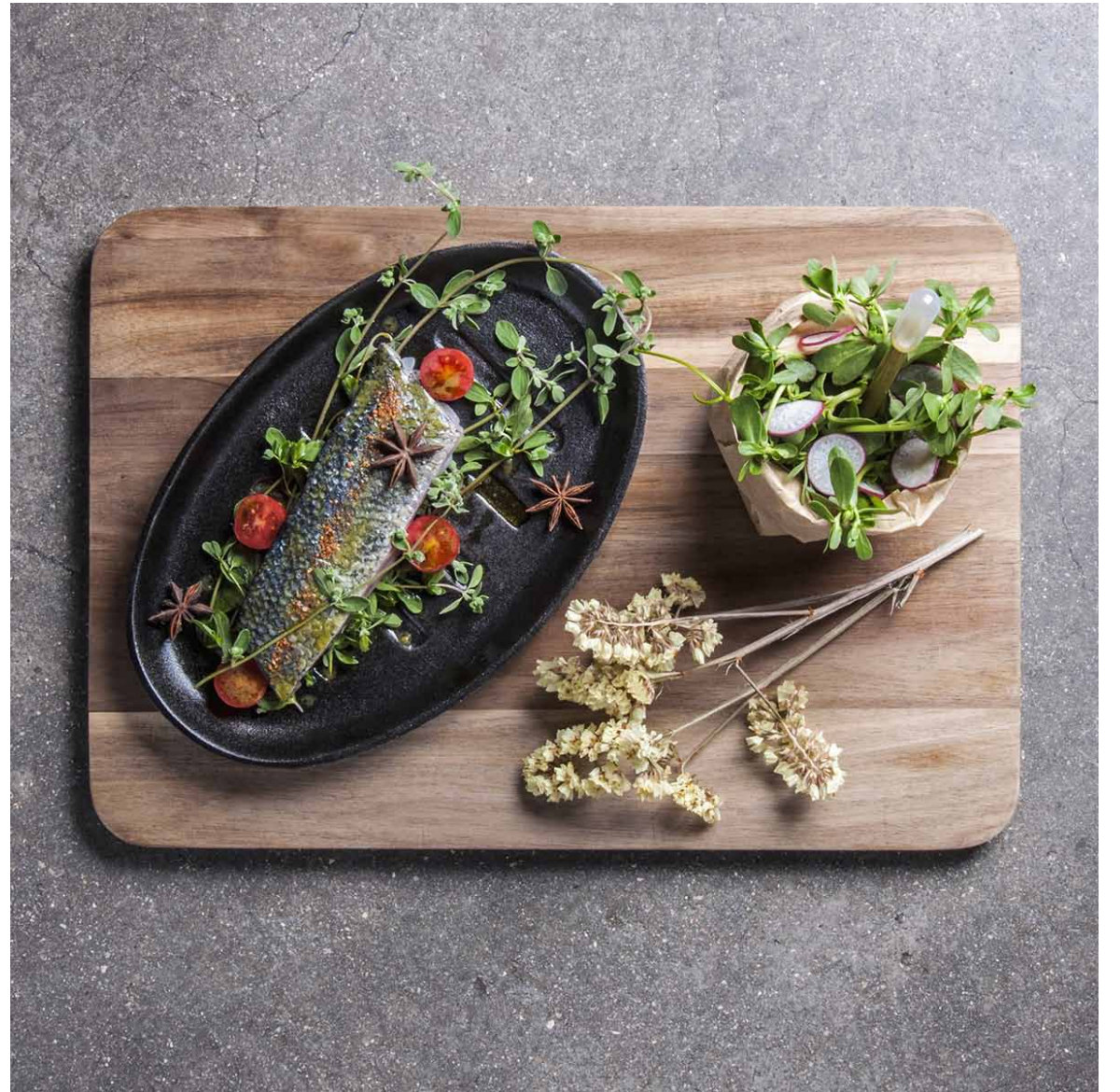
Θωμάς Κατσικαδάκος

Ελευθερία Κακολύρη

Ασημίνα Στεφανίδου

Ασημίνα Στεφανίδου

Σαρίν Αβεντισιάν

Λευτέρης Χαττερός

Ελένη Ποντίκη

Λευτέρης Χαρτερός

Ελένη Ποντίκη

Νίνα Πιλάτ

Νικολέττα Παπαγεωργίου

Χριστίνα Λίγκα Καπλάνη

Νίνα Πιλάτ

Χριστίνα Λίγκα Καπλάνη

Δημήτρης Ταχυνάκος

Μαρία Μαγδαλινού

Χριστιάνα Ξένου

Ειρήνη Χατζηγάκου

Ιωάννα Μεσιτσικά

Μαρία Ελένη Σοκά

Χαρά Τάκου

Δημήτρης Ταχυνάκος

Κωνσταντίνος Κατσουρεσάκης

Ειρήνη Χατζηηλιάκου

